

Repliki
styczeń – wrzesień 2021

BIAŁYSTOK
BYDGOSZCZ
GDAŃSK
GLIWICE
ELBLĄG
KĘTRZYN
KRAKÓW
LUBLIN
OLSZTYN
OPOLE
POZNAŃ
TARNOWSKIE GÓRY
TORUŃ
WROCŁAW
I INNE MIASTA

12-20 grudnia
Warszawa

Online
www.mojeekino.pl

14.SPUTNIK

NAD POLSKĄ

FESTIWAL

FILMÓW

ROSYJSKICH

www.sputnikfestiwal.pl

styczeń – wrzesień 2021
repliki

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Patroni medialni Rosja:

MKRU

RTVI

ИСКУССТВО КИНО

КИНОАФИША
www.kinoafisha.info

ProfCinema
www.profcinema.ru

FESTAGENT

SOBYTIYE.RU

APRIL NEWS

KINO-TEATR.RU

Współfinansowanie:

Projekt współfinansuje
m.st. Warszawa:

Partnerzy:

K I N O
LUNA

FINA

K I N O
ILUZZION

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

Współfinansowanie Rosja:

Akademia
FOTografii

SZTUKA'RNIA
MIEJSC ZA SZTUKĄ W SPOŁECZNOŚCI

Organizatorzy:

Prószyński i S-ka

Patroni medialni Polska:

Partnerzy:

Patroni medialni:

REPLIKI / STYCZEŃ – WRZESIEŃ 2021**РЕГИОНАЛЬНЫЕ ВЫПУСКИ / ЯНВАРЬ – СЕНТЯБРЬ 2021**

Zapraszamy do współpracy!

Приглашаем к сотрудничеству!

<https://sputnikfestiwal.pl/2019/repliki>

BIAŁYSTOK / БЕЛОСТОК / KINO FORUM

BYDGOSZCZ / БЫДГОЩ / KINO ORZEŁ MCK

GDAŃSK / ГДАНЬСК / KLUB ŻAK

GLIWICE / ГЛИВИЦЕ / AMOK

ELBLĄG / ЭЛЬБЛОНГ / KINO ŚWIATOWID

KĘTRZYN / КЕНТЖИН / KINO GWIAZDA

KRAKÓW / КРАКОВ / KINO POD BARANAMI

LUBLIN / ЛЮБЛИН / CHATKA ŻAKA

OLSZTYN / ОЛЬШТЫН / AWANGARDA 2

OPOLE / ОПОЛЕ / MEDUZA

POZNAŃ / ПОЗНАНЬ / PAŁACOWE

TARNOWSKIE GÓRY / ТАРНОВСКИЕ-ГУРЫ / KINO OLBRZYM

TORUŃ / ТОРУНЬ / CENTRUM

WROCŁAW / ВРОЦЛАВ / DOLNOŚLĄSKIE CENTRUM FILMOWE

KOMITET ORGANIZACYJNY:**ОРГАНИЗАЦИОННЫЙ КОМИТЕТ:**

MAŁGORZATA SZLAGOWSKA-SKULSKA

Dyrektor Festiwalu

Prezes Fundacji „Wspieram” i 35mm

МАЛГОЖАТА ШЛЯГОВСКА-СКУЛЬСКА

Директор Фестиваля

Председатель фонда «Поддержка» и 35 мм

FUNDACJA „WSPIERAM”

Koordynator programowy: Rokšana Pietruczanis

PR Manager: Marlena Ochońska

Event Manager, Mały Sputnik: Adam Lewandowski

Katalog:

Anastasiia Vlasenko

Redakcja i korekta tekstów:

Alina Burmistrova (wersja rosyjska),

Anna Wasiak (wersja polska)

Tłumaczenia:

Anastasiia Vlasenko, Marlena Ochońska

Obsługa techniczna:

Wild Mike Studio – Michał Mazur, Elżbieta Kulawik

Strona internetowa:

Joanna Węglińska, boria.pl

Projekt i opracowanie graficzne**materiałów festiwalowych:**

Karolina Michałowska, Mariusz Filipowicz – 360stopni.pl

Reżyseria i scenariusz spotu festiwalowego:

Maciej Przemysław Wróbel

Firma producencka „Fest-Film”

Producent Generalny: Lidia Bragina

Dyrektor wykonawczy: Julia Tarnowska

Teksty:

– Konkurs Filmów Fabularnych i Dokumentalnych:

Sebastian Chosiński

FOND „ПОДДЕРЖКА”

Программный координатор: Роксана Петручанис

PR-менеджер: Марлена Охоньска

Event-менеджер, «Малый Sputnik»: Адам Левандовски

Katalog:

Анастасия Власенко

Редакторская и корректорская правка:

Алина Бурмистрова (русская версия),

Анна Васька (польская версия)

Переводы:

Анастасия Власенко, Марлена Охоньска

Техническое обслуживание:

Wild Mike Studio – Михал Мазур, Эльжбета Кулявик

Веб-сайт:

Иоанна Венглиньска, boria.pl

Проект и художественное**оформление фестивальных материалов:**

Каролина Михаловска, Мариуш Филипович – 360stopni.pl

Режиссер и автор фестивального ролика:

Мацей Пшемислав Врубель

Продюсерская компания «Фест-Фильм»

Генеральный продюсер: Лидия Брагина

Исполнительный директор: Юлия Тарновская

Тексты:

– Секция «Конкурс художественных

и документальных фильмов»: Себастьян Хосиньски

PATRONAT HONOROWY NAD FESTIWALEM SPUTNIK OBJĘLI:

ФЕСТИВАЛЬ ПРОЙДЕТ ПОД ПОЧЕТНЫМ ПАТРОНАТОМ:

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Radosław Śmigulski

Dyrektor Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej

Dariusz Wieroniewicz

Dyrektor FilMOTEKI Narodowej – Instytutu Audiowizualnego

Leszek Kopec

Dyrektor Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni

Paweł Strojek

Dyrektor Koszalińskiego Festiwalu Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”

Jacek Bromski

Prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich

Jerzy Kapuściński

Dyrektor Artystyczny Studia Munka

РЕСПУБЛИКА ПОЛЬША

Радослав Сьмигульски

Директор польского института киноискусства

Дариуш Веронейчик

Директор Национальной фильмотеки – Аудиовизуального института

Лешек Копец

Директор Festiwalu polskich художественных фильмов в Гдыне

Павел Строек

Директор Кошалинского фестиваля кинодебютов «Молодые и Фильм»

Яцек Бромски

Председатель Союза кинематографистов Польши

Ежи Капуциньски

Художественный руководитель Студии им. Анджея Мунка

FESTIWAL JEST REALIZOWANY PRZY UDZIALE FINANSOWYM INSTYTUCJI:

ФЕСТИВАЛЬ РЕАЛИЗОВАН ПРИ ФИНАНСОВОЙ ПОДДЕРЖКЕ:

MINISTERSTWA KULTURY I DZIEDZICTWA
NARODOWEGO RPМИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ И НАЦИОНАЛЬНОГО
НАСЛЕДИЯ РП

POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

ПОЛЬСКОГО ИНСТИТУТА КИНОИСКУССТВА

URZĘDU MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

ПРАВИТЕЛЬСТВА СТОЛИЧНОГО ГОРОДА ВАРШАВЫ

FUNDACJI „CENTRUM ROSYJSKO-POLSKIEGO
DIALOGU I POROZUMIENIA”ФОНДА «ЦЕНТР РОССИЙСКО-ПОЛЬСКОГО ДИАЛОГА
И СОГЛАСИЯ»

FUNDACJI „RUSSKIJ MIR”

ФОНДА «РУССКИЙ МИР»

FEDERACJA ROSYJSKA:

Siergiej AndriejewAmbasador Federacji Rosyjskiej
w Rzeczypospolitej Polskiej**Michał Szwydko**Specjalny Przedstawiciel Prezydenta
Federacji Rosyjskiej ds. Współpracy
Międzynarodowej**Olga Lubimowa**

Minister Kultury Federacji Rosyjskiej

Aleksandra GołubowaDyrektor Fundacji „Centrum Rosyjsko-Polskiego
Dialogu i Porozumienia”**Karen Szachnazarow**Dyrektor Generalny Koncernu
„Mosfilm”**Fiodor Szczerbakow**Dyrektor Generalny Wytwórni Filmowej
„Lenfilm”**Władimir Koczin**Dyrektor Wykonawczy
Fundacji „Russkij Mir”

РОССИЙСКАЯ ФЕДЕРАЦИЯ:

Сергей АндреевПосол Российской Федерации
в Республике Польша**Михаил Швыдкой**Специальный Представитель Президента
Российской Федерации по международному
культурному сотрудничеству**Ольга Любимова**

Министр культуры Российской Федерации

Александра ГолубоваДиректор фонда «Российско-польский центр
диалога и согласия»**Карен Шахназаров**Генеральный директор киноконцерна
«Мосфильм»**Федор Щербаков**Генеральный директор киностудии
«Ленфильм»**Владимир Кочин**Исполнительный директор
фонда «Русский мир»

Szanowni Państwo, Drodzy Miłośnicy Kina!

Jest mi niezmiernie miło powitać Państwa na pokazach Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”. Mimo trudnej sytuacji, w jakiej wszyscy się dzisiaj znaleźliśmy, udało nam się zorganizować tegoroczną edycję online, dlatego już na wstępie chciałabym podziękować Państwu za Wasze zainteresowanie wydarzeniem i kibicowanie temu przedsięwzięciu.

W Konkursie Filmów Fabularnych znalazł się film Iwana I. Twierdowskiego pt. „Konferencja”, który otrzymał Nagrodę im. G. Gorina za „Najlepszy scenariusz” na tegorocznym ORFF „Kinotawr” w Soczi, „Hipnoza” Walerego Todorowskiego, reżysera musicalu „Bikiniarze”, za który otrzymał Nagrodę Publiczności na Festiwalu Sputnik w 2009 roku. Wśród filmów konkursowych nie zabraknie pełnometrażowego debiutu Filippa Jurjewa „Wielorybnik”, który zdobył nagrodę za reżyserię na tegorocznym ORFF „Kinotawr” w Soczi, a także został uznany najlepszym filmem programu Giornate degli Autori na MFF w Wenecji.

Tradycyjnie proponujemy „Konkurs Filmów Dokumentalnych – Rosja w dokumencie”. Wśród nich film „Puste strony” Marii Popricak, zobrazuje nam życie ostatniej rodziny carów rosyjskich, „33 słowa o dizajnie” w reżyserii Natalii Klimczuk i Olgi Morozowej przeniesie nas w świat sztuki, a obraz „Andrzej Tarkowski. W świątyni kina” Andrieja A. Tarkowskiego – syna sławnego reżysera – przybliży nam sylwetkę autora „Stalkera”.

W sekcji, poświęconej twórczości Andrieja Chrzanowskiego „Magiczna podróż w świat Andrieja Chrzanowskiego – 80-lecie Mistrza animacji” pokażemy najnowszy, tegoroczny film artysty „Nos albo spisek odmieńców”, pełnometrażowy obraz pt. „Półtora pokoju”, który został zwycięzcą 4. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską” w 2011 roku, a także wcześniejsze krótkometrażowe animacje jego autorstwa: „Półtora kota”, „Długa podróż” i „Lew z siwą brodą”.

W „Kalejdoskopie Nowego Rosyjskiego Kina” zobaczymy m.in. film biograficzny o konstruktorze broni M. Kałasznikowie – „Kałasznikow” w reżyserii Konstantina Busłowa, wzruszający dramat z plejadą gwiazd „Bardzo damskie historie”, a także komedię „Happy end” Jewgienija Szeliakina.

Podczas 14. edycji Sputnika planujemy pokazać aż 3 filmy Andrieja Konczałowskiego. Jego najnowszy film „Drodzy towarzysze!” weźmie udział w Konkursie Filmów Fabularnych. W Konkursie Filmów Dokumentalnych zobacz Państwo film jego autorstwa pt. „Człowiek niezłomny” w reżyserii Jekateriny Wieszczewa i Jewgienija Grigoriewa, a w ramach pokazu specjalnego pokażemy zeszłoroczny dramat historyczny „Grzech” Konczałowskiego o życiu i pracy Michała Anioła.

Mam nadzieję, że również w tym roku pokazy filmowe zagwarantują moc wrażeń i zadowolą najbardziej wymagających widzów. Dziękuję Wam, Drodzy Widzowie, za obecność i miłe słowa, a moim pracownikom, wolontariuszom i partnerom za pomoc i wsparcie przy organizacji Festiwalu.

Życzę Wszystkim Państwu zdrowia i pogody ducha. O koronawirusie powiedziano już wszystko, nie dam więc od siebie nic więcej.

Do zobaczenia w kinie!

MAŁGORZATA SZLAGOWSKA-SKULSKA
DYREKTOR FESTIWALU

Uważane damy i gospoda, любители кино!

Очень рада приветствовать вас на показах Фестиваля российских фильмов «Спутник над Польшей». Несмотря на сложную ситуацию, в которой мы все сегодня оказались, нам удалось организовать выпуск в этом году в онлайн, поэтому вначале я хотела бы поблагодарить Вас за ваш интерес к мероприятию и его поддержку.

В рамках Конкурса художественных фильмов будет представлен фильм Ивана И. Твердовского «Конференция», получившая приз им. Г. Горина за лучший сценарий на «Кинотавре» в Сочи в этом году, «Гипноз» Валерия Тодоровского, режиссера мюзикла «Стиляги», за который получил зрительский приз на Фестивале Sputnik в 2009 году. В конкурсе появится полнометражный дебют Филиппа Юрьева «Китобой», получивший в этом году награду за режиссуру на ОРКФ «Кинотавр» в Сочи, а также названный лучшим фильмом программы Giornate degli Autori на МКФ в Венеции.

Традиционно мы предлагаем «Конкурс документальных фильмов – Документальная Россия». В нем будут представлены: фильм Марии Поприцак «Пустые страницы», который проиллюстрирует жизнь последней семьи русских царей, фильм «33 слова о дизайне» Натальи Климчук и Ольги Морозовой, который перенесет нас в мир искусства, а также картина «Андрей Тарковский. Кино как молитва» Андрея Андреевича Тарковского (сына выдающегося режиссера), которая познакомит нас ближе с личностью автора «Сталкера».

К 80-летию мастера анимации Андрея Хржановского мы добавили секцию «Волшебное путешествие в мир Андрея Хржановского – 80-летие мастера анимации», в которой покажем «Нос, или Заговор „не таких”», полнометражная картина «Полторы комнаты», победившая на 4-м Фестивале российских фильмов «Спутник над Польшей» в 2011 году, а также более ранние короткие анимационные фильмы режиссера: «Полтора kota», «Долгое путешествие» и «Лев с седой бородой».

В секции «Калейдоскоп нового российского кино» мы увидим среди прочего биографический фильм о конструкторе оружия М. Калашникова «Калашников» режиссера Константина Буслова, трогательную драму с замечательными актерами «Очень женские истории», а также комедию «Хэппи-энд» Евгения Шелякина.

В 14-м выпуске «Спутника» мы планируем показать целых 3 фильма Андрея Кончаловского. Его последний фильм «Дорогие товарищи!» примет участие в конкурсе художественных фильмов. В конкурсе документальных фильмов вы увидите фильм А. Кончаловского «Человек неунывающий» от режиссеров Екатерины Вещевой и Евгения Григорьева, а в рамках специального показа мы покажем прошлогоднюю историческую драму «Грех» о жизни и творчестве Микеланджело.

Надеюсь, что и в этом году кинопоказы гарантируют массу впечатлений и удовлетворят самых требовательных зрителей. Спасибо, дорогие зрители, за присутствие и добрые слова, а моим сотрудникам, волонтерам и партнерам – за помощь и поддержку в организации фестиваля.

Желаю всем здоровья и спокойствия. О коронавирусе уже все сказано, поэтому больше ничего добавлять не буду.

До встречи в кино!

МАЛГОЖАТА ШЛЯГОВСКА-СКУЛЬСКА
ДИРЕКТОР ФЕСТИВАЛЯ

Do organizatorów, uczestników i gości 14. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”

Drodzy Przyjaciele!

Cieszę się, że znów mogę powitać Państwa na tym znakomitym wydarzeniu kulturalnym, które już od czternastu lat przyciąga miłośników kina rosyjskiego w Polsce. Jest pocieszające, że mimo trudnej sytuacji epidemicznej, mieszkańcy i goście Warszawy znów będą mieli okazję zetknąć się z kulturą rosyjską i doświadczyć niezapomnianych emocji, zapoznając się z najlepszymi filmami rosyjskimi.

Wedle tradycji „Sputnik” przedstawi bogaty program konkursowy i zademonstruje współczesne popularne filmy rosyjskie, które zostały wysoko ocenione przez kinokrytyków oraz zdobyły nagrody w prestiżowych konkursach.

Jestem przekonany, że festiwal wnosi nieoceniony wkład w rozwój współpracy kulturalno-humanistycznej Rosji i Polski, zapoznając coraz większe polskie audytorium z radziecką i rosyjską tradycją filmową.

Życzę „Sputnikowi 2020” pomyślnego lotu nad Polską, a wszystkim miłośnikom kina – doskonałego humoru i żywych wrażeń.

SIERGIEJ ANDRIEJEW
AMBASADOR FEDERACJI ROSYJSKIEJ
W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Участникам, организаторам и гостям 14-го Фестиваля российских фильмов «Спутник над Польшей»

Дорогие друзья!

Я рад вновь приветствовать вас на этом замечательном культурном событии, которое вот уже на протяжении четырнадцати лет привлекает любителей российского кинематографа в Польшу. Отрадно, что, несмотря на трудную эпидемическую ситуацию, жители и гости Варшавы вновь смогут прикоснуться к российской культуре и испытать незабываемые эмоции от знакомства с лучшими отечественными картинами.

По традиции «Спутник» представит насыщенную конкурсную программу и продемонстрирует современные популярные российские фильмы, которые были по достоинству оценены кино-критиками и завоевали награды престижных конкурсов.

Убежден, что фестиваль вносит неоценимый вклад в развитие культурно-гуманитарного сотрудничества России и Польши, приобщая всё более широкую польскую аудиторию к советской и российской кинотрадиции.

Желаю «Спутнику-2020» успешного полета над территорией Польши, а всем зрителям – прекрасного настроения и ярких впечатлений.

СЕРГЕЙ АНДРЕЕВ
ПОСОЛ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
В РЕСПУБЛИКЕ ПОЛЬША

Drodzy Przyjaciele!

Witam Was na 14. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”.

Od wielu lat festiwal zapoznaje swoich gości z osiągnięciami rosyjskiej kinematografii, odkrywa nowe nazwiska i talenty. Przedsięwzięcie wnosi nieoceniony wkład we współpracę kulturalną i wspólną twórczość naszych krajów. Filmy zdobywają coraz większą publiczność, są szeroko komentowane przez widzów i działaczy kultury.

Z całego serca dziękuję organizatorom za wykonaną pracę, a uczestnikom życzę zadowolenia z oglądania nowych filmów. Jestem przekonana, że program festiwalu będzie prawdziwym darem dla znawców sztuki filmowej!

OLGA LUBIMOWA
MINISTER KULTURY FEDERACJI ROSYJSKIEJ

Дорогие друзья!

Приветствую вас на мероприятиях 14-го Фестиваля российских фильмов «Спутник над Польшей».

На протяжении многих лет фестиваль знакомит своих гостей с достижениями российского кинематографа, открывает новые имена и яркие таланты. Мероприятие вносит неоценимый вклад в культурное сотрудничество и совместное творчество кинематографистов наших стран. Фильмы этого кинофорума по праву завоевывают всё большую аудиторию, получают высокие отзывы зрителей и деятелей культуры.

От всего сердца благодарю организаторов за проделанную работу, а участникам желаю получить удовольствие от просмотра новых фильмов. Уверена, что программа фестиваля станет настоящим подарком для ценителей киноискусства!

ОЛЬГА ЛУБИМОВА
МИНИСТР КУЛЬТУРЫ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

Drodzy uczestnicy i goście festiwalu filmowego!

Miło mi powitać Was na corocznym Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”. Jednocześnie żałuję, że nie mogę zwrócić się do polskich miłośników kina ze sceny kinoteatru „Luna” w Warszawie.

„Sputnik” od dawna jest prestiżowym, oczekiwanym przez wielu wydarzeniem filmowym, ważną platformą dla zacieśnienia kontaktów kulturalnych między Rosją a Polską.

Z roku na rok festiwal cieszy różnorodnością gatunkową, zapoznaje polskich widzów z nowymi nazwiskami, przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości pokoleń. W repertuarze „Sputnika nad Polską” niezmienne pojawiają się retrospektywy rosyjskich mistrzów obrazu wizualnego.

Zachowywanie środków bezpieczeństwa w związku z pandemią powoduje określone niedogodności i ograniczenia, lecz dla nas najważniejsze jest to, że nie zważając na pojawiające się trudności, polska publiczność będzie mieć możliwość obcowania ze światem kinematografii rosyjskiej. „Sputnik” w dalszym ciągu pozostaje przestrzenią dla przyjacielskich kontaktów i wymiany doświadczeń, co oznacza kontynuację dialogu. Moim zdaniem, dokładnie to jest celem obu festiwali – „Sputnika” i „Wisły”.

Życzę wszystkim uczestnikom zdobycia uznania publiczności, a gościom – pogody ducha!

ALEKSANDRA GOŁUBOWA
DYREKTOR FUNDACJI
„ROSYJSKO-POLSKIEGO CENTRUM DIALOGU
I POROZUMIENIA”

Дорогие участники и гости кинофестиваля!

Приятно приветствовать вас на ежегодном Фестивале российских фильмов «Спутник над Польшей» и одновременно грустно не иметь возможности обратиться к польским кинолюбителям со сцены кинотеатра «Луна» в Варшаве.

«Спутник» давно уже стал престижным, ожидаемым многими киносмотром, значимой платформой для укрепления российско-польских культурных контактов.

Из года в год фестиваль радует жанровым разнообразием, открывает для польского зрителя новые имена, продолжая при этом сохранять преемственность поколений. В репертуар «Спутника над Польшей» неизменно включены ретроспективы работ русских мастеров визуального образа.

Карантинные меры в связи с пандемией, конечно, принесли с собой определенные неудобства и ограничения, но важнее всего для нас – то, что несмотря на возникшие сложности, польские зрители всё же будут иметь возможность соприкоснуться с миром российского кинематографа. «Спутник» по-прежнему остается площадкой для дружеского общения и обмена опытом, а значит, диалог продолжается. Именно это, на мой взгляд, и является целью обоих кинофестивалей – «Спутника» и «Вислы».

Желаю всем участникам – зрительского признания, а гостям – отличного настроения!

АЛЕКСАНДРА ГОЛУБОВА
ДИРЕКТОР ФОНДА
«РОССИЙСКО-ПОЛЬСКИЙ ЦЕНТР ДИАЛОГА
И СОГЛАСИЯ»

Drodzy Goście, Widzowie Festiwalu,

W dzisiejszych czasach organizacja festiwalu filmowego to wielkie wyzwanie. Sytuacja pandemiczna zmienia się z tygodnia na tydzień. Kina świecą pustkami, zarówno z powodu uzasadnionych obostrzeń, jak i braku wielkich premier. Nie wiemy, co będzie dalej.

Ale ta szczególnie trudna sytuacja zwróciła uwagę na to, jak bardzo potrzebne są te nasze festiwalowe spotkania. Letnie i wczesnojesienne imprezy filmowe przyciągały widzów, spragnionych bezpośredniego kontaktu z kinem, z twórcami, ze współodczuwającymi. Jeździliśmy więc do polskich miast i miasteczek, zakryci maską czy przyłbicą z festiwalowym logo, zachowując społeczny dystans, cieszyliśmy się momentem, kiedy gasną światła, a ekran powoli się rozjaśnia.

Teraz, po miesiącach izolacji, cały czas w kinie stajemy się naiwnym Toto z filmu Giuseppe Tornatore. Bardzo dziękuję organizatorom „Sputnika nad Polską”, że podjęli ten gigantyczny wysiłek i już po raz 14. zorganizowali przegląd najnowszego kina rosyjskiego. Wiemy, jak łatwo przerwać obieg i stracić widza. A współczesne kino rosyjskie jest niepokojące, różnorodne, intrygujące. Warto poznania.

Dlatego Drodzy Widzowie: jeśli czujecie się dobrze – maseczki na twarz, płyn dezynfekujący na dłonie, przyłbice opuścić, dystans zachować. Wyciemniamy światła, obowiązkowo spoglądamy na smugę światła z wirującymi cząsteczkami kurzu i oto jesteśmy znowu w świecie magii, w naszym własnym Kinie Paradiso.

Zapraszam na seans!

JACEK BROMSKI
PREZES STOWARZYSZENIA FILMOWCÓW POLSKICH

Уважаемые гости, зрители фестиваля.

В настоящее время организация кинофестиваля — это большой вызов. Ситуация меняется с недели на неделю. Кинотеатры зияют пустотой, как из-за ограничений, так и из-за отсутствия больших премьер. Мы не знаем, что будет дальше.

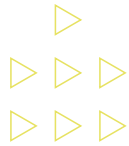
Но эта особенно сложная ситуация обратила внимание на то, насколько нужны наши фестивальные встречи. Летние и сентябрьские мероприятия привлекали зрителей, жаждущих прямого контакта с кино, создателями фильмов и единомышленниками. Поэтому мы ездили в польские города и поселки, закрывая лица масками с логотипом фестиваля и сохраняя социальную дистанцию; мы наслаждались моментами, когда в залах гас свет, а экран медленно загорался.

Сейчас, после нескольких месяцев изоляции, в кинотеатре мы становимся наивным Toto из фильма Джузеппе Торнаторе. Большое спасибо организаторам «Спутника над Польшей» за их огромные усилия и за то, что уже в 14-й раз они организуют показы новейшего российского кино. Мы знаем, как легко утратить связь и потерять зрителя. А современное российское кино – волнующее, разнообразное, интригующее. С ним стоит познакомиться.

Поэтому, уважаемые зрители, если вы чувствуете себя хорошо – надевайте маски, дезинфицируйте руки и соблюдайте дистанцию. Мы гасим свет, проводим взглядом по полосе света, освещающей кружащие пылинки, и вот мы снова в мире магии, в нашем собственном кинотеатре «Парадизо».

Приятного просмотра!

ЯЦЕК БРОМСКИ
ПРЕЗИДЕНТ СОЮЗА КИНЕМАТОГРАФИСТОВ В ПОЛЬШЕ

Szanowni Państwo,

Festiwal Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską” to wydarzenie, które od wielu lat przybliża kino rosyjskie polskim widzom. Daje również wiele okazji do spotkań się z twórcami filmowymi oraz uczestnictwa w gorących dyskusjach, czasem nawet sporach.

Kultura rosyjska jest niezwykle bogata, żywa i niezmiennie inspirująca. Jej różnorodność czyni kontakt z rosyjskim filmem każdorazowym odkryciem, zaskoczeniem i intelektualną przygodą. Pomaga lepiej zrozumieć współczesną Rosję, przemyśleć jej burzliwą historię i zastanowić się nad niezwyklej rolą jaką odegrała w dziejach Europy i świata.

Wierzę, że tegoroczna edycja będzie kolejną okazją do wielu przemyśleń i wzruszeń. Oba nasze narody przywiązują do kultury ogromną wagę, widząc w niej nie tylko pole artystycznych poszukiwań, ale i sposób definiowania narodowej tożsamości, przeżywania i uwspółcześniania wydarzeń historycznych oraz świadomego mierzenia się z aktualnymi problemami społecznymi.

Wszystkim gościom i uczestnikom festiwalu życzę wielu interesujących filmowych odkryć.

DARIUSZ WIEROMEJCZYK
DYREKTOR FILMOTEKI NARODOWEJ
– INSTYTUTU AUDIOWIZUALNEGO

Дамы и господа,

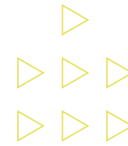
Фестиваль российских фильмов «Спутник над Польшей» – это событие, которое уже много лет знакомит польских зрителей с российским кино. Во время фестиваля у нас есть возможность встретиться с кинематографистами и принять участие в горячих дискуссиях, а иногда и в спорах.

Русская культура необычайно богата, жива и постоянно вдохновляет. Ее разнообразие каждый раз делает контакт с русским кино открытием, интеллектуальным приключением, продолжает удивлять, а также помогает лучше понять современную Россию, осмыслить ее бурную историю и поразмышлять о необычной роли, которую она сыграла в истории Европы и мира.

Я верю, что в этом году фестиваль станет поводом для множества эмоций и размышлений. Оба наших народа придают большое значение культуре, видя в ней не только область художественного поиска, но и способ определения национальной идентичности, переживания и переосмысления исторических событий, а также сознательного решения текущих социальных проблем.

Желаю всем гостям и участникам фестиваля множества интересных кинематографических открытий.

ДАРИУШ ВЕРОМЕЙЧИК
ДИРЕКТОР НАЦИОНАЛЬНОЙ ФИЛЬМОТЕКИ
– АУДИОВИЗУАЛЬНОГО ИНСТИТУТА

Szanowni Państwo,

nie sposób nie zacząć od odniesienia się do tego, co zmieniło świat tej wiosny. Globalny lockdown, poczucie zagrożenia, ale też wola walki, wola życia – to wszystko przeorganizowało naszą rzeczywistość i przeorało świadomość. Teraz walczymy o powrót normalności. Dla mnie każde wydarzenie kulturalne, które pojawia się mimo wszystko, znaczy więcej niż wcześniej – zaświadcza o humanistycznym rysie naszej natury.

Wiele inicjatyw przeniosło się do sieci, wiele zostało przełożonych na inny termin, część nie odbyła się. Gratuluję więc organizatorom festiwalu „Sputnik nad Polską”, że realizują swój zamiar w tych trudnych warunkach. Czuję się w tych gratulacjach daleki od banału, a wręcz przeciwnie: towarzyszy mi autentyczna duma. I radość – bo to niezwykle, że mimo zawłaszczeniu kolejnych przestrzeni naszego życia przez Internet, nadal chcemy spotykać się na żywo i w kinie oglądać to, co w filmie nowe i ważne.

Jestem przekonany, że tegoroczna edycja tego wspaniałego festiwalu przyniesie niezapomniane wrażenia filmowe. Niech sztuka zapanuje przez te kilka dni w naszych umysłach i sercach!

PAWEŁ STROJEK
DYREKTOR KOSZALIŃSKIEGO FESTIWALU DEBIUTÓW FILMOWYCH „MŁODZI I FILM”

Дамы и господа,

Невозможно начать, не упоминая о том, что изменило мир этой весной. Глобальная изоляция, ощущение угрозы, но также желание бороться и воля к жизни – всё это реорганизовало нашу реальность и изменило сознание. Сейчас мы боремся за возвращение к нормальной жизни. Для меня каждое культурное событие, которое происходит несмотря на сложности, означает больше, чем прежде – оно свидетельствует о гуманистической черте нашей природы.

Многие инициативы перешли в онлайн-режим, многие были отложены, а некоторые не состоялись. Поэтому поздравляю организаторов фестиваля «Спутник над Польшей» с тем, что они воплощают свою идею в жизнь в столь непростых условиях. В этих поздравлениях я чувствую себя далеко не банально, наоборот, меня сопровождает неподдельная гордость. И радость, ибо удивительно, что, несмотря на присвоение новых сфер нашей жизни интернетом, мы всё же хотим встретиться вживую и посмотреть, что нового и важного в кино.

Я убежден, что фестиваль в этом году подарит незабываемые кинопечатления. Пусть искусство на эти несколько дней воцарится в наших умах и сердцах!

ПАВЕЛ СТРОЕК
ДИРЕКТОР КОШАЛИНСКОГО ФЕСТИВАЛЯ КИНОДЕБИУТОВ «МОЛОДЫЕ И ФИЛЬМ»

Szanowni uczestnicy i goście Festiwalu!

Nadeszła jesień, co oznacza, że w całej Polsce i nad jej piękną stolicą Warszawą „Sputnik” znów wysła sygnały i zaprasza przyjaciół kina rosyjskiego.

Jak zwykle Warszawa jako pierwsza spotka się ze Sputnikem. To już 14. raz, a warszawska jesień i Sputnik w tym czasie stały się nierozłączne. Nawet polskie podręczniki do języka rosyjskiego poświęcają festiwalowi całe lekcje.

Oczywiście stosunki między Rosją a Polską przeżywają dziś nie najlepsze czasy. I zawsze nasuwa się pytanie, dlaczego na tym tle zainteresowanie sowieckim i współczesnym rosyjskim kinem nie słabnie.

Tłumaczę to tym, że, moim zdaniem, Polska jest krajem teatralnym. Polacy doceniają i rozumieją sztukę teatralną – teatr filozoficzny, teatr, który każe wszystkim myśleć o teraźniejszości i przeszłości, o relacjach między ludźmi na tle gwałtownych zwrotów w historii i w życiu codziennym, o dobru i złu. I oczywiście film o odwiecznych wartościach ludzkich jest dziś zrozumiały i interesujący dla polskiej publiczności.

Do tego należy dodać ukształtowane historycznie w Polsce zamiłowanie do dobrego kina. Teraz częściej mówi się o zbiorowej odporności, ale ja, w odniesieniu do kina, powiedziałbym o zbiorowej inteligencji kinowej Polaków. To uczucie, oczywiście, kształtowało się przez dziesięciolecia pod wpływem wybitnych polskich arcydzieł filmowych, z których wiele słusznie należy do złotej antologii światowego kina.

Na przykład na mnie zrobiły kiedyś wielkie wrażenie takie arcydzieła jak: „Popiół i diament” z genialnym Zbigniewem Cybulskim, „Popiół” z początkującym wówczas Danielem Olbrychskim, wspólny radziecko-polski „Przerwany lot” z Elżbietą Czyżewską i Aleksandrem Bielawskim... I oczywiście komedią na wszystkie czasy był, jest i pozostanie fenomenalny „Va Bank” Juliusza Machulskiego.

Jestem przekonany, że ów festiwal przybliży polskim widzom dobre kino, pomoże Rosjanom i Polakom lepiej się zrozumieć, przyczyni się do umocnienia atmosfery zaufania między naszymi krajami i narodami. Jestem pewny, że festiwal stanie się prawdziwym kulturalnym świętem dla wszystkich mieszkańców Polski.

Fundacja „Russkij Mir” z szacunkiem i ogromną sympatią odnosi się do wymagającej polskiej publiczności. W imieniu Fundacji chciałbym podziękować organizatorom za wierność tradycjom i wspierać pracę w przygotowaniu i prowadzeniu festiwalu, a także za ich wysiłek, dzięki któremu rosyjski widz ma możliwość poznania współczesnego polskiego kina.

Życzymy wszystkim – zarówno widzom, jak i organizatorom festiwalu – dobrego zdrowia i nowych spotkań z wartościowym kinem!

WŁADIMIR KOCZIN
DYREKTOR WYKONAWCZY
FUNDACJI „RUSSKIJ MIR”

Уважаемые участники и гости фестиваля!

Вот и наступила осень – а значит над всей Польшей и над ее прекрасной столицей Варшавой вновь своими позывными собирает друзей российского кино «Спутник над Польшей».

Как всегда, первой «Спутник» встретит Варшава. Вот уже в 14-й раз. Варшавская осень и «Спутник» за эти годы стали неразделимы. Даже в польских учебниках по русскому языку фестивалю посвящены целые уроки.

Конечно, сегодня отношения между Россией и Польшей переживают не самые лучшие времена. И всегда возникает вопрос, почему и на этом фоне интерес к советскому и современному российскому кино не ослабевает.

Я объясняю это тем, что, на мой взгляд, Польша – это страна театральная. Поляки ценят и понимают искусство театра – театра философского, театра, который заставляет каждого задуматься о настоящем и прошлом, об отношениях между людьми на крутых поворотах истории и в обычной жизни, о добре и зле. И конечно, кино о вечных человеческих ценностях понятно и интересно польскому зрителю и сегодня.

К этому надо еще добавить исторически сложившийся в Польше вкус к хорошему кинематографу. Сейчас чаще говорят о коллективном имунитете, а я бы, применительно к кино, сказал о коллективном киноинтеллекте поляков. Это чувство, конечно, формировалось на протяжении десятилетий под воздействием блестящих польских киношедевров, многие из которых по праву вошли в золотой фонд мирового киноискусства.

На меня, например, в свое время, огромное впечатление произвели такие шедевры как: «Пепел и алмаз» с блистательным Збигневом Цибульским, «Пепел» с тогда еще начинающим Даниэлем Ольбрыхским, совместный советско-польский «Прерванный полет» с Эльжбетой Чижевской и Александром Белявским. И, конечно, комедией на все времена был, есть и останется феноменальный «Ва-Банк» Юлиуша Махульского.

Я убежден, что и нынешний фестиваль подарит польскому зрителю знакомство с хорошим кино, поможет русским и полякам лучше понять друг друга, будет содействовать укреплению атмосферы доверия между нашими странами и народами. Уверен, что фестиваль станет настоящим праздничным культурным событием для всех жителей Польши.

Фонд «Русский мир» уважительно и с большой симпатией относится к взыскательному польскому зрителю. Хотел бы от имени фонда поблагодарить организаторов фестиваля за верность традициям и большую работу по подготовке и проведению фестиваля, а также за их усилия, благодаря которым и российский зритель имеет возможность познакомиться с современным польским киноискусством.

Желаем всем – и зрителям и организаторам фестиваля – крепкого здоровья и новых встреч с хорошим кино!

ВЛАДИМИР КОЧИН
ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ДИРЕКТОР
ФОНДА «РУССКИЙ МИР»

Szanowni Państwo!

To dla mnie ogromny zaszczyt móc powitać Państwa na tradycyjnym festiwalu filmowym „Sputnik nad Polską”, który wiele lat z powodzeniem zaznajamia polskich widzów z osiągnięciami rosyjskiej kinematografii.

Jest mi szczególnie miło zauważyć, że „Sputnik nad Polską” stale rozszerza swoją „orbitę” i w tym roku festiwal odbędzie się w dwudziestu polskich miastach.

Jak zawsze na widzów czekać będzie różnorodny i bogaty program. W tym roku odbędzie się zarówno konkurs filmów fabularnych, jak i dokumentalnych, w programie pojawi się nowa sekcja „Nowe spojrzenie. Debiuty”, osobno będzie pokazany blok filmów krótkometrażowych, natomiast w sekcji „Mały Sputnik” zaplanowano specjalne seanse dla młodych widzów.

Mam nadzieję, że wieloletnia współpraca kulturalna wpływa na umocnienie polsko-rosyjskich stosunków i wzajemne zrozumienie między naszymi narodami.

Życzę wszystkim widzom miłych seansów i do zobaczenia ponownie!

KAREN SZACHNAZAROW

DYREKTOR GENERALNY KONCERNU FILMOWEGO „MOSFILM”

Уважаемые Дамы и господа!

Для меня большая честь приветствовать Вас на традиционном фестивале «Спутник над Польшей», который много лет успешно знакомит польских зрителей с достижениями российского кинематографа.

Мне особенно приятно отметить, что «Спутник над Польшей» постоянно расширяет свою «орбиту», и в этом году фестиваль пройдет уже в двадцати польских городах.

Как всегда зрителей будет ждать разнообразная и насыщенная программа. В этом году конкурс пройдет среди художественных и документальных фильмов, появится новая секция «Новый взгляд. Дебюты», отдельно будет представлен блок короткометражных фильмов, а секция «Малый Sputnik» проведет специальные сеансы для юных зрителей.

Я искренне надеюсь, что многолетнее культурное сотрудничество вносит вклад в укрепление польско-росыjsких взаимоотношений и оказывает важное влияние на взаимопонимание между нашими народами.

Желаю всем зрителям приятного просмотра, и до новых встреч!

KAREN SHAKHNAZAROV

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ ДИРЕКТОР КИНОКОНЦЕРНА «МОСФИЛЬМ»

Serdecznie witam uczestników i gości 14. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”.

Ten wspaniały festiwal, który pozwala warszawiakom i widzom z wielu polskich miast lepiej poznać kino naszego kraju, odbędzie się w czasie pandemii, która spowodowała zamknięcie granic i odizolowanie od siebie ludzi z różnych stron świata.

Jednakowoż kino jest rodzajem sztuki, która przybliży narody bez względu na kryzysy i inne wyzwania.

Festiwal „Sputnik nad Polską” przetrwał próbę czasu. W jego programie znajdują się nowe filmy, nowe pomysły, nowe znaczenia. Wierzę, że kino pozwoli nam zrozumieć, jak kruchy i wystawiony na ciosy jest świat oraz jak ważne jest, abyśmy wyzwaniom stawiali czoła, trzymając się za ręce i tworząc obrazy, które pomagają ludziom żyć, kochać i mieć nadzieję.

Dziękuję za propozycję objęcia honorowego patronatu nad 14. Festiwalem Filmów Rosyjskich „Sputnik”.

FIODOR SZCZERBAKOW

DYREKTOR GENERALNY WYTWÓRNI FILMOWEJ „LENFILM”

Искренне приветствую участников и гостей 14-го Фестиваля российских фильмов «Спутник над Польшей».

Этот замечательный фестиваль, который позволяет варшавянам и зрителям многих польских городов лучше узнать кино нашей страны, проходит в обстановке пандемии, закрывшей границы и, казалось бы, разобщившей людей из разных стран.

Однако, кино – это искусство, которое сближает народы, несмотря на кризисы и другие испытания.

Фестиваль «Спутник над Польшей» выдержал испытания временем. В его программе новые фильмы, новые идеи, новые смыслы. Мы верим, что кино позволит нам понять, как хрупок и уязвим мир, как важно всем нам противостоять вызовам, держась за руки и создавая картины, которые помогают людям жить, любить, надеяться.

Благодарю за предложение принять почетный патронат над 14-м Фестивалем российского кино «Спутник».

ФЕДОР ЩЕРБАКОВ

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ ДИРЕКТОР КИНОСТУДИИ «ЛЕНФИЛЬМ»

Szanowni Państwo,

Witam serdecznie wszystkich miłośników kina rosyjskiego na 14. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”.

Organizatorzy, mimo trudnego czasu związanego z pandemią, przygotowali dla Państwa bardzo ciekawy i bogaty program.

Moją szczególną uwagę przykuła nowa sekcja programu – debiuty. Jako dyrektor Gdyńskiej Szkoły Filmowej z wielkim zainteresowaniem śledzę rozwój kariery młodych reżyserów – zarówno ich filmy dyplomowe, jak i pierwsze pełnometrażowe debiuty. Cieszę się bardzo, że organizatorzy umożliwią widzom zapoznanie się z twórczością rosyjskich debutantów. Myślę, że będzie to stanowiło ciekawe pole do dyskusji.

Tym z Państwa, którzy nie mieli okazji w ubiegłym roku zobaczyć filmu „Van Goghi” w reżyserii Siergieja Liwniewa, serdecznie polecam pokaz filmu. Film będący, jak piszą o nim organizatorzy, hitem ubiegłorocznej edycji, warto zobaczyć chociażby dla wybitnego aktora Daniela Olbrychskiego, wcielającego się tu w rolę Wiktora Ginzburga, światowej sławy dyrygenta, któremu partneruje doskonały rosyjski aktor Aleksiej Sieriebrakow, w roli dawno niewidzianego syna.

W kategorii sekcji konkursowych znajdą Państwo wiele ciekawych filmów. Szczególnej uwadze polecam „Dziennik blokady” Andrieja Zajcewa, zwycięzcy głównej nagrody – statuetki Złotego Świętego Jerzego na tegorocznym 42. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Moskwie, a także film Iwana I. Twierdowskiego „Konferencja”, nawiązujący do zamachu terrorystycznego na Dubrowce w 2002 roku, który otrzymał Nagrodę im. G. Gorina za najlepszy scenariusz na tegorocznym Kinotawrze w Soczi.

Życzę Państwu wielu filmowych emocji oraz ciekawych tematów do dyskusji.

LESZEK KOPEĆ

DYREKTOR FESTIWALU POLSKICH FILMÓW FABULARNYCH

Дамы и господа,

Горячо приветствую всех любителей российского кино на 14-м Фестивале российских фильмов «Спутник над Польшей».

Организаторы, несмотря на тяжелые времена, связанные с пандемией, подготовили для вас очень интересную и насыщенную программу.

Мое внимание привлек новый раздел программы – дебюты. Как директор Гдынской киношколы я с большим интересом слежу за развитием карьеры молодых режиссеров – как за их дипломными фильмами, так и за их первыми полнометражными дебютами. Очень рад, что организаторы предоставят возможность зрителям познакомиться с творчеством российских дебютантов. Думаю, это будет интересная тема для обсуждения.

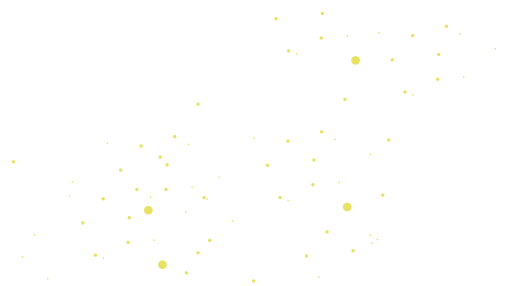
Тем из вас, у кого не было возможности посмотреть фильм «Ван Гоги» режиссера Сергея Ливнева в прошлом году, я от всей души рекомендую этот фильм к просмотру. Картину, которая, как пишут организаторы, стала хитом прошлого года выпуска, стоит посмотреть, хотя бы из-за выдающегося актера Даниэля Ольбрыхского, сыгравшего роль всемирно известного дирижера Виктора Гинзбурга, а в роли его сына, которого он давно не видел, великолепный российский актер Алексей Серебряков.

В конкурсных секциях вы найдете много интересных фильмов. Рекомендую «Блокадный дневник» Андрея Зайцева, обладателя главного приза – статуэтки «Золотого Святого Георгия» на 42-м Московском международном кинофестивале, а также фильм Ивана И. Твердовского «Конференция», отсылающий к теракту на Дубровке в 2002 г. и получивший приз им. Григория Горина за лучший сценарий на «Кинотавре» в Сочи в этом году.

Желаю вам много кинематографических эмоций и интересных тем для обсуждения.

ЛЕШЕК КОПЕЦЬ

ДИРЕКТОР ФЕСТИВАЛЯ ПОЛЬСКИХ ФИЛЬМОВ В ГДЫНЕ

Szanowni Państwo!

Witam serdecznie organizatorów, uczestników i gości 14. Festiwalu Filmów Rosyjskich „Sputnik nad Polską”.

Kino to sztuka – nieznająca granic, jednocząca ludzi i sprzyjająca rozwojowi kontaktów pomiędzy narodami różnych krajów. Kinetograf posługuje się ponadnarodowymi pojęciami – dobra i zła, miłości, zdrady, wierności, honoru – i często to, bardziej niż rozmowy dyplomatyczne, pomaga w łagodzeniu konfliktów umocnieniu porozumienia. Jest to szczególnie ważne dzisiaj, kiedy stosunki polityczne Rosji i Polski dalekie są od ideału, a rozbieżności w kwestiach historycznych nabierają szczególnej ostrości. Nie mam żadnych wątpliwości, że festiwal „Sputnik” tworzy wspaniałą płaszczyznę komunikacji dla Rosjan i Polaków, pozwala im lepiej się nawzajem usłyszeć i rozumieć.

Jestem przekonany, że w tym roku mimo trudnej sytuacji na świecie, spowodowanej pandemią COVID-19, będzie on cieszył się popularnością wśród społeczności polskiej i sprzyjał rozwojowi naszych stosunków dwustronnych.

Pragnę wyrazić słowa podziękowania dla organizatorów Festiwalu, a jego widzom i gościom życzyć zwykłych i niezapomnianych wrażeń.

MICHAŁ SZWYDKO
SPECJALNY PRZEDSTAWICIEL PREZYDENTA
FEDERACJI ROSYJSKIEJ
DS. MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY KULTURALNEJ

Уважаемые дамы и господа!

Сердечно рад приветствовать организаторов, участников и гостей 14-го Фестиваля российских фильмов «Спутник над Польшей».

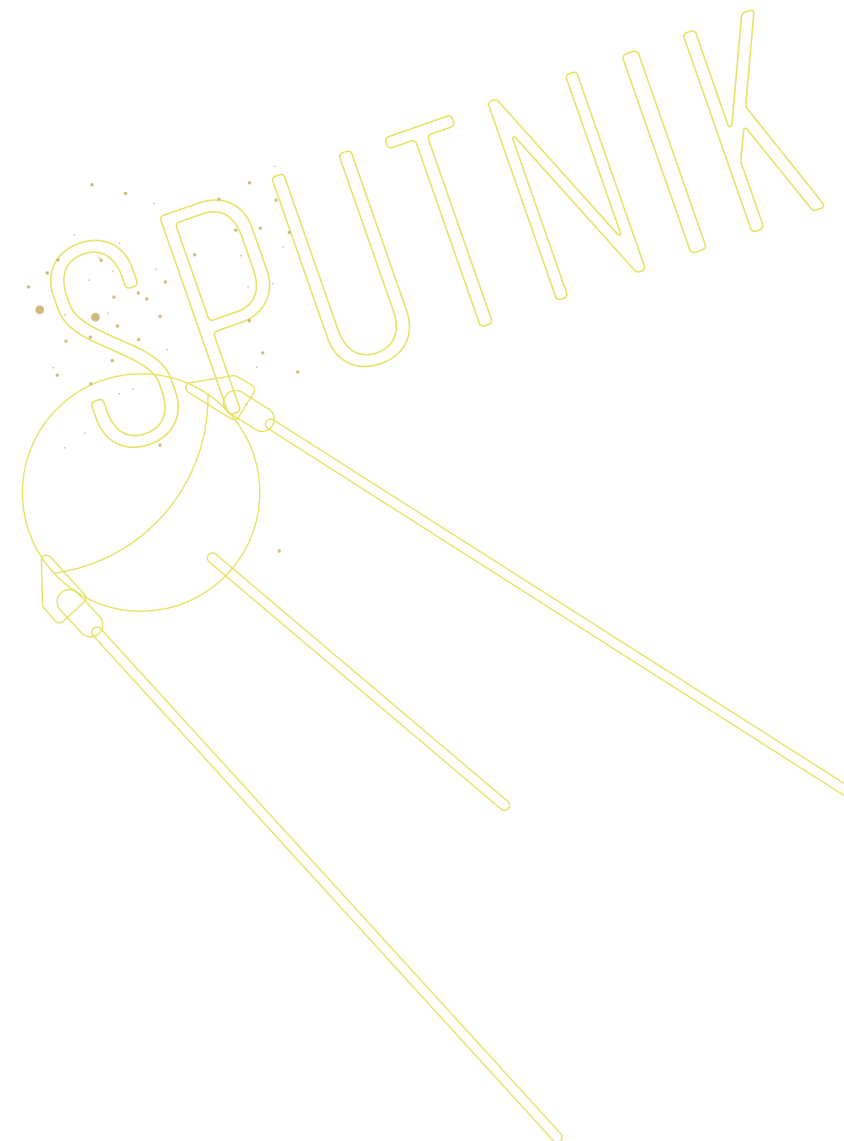
Кино – это искусство, не знающее границ, объединяющее людей и способствующее развитию контактов между народами разных стран. Кинематограф оперирует наднациональными понятиями – добра и зла, любви, предательства, верности, чести – и зачастую это больше, чем дипломатические переговоры, а также помогает сглаживанию противоречий и укреплению взаимопонимания. Это особенно важно сегодня, когда политические отношения России и Польши далеки от идеальных, а исторические разногласия приобретают особую остроту.

Я несколько не сомневаюсь, что «Спутник» является отличной площадкой для заинтересованного общения россиян и поляков и дает им возможность лучше слышать и понимать друг друга.

Убежден, что и в этом году, несмотря на сложную ситуацию в мире, вызванную пандемией COVID-19, фестиваль будет пользоваться популярностью у польской аудитории и содействовать развитию наших двусторонних отношений.

Хочу выразить слова благодарности организаторам фестиваля, а его зрителям и гостям пожелать ярких и незабываемых впечатлений.

МИХАИЛ ШВЫДКОЙ
СПЕЦИАЛЬНЫЙ ПРЕДСТАВИТЕЛЬ
ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
ПО МЕЖДУНАРОДНОМУ КУЛЬТУРНОМУ СОТРУДНИЧЕСТВУ

KONKURS FABULARNY NAGRODY

GRAND PRIX FESTIWALU „SPUTNIK NAD POLSKĄ” /
ГРАН-ПРИ ФЕСТИВАЛЯ «СПУТНИК НАД ПОЛЬШЕЙ» / 2500 EURO

II NAGRODA / II ПРИЗ / 1500 EURO

III NAGRODA / III ПРИЗ / 500 EURO

Fundatorem Nagrody „Sputnik”
dla reżyserów od drugiej edycji
Festiwalu jest Polski Instytut Sztuki Filmowej

Спонсором приза «Спутник» для режиссеров
со второго выпуска фестиваля является
Польский институт киноискусства

KONKURS FILMÓW FABULARNYCH

КОНКУРС ХУДОЖЕСТВЕННЫХ ФИЛЬМОВ

1. BURZA / ГРОЗА, reż. Grigorij Konstantynopolskij
2. DRODZY TOWARZYSZE! / ДОРОГИЕ ТОВАРИЩИ!, reż. Andriej Konczałowski
3. FRANCUZ / ФРАНЦУЗ, reż. Andriej Smirnow
4. HIPNOZA / ГИПНОЗ, reż. Walerij Todorowskij
5. INGERENCJA / ВМЕШАТЕЛЬСТВО, reż. Ksenia Zujewa
6. KONFERENCJA / КОНФЕРЕНЦИЯ, reż. Iwan I. Twierdowski
7. MIASTO GŁĘBOKO UŚPIONE / ГОРОД УСНУЛ, reż. Maria Ignatienko
8. NA DALEKICH RUBIEŻACH / НА ДАЛЬНИХ РУБЕЖАХ, reż. Maksim Daszkin
9. TRIGGER / ТРИГГЕР, reż. Paweł Ganin
10. TWÓJ KOREPETYTOR / ВАШ РЕПЕТИТОР, reż. Anton Kołomiejec
11. WIELORYBNIK / КИТОБОЙ, reż. Filipp Jurjew
12. WIERNOŚĆ / ВЕРНОСТЬ, reż. Nigina Sajfułajewa

PRZEWODNICĄCY JURY

ROBERT GLIŃSKI

Reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta, wykłada reżyserię w Szkole Filmowej w Łodzi i w Gdyni. Były rektor Szkoły Filmowej w Łodzi (2008-2012). Studiował architekturę na Politechnice Warszawskiej (1971-75), potem reżyserię w Szkole Filmowej w Łodzi (1975-80). Wyreżyserował 14 filmów fabularnych, ponad 20 teatrów telewizji. Pracował także w teatrach dramatycznych w Warszawie, Poznaniu, Rzeszowie i Gdyni, gdzie wyreżyserował łącznie 15 przedstawień. Do najgłośniejszych jego filmów fabularnych należą: „Niedzielne igraszki”, „Wszystko, co najważniejsze”, „Cześć, Tereska”, a ostatnio „Kamienie na szaniec”.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ЖЮРИ

РОБЕРТ ГЛИНЬСКИ

Режиссер театра и кино, сценарист, преподает режиссуру в киношколах в Лодзи и Гдыне. Бывший ректор Киношколы в Лодзи (2008-2012). Изучал архитектуру в Варшавском технологическом университете (1971-75), затем – режиссуру в Киношколе в Лодзи (1975-80). Он снял 14 художественных фильмов и поставил более 20 телеспектаклей. Глиньски работал также в драматических театрах Варшавы, Познани, Жешува и Гдыни, где поставил 15 спектаклей. Среди его самых известных художественных кинокартин: «Воскресные игры», «Всё, что самое важное», «Привет, Терезка», а недавно и «Камни на шанец».

KAROLINA GRUSZKA

Aktorka teatralna i filmowa. Ur. 12 lipca 1980 roku w Warszawie, gdzie ukończyła Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza i dostała angaż w Teatrze Narodowym. W późniejszych latach współpracowała z wieloma teatrami, m.in. warszawskim Teatrem Studio, Teatrem Polskim, Teatrem Powszechnym, Teatrem Polonia, a także moskiewskim Teatrem Praktika. Wiele nagród teatralnych przyniosł jej zrealizowany w Teatrze na Woli monodram „Lipiec” w reżyserii Iwana Wyrypajewa.

Na planie filmowym stała już jako nastolatka, grając rolę Gieniusi w serialu „Boża podszewka” Izabelli Cywińskiej. Po raz kolejny spotkała się z tą reżyserką przy filmie „Kochankowie z Marony”, za który została uhonorowana nagrodą dla najlepszej aktorki pierwszoplanowej na 30. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

Zagrała ponad 50 ról filmowych i telewizyjnych. Często angażowana jest do filmów zagranicznych (współpracowała m.in. z Davidem Lynchem, Aleksandrem Proszkinem, Aleksiejem Popogrebskim, Ragnarem Bragasonem, Tomášem Mašínem czy Mikaelem Håfströmem).

Czterokrotnie nominowana do polskiej nagrody Orzeł za filmy: „Kochankowie z Marony” (2007), „Pani z przedszkola” Marcina Krzyształowicza (2015), „Ach śpij kochanie” (2018) Krzysztofa Langa i wreszcie za tytułową rolę w międzynarodowej koprodukcji „Marie Curie” (2018) w reżyserii Marie Noëlle.

Na stałe współpracuje z mężem, rosyjskim dramaturgiem, reżyserem teatralnym i filmowym, Iwanem Wyrypajewem, z którym założyła fundację Dom Artystyczny Weda, zajmującą się produkcją teatralną.

КАРОЛИНА ГРУШКА

Актриса театра и кино. Родилась 12 июля 1980 г. в Варшаве, где окончила Театральную академию им. Александра Зельверовича и получила ангажемент в Национальный театр. В последующие годы она сотрудничала со многими театрами, в том числе с Варшавским театром «Студия», с Польским театром, театром «Универсальный», театром «Полония» и московским театром «Практика». Монодрама «Июль» в постановке Ивана Вырыпаева в «Театре на Воле» принесла ей множество театральных наград.

На съемочной площадке она впервые появилась еще будучи подростком, сыграв роль Генуси в сериале «Божья подкладка» Изабеллы Цивиньской. С этим режиссером Грушка повторно встретится на съемках фильма «Любовники из Мароны», за который на 30-м Польском кинофестивале в Гдыне была удостоена награды за главную женскую роль.

На ее счету более 50 ролей в кино и на телевидении. Грушка часто снимается в зарубежных фильмах (сотрудничала с Дэвидом Линчем, Александром Прошкиным, Алексеем Попогребским, Рagnerом Брагасоном, Томасом Масином, Микаэлем Хофстрёмом и другими).

Четыре раза номинировалась на польскую премию «Орел» за фильмы: «Любовники из Мароны» (2007), «Воспитательница из детского сада» (2015) Марцина Кшиштофовича, «Ах, спи, дорогой» (2018) Кшиштофа Ланга и, наконец, за главную роль в совместном международном производстве «Мария Кюри» (2018) режиссера Мари Ноэль.

Грушка постоянно сотрудничает с мужем, российским драматургом, театральным и кинорежиссером Иваном Вырыпаевым, вместе с которым основала фонд Weda Creative House, занимающийся театральными постановками.

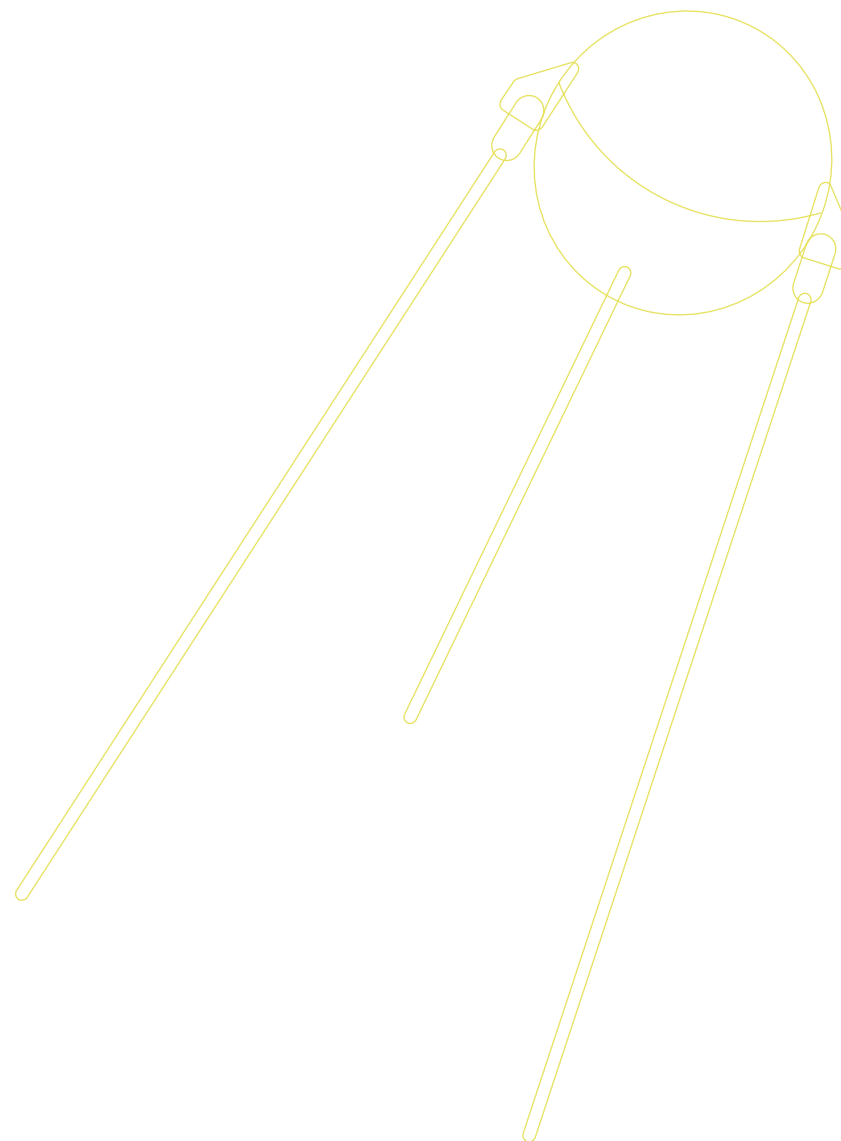

MICHAŁ OLEŚCZYK

Urodzony w 1982. Krytyk filmowy, konsultant scenariuszowy i tłumacz; wykładowca Wydziału „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego i Warszawskiej Szkoły Filmowej. Wielokrotny ekspert oceny scenariuszy w Polskim Instytucie Sztuki Filmowej i w funduszach regionalnych; w latach 2013-2016 dyrektor artystyczny Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Laureat Nagrody Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, Nagrody im. Jana Machulskiego za całokształt działań na rzecz polskiego kina niezależnego, Nagrody im. Krzysztofa Mętraka i Nagrody Onetu dla Błoga Roku; współpracuje z RogerEbert.com, „Cineaste” i Filmwebem. Prowadzi podcasty „SpoilerMaster” i „Foreign Correspondents” (z Sebastianem Smolińskim). Opublikował pierwszą polską monografię twórczości Terence'a Daviesa („Gorycz wygnania”), a wraz z Kubą Mikurdą wydał wywiad-rzekę z Guyem Maddinem („Kino wykolejone”) oraz tomy poświęcone Terry'emu Gilliamowi i Braciom Quay. Wraz z Kubą Mikurdą i Kamilą Kuczredagował tom „Boro, L'Isle d'Amour: The Films of Walerian Borowczyk” dla Berghahn Books. Członek FIPRESCI i Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Jako programer i kurator organizował pokazy kina polskiego w Londynie, Dublinie i Nowym Jorku, a także napisał eseje do brytyjskich edycji polskiego kina dla Second Run DVD.

МИХАЛ ОЛЕЩИК

Родился в 1982 г. Кинокритик, консультант по сценариям, переводчик; преподаватель Кафедры свободных искусств Варшавского университета и Варшавской киношколы. Эксперт по оценке сценариев в Польском институте кино и региональных фондах; в 2013-2016 гг. – художественный руководитель Фестиваля польских художественных фильмов в Гдыне. Лауреат премии польского киноинститута им. Яна Махульского «За деятельность на благо польского независимого кино»; обладатель приза им. Кшиштофа Ментрака и Onet Awards за блог года; сотрудничает с RogerEbert.com, Cineaste и Filmweb. Михал ведет подкасты SpoilerMaster и Foreign Correspondents (с Себастьяном Смолинским). Опубликовал первую польскую монографию о творчестве Теренса Дэвиса («Горечь изгнания»), а вместе с Кубой Микурдой издал интервью с Гаєм Маддином («Кино сошло с рельсов») и тома, посвященные Терри Гиллиаму и братьям Куэй. Вместе с Кубой Микурдой и Камиллой Куц отредактировал том «Boro, L'Isle d'Amour: The Films of Walerian Borowczyk» для Berghahn Books. Член ФИПРЕССИ и Ассоциации польских кинематографистов. В качестве куратора Олещик организовывал польские кинопоказы в Лондоне, Дублине и Нью-Йорке, а также писал эссе для британских изданий польского кино для Second Run DVD.

dramat, reż. Grigorij Konstantinopolskij, Rosja, 2019, 83 min
Obsada: Liubow Aksionowa, Wiktorja Tolstoganowa, Iwan Makarewicz, Maria Szałajewa, Alisa Chazanowa, Aleksej Makarow, Siergiej Gorodniczij, Aleksandr Kuzniecowa, Wasilij Butkiewicz, Daria Kaszyna, Nikita Jelieniew, Anastasia Wienkowa

Grigorij Konstantinopolskij to obecnie jeden z najbardziej oryginalnych reżyserów rosyjskich, mający własny styl, wypracowany poprzez zderzenie elementów awangardowego teatru absurdu z arthousem. W takiej estetyce utrzymany był, pokazywany na „Sputniku” przed rokiem, „Rosyjski bies”. Takim językiem twórca przemawia również w swym najnowszym dziele – adaptacji „Burzy”, klasycznej sztuki słynnego dziewiętnastowiecznego dramaturga Aleksandra Ostrowskiego. Konstantinopolskij nie byłby sobą, gdyby nie odczytał dramatu sprzed 160 lat na swój sposób. Zachował miejsce akcji (fikcyjne nadwołżańskie miasto Kalinow), nie zmienił tożsamości bohaterów, ale udanie wkomponował ich w nową Rosję: Dikoj (Aleksej Makarow) stał się wszechmocnym merem, Marfa Kabanowa (Wiktorja Tolstoganowa) – właścicielką luksusowej restauracji, Fieklusza (Maria Szałajewa) – gwiazdą popularnego programu telewizyjnego, a Kuligin (Iwan Makarewicz) – raperem-aktywistą. Tylko rozgrywający się pod okiem Marfy dramat miłosny jej syna Tichona, synowej Katieriny i jej kochanka Borisa pozostał niezmieniony. W efekcie „Burza”, sfilmowana po raz pierwszy od 1933 roku (nie licząc spektakli telewizyjnych), stała się ostrą satyrą na współczesną Rosję, z jej przesadną religijną ortodoksją, patologiami władzy i ateistycznym dziedzictwem komunizmu.

драма, реж. Григорий Константинопольский, Россия, 2019, 83 мин.

В ролях: Любовь Аксенова, Виктория Толстоганова, Иван Макаревич, Мария Шалаева, Алиса Хазанова, Алексей Макаров, Сергей Городничий, Александр Кузнецов, Василий Буткевич, Дарья Каширина, Никита Еленев, Анастасия Венкова

В настоящее время Григорий Константинопольский – один из самых самобытных русских режиссеров, со своим собственным стилем, возникшим в результате столкновения элементов авангардного театра абсурда и арт-хауса. В той же эстетике была выдержана картина «Русский Бес», показанная на «Спутнике» год назад. Этим языком художник пользуется и в своем последнем произведении – экранизации классической пьесы «Гроза» известного драматурга XIX века Александра Николаевича Островского. Константинопольский не был бы самим собой, если бы не прочитал по-своему драму 160-летней давности. Он сохранил место действия (вымышленный волжский город Калинов), не изменил личности героев, но успешно вписал их в новую Россию: Дикой (Алексей Макаров) стал всемогущий мэром, Марфа Кabanова (Виктория Толстоганова) – владелицей роскошного ресторана, Феклуша (Мария Шалаева) – звездой популярного телешоу, а Кулигин (Иван Макаревич) – рэпером-активистом. Неизменной осталась лишь любовная драма, развернувшаяся под бдительным оком Марфы, ее сына Тихона, невестки Катерины и ее возлюбленного Бориса. В результате «Гроза», снятая впервые с 1933 г. (не считая телеспектаклей), превратилась в острую сатиру на современную Россию с ее преувеличенной религиозностью, патологической властью и атеистическим наследием коммунизма.

dramat, historyczny, reż. Andriej Konczalowski, Rosja, 2020, 116 min

Obsada: Julia Wysockaja, Siergiej Erlisz, Julia Burowa, Andriej Gusew, Władisław Komarow, Dmitrij Kostiajew, Iwan Martynow, Wiczesław Pigarijew, Anatolij Pietrunin, Artiem Krysina

Związek Radziecki, Nowoczerkask, 1962. Ludmiła jest pracownikiem lokalnego komitetu partii, zdeklarowaną komunistką, uczestniczką II wojny światowej, gdzie za Stalina walczyła na froncie. Jest przekonana, że buduje komunizm i ostro reaguje na antyradzieckie poglądy. Podczas strajku pracowników w elektrowni w Nowoczerkasku, Ludmiła jest świadkiem strzelania do demonstrantów na zlecenie Komisji Rządowej, która stara się ukryć fakt masowego strajku w ZSRR. Gdy podczas strzelaniny na placu wybucha panika i znika jej córka, Ludmiła drastycznie zmienia swój światopogląd. Pomimo całkowitej blokady miasta i masowych aresztowań, wszędzie szuka córki. Nie wiemy, jak zakończą się jej poszukiwania, ale rozumiemy, że jej życie zmieniło się na zawsze.

драма, история, реж. Андрей Кончаловский, Россия, 2020, 116 мин.

В ролях: Юлия Высоцкая, Сергей Эрлиш, Юлия Буrowa, Андрей Гусев, Владислав Комаров, Дмитрий Костяев, Иван Мартынов, Вячеслав Пигарев, Анатолий Петрунин, Артем Крысин

СССР, Новочеркасск, 1962 год. Людмила — партийный работник местного горкома, убежденная коммунистка, участница Второй мировой войны, воевавшая на фронте за Сталина. Она искренне верит в то, что строит коммунистическое общество, и резко отрицательно относится к антисоветчикам. Во время забастовки рабочих на «Новочеркасском электровозостроительном заводе» Людмила становится свидетелем расстрела рабочей демонстрации по приказу Правительственной комиссии, пытающейся скрыть факт массовой забастовки в СССР. Во время расстрела и паники на площади пропадает ее дочь, что производит коренной перелом в мировоззрении Людмилы. Несмотря на полную блокаду города и массовые аресты, она повсюду ищет дочь. Мы не знаем, чем закончатся поиски, но понимаем, что ее жизнь навсегда изменилась.

драма, реж. Andriej Smirnow, Rosja, 2019, 128 min

Obsada: Jewgienija Obrazcowa, Jewgienij Tkaczuk, Aleksandr Bałujew, Nina Drobyszewa, Natalia Tieniakowa, Roman Madianow, Michaił Jefremow, Lucie Aron, Jérémie Duvall, Aleksandr Anisimow, Wiera Łaszkowa

драма, реж. Андрей Смирнов, Россия, 2019, 128 мин.

В ролях: Евгения Образцова, Евгений Ткачук, Александр Балуйев, Нина Дробышева, Наталья Тенякова, Роман Мадьянов, Михаил Ефремов, Люси Арон, Жереми Дюваль, Александр Анисимов, Вера Лашкова

Nostalgiczna podróż słynnego aktora i reżysera Andrieja Smirnowa („Dworzec Białoruski”, „Żyła sobie baba”) w czasy, które choć dawały obywatelom Związku Radzieckiego nadzieję na lepsze i spokojniejsze życie, z perspektywą kilku dekad wcale nie jawią się jako szczęśliwe. Autor zadedykował swoje dzieło Aleksandrowi Ginzburgowi (1936-2002) – dysydentowi, obrońcy praw człowieka, niezależnemu wydawcy, który z powodu swoich poglądów i działalności był represjonowany przez KGB. Tytułowym „Francuzem” jest Pierre Durand (w tej roli Anton Rival), syn uciekinierki z Kraju Rad, który dwanaście lat po zakończeniu Wielkiej Wojny Ojczyźnianej przyjeżdża do ojczyzny swojej matki – oficjalnie po to, aby badać dzieje rosyjskiego baletu; nieoficjalnie, aby odnaleźć (jeśli ten jeszcze w ogóle żyje) swojego prawdziwego ojca, byłego carskiego oficera, hrabiego Aleksieja Tatiszczewa, aresztowanego i zesłanego do Kazachstanu w ramach Wielkiej Czystki. Pierre wchodzi w środowisko moskiewskiej inteligencji i szybko poznaje na własnej skórze, na czym polega w praktyce, znaczonej totalną inwigilacją obywateli podejrzewanych o nieprawomyślność, chruszczowowski „socjalizm z ludzką twarzą”. Pięknym gestem reżysera jest obsadzenie w jednej z epizodycznych ról Wierę Łaszkową, niegdyś bliskiej współpracownicy Ginzburga – jego maszynistki, przepisującej zbierane przez dziennikarza obciążające władzę radziecką materiały.

Ностальгическое путешествие известного актера и режиссера Андрея Смирнова («Белорусский вокзал», «Жила-была одна баба») во времена, которые, хотя и дают гражданам Советского Союза надежду на лучшую и спокойную жизнь, в перспективе нескольких десятилетий совсем не кажутся счастливыми. Свою картину автор посвятил Александру Гинзбургу (1936-2002) – диссиденту, правозащитнику, независимому издателю, который из-за своих взглядов и деятельности был репрессирован КГБ. Главный герой – Пьер Дюран (Антон Риваль), сын советской эмигрантки, который, спустя двенадцать лет после окончания Великой Отечественной войны, возвращается на родину своей матери: официально – для того, чтобы изучать историю русского балета, неофициально – чтобы найти, если он все еще жив, своего настоящего отца, бывшего царского офицера, графа Алексея Татищева, сосланного в Казахстан во время Большой чистки. Пьер попадает в окружение московской интеллигенции и на собственной шкуре узнает, что такое тотальная слежка за гражданами, подозреваемыми в инакомыслии, хрущевский «социализм с человеческим лицом». Красивый жест режиссера – назначение на одну из эпизодических ролей Веры Лашковой, некогда близкой сотрудницы Гинзбурга – его машинистки, приписывающей журналисту сбор материалов, компрометирующих советскую власть.

драма, мелодрама, реж. Ksenia Zujewa, Rosja, 2020, 123 min

Obsada: Ania Czipowska, Paweł Popow, Andris Keiss, Ksenia Rappoport, Iwan I. Twierdowski, Daria Fomina, Natalia Pawlenkowa, Maria Fomina, Michaił Niegin

драма, мелодрама, реж. Ксения Зуева, Россия, 2020, 123 мин.

В ролях: Аня Чиповская, Павел Попов, Андрис Кейшс, Ксения Раппопорт, Иван И. Твердовский, Дарья Екамасова, Наталья Павленкова, Мария Фомина, Михаил Негин

Ksenia Zujewa zaczynała karierę filmową od aktorstwa; dopiero później zdecydowała się na studia reżyserskie. Nic więc dziwnego, że Iwan I. Twierdowski obsadził ją w jednej z głównych ról w, również prezentowanej na tegorocznym „Sputniku”, „Konferencji”. Dużo bardziej zaskakuje fakt, że odwzajemnił się Zujewej tym samym: kiedy bowiem poprosiła go, aby zagrał drugoplanową rolę w „Ingerencji” – jej drugim pełnometrażowym dziele – wyraził zgodę. I wcielił się w Dimasa, sąsiada i przyjaciela głównej bohaterki Maszy. Masza (Ania Czipowska) to żyjąca na przedmieściach dużego miasta dwudziestokilkuletnia kobieta, pozbawiona wszelkich perspektyw. Mieszka z chorą babcią, ojcem-alkoholikiem i młodszym bratem, któremu musi zastępować matkę. Nie posiada wykształcenia, które pozwoliłoby jej wyrwać się z niedostatku. Na życie zarabia tańcząc w nocnym klubie, w którym pracuje również jej chłopak Gosza (Paweł Popow), typowy „tysol” z blokowiska. Masza nie zdaje sobie sprawy z tego, że jej serce powoli odmawia posłuszeństwa – do momentu aż traci przytomność i łąduje na stole operacyjnym. Zawarta dzięki temu znajomość z Mатвеем Сергеевичем (Łotysz Andris Keišs), kardiologiem w wieku jej ojca, staje się dla kobiety ostatnią deską ratunku. Sięgając po nią, pogrąża się w obsesyjnej miłości...

Ксения Зуева начинала свою карьеру в кино как актриса, но позже решила поступить на режиссуру. Неудивительно, что Иван И. Твердовский дал ей одну из главных ролей в также представленной на «Спутнике» этого года «Конференции». Но гораздо удивительнее то, что он тоже согласился сыграть второстепенную роль во «Вмешательстве» (второй полнометражной работе Зуевой) и исполнил роль Димаса, соседа и друга главной героини Маши. Маша (ее играет Аня Чиповская) – девушка двадцати с небольшим лет, живущая на окраине большого города, лишенная всяких перспектив. Она живет с больной бабушкой, отцом-алкоголиком и младшим братом, которому заменяет мать. У нее нет образования, которое позволило бы ей вырваться из бедности. На жизнь она зарабатывает танцами в ночном клубе, где к тому же работает ее парень Гоша (Павел Попов) – типичный гопник из трущоб. Маша не осознает, что ее сердце медленно начинает отказывать, пока вдруг не теряет сознание и не оказывается на операционном столе. Благодаря этому она знакомится с Матвеем Сергеевичем (латыш Андрис Кейшс) – кардиохирургом и ровесником ее отца, который становится последней надеждой девушки. В погоне за ней героиня утопает в навязчивой любви...

NAAGRODY / ПРИЗЫ

2020 Nagroda główna w konkursie filmów fabularnych na MFF „Rosyjska zagranica”

2020 Główny приз в конкурсе художественных фильмов на МКФ «Русское зарубежье»

thriller, dramat, reż. Walerij Todorowski, Rosja/Finlandia, 2020, 112 min

Obsada: Maksim Suchanow, Siergiej Giro, Jekatierina Fiedułowa, Siergiej Miedwiediew, Polina Galkina, Stiepan Sierieda, Kirył Buchancew, Arina Achmierowa, Olga Chitiejewa

триллер, драма, реж. Валерий Тодоровский, Россия/Финляндия, 2020, 112 мин.

В ролях: Максим Суханов, Сергей Гиро, Екатерина Федуллова, Сергей Медведев, Полина Галкина, Степан Середа, Кирилл Буханцев, Арина Ахмерова, Ольга Хитеева

Walerij Todorowski, syn legendarnego reżysera Piotra Todorowskiego, znany dotąd głównie z dramatów obyczajowych („Mój brat Frankenstein”, „Bikiniarze”, „Odessa”) wkroczył „Hipnozą” w nowy dla siebie obszar, w czym znacząco pomogła mu scenarzystka Liubow Mulmienko („Jak ci na imię”).

Tierioszynowie to, zdawałoby się, zwykła moskiewska rodzina: ojciec, matka, dwóch synów w wieku szkolnym. Starszy z chłopców, Michaił (debiutujący na ekranie szesnastoletni Siergiej Giro), od pewnego czasu jednak lunatkuje. Zaniepokojona matka zapisuje go na leczenie u znanego psychoterapeuty, doktora Wołkowa (Maksim Suchanow), który stara się dociec przyczyn dolegliwości, stosując hipnozę. W czasie wizyt u niego Misza poznaje starszą od siebie o parę lat Polinę (Polina Galkina), która robi na nim wielkie wrażenie. Nawiązuje z nią bliższą znajomość, ale pewnego dnia dziewczyna niespodziewanie znika. Próbuje znaleźć odpowiedź na pytanie, co się z nią stało, bohater dochodzi do nadzwyczaj zaskakujących wniosków. Nowe dzieło Todorowskiego łączy w sobie elementy dramatu psychologicznego z metafizycznym thrillerem, ale nie jest także pozbawione krytyki społecznej. Doszukując się bowiem przyczyn utraty przez Miszę kontroli nad rzeczywistością, twórcy filmu wskazują na dysfunkcyjną rodzinę. Film nominowany był do Złotego Świątecznego Jerzego podczas tegorocznego MFF w Moskwie.

Syn legendarnego reżysera Petra Todorowskiego, Валерий Тодоровский, до этого был известен в основном по драматическим картинам («Мой брат Франкенштейн», «Стиляги», «Одесса»), но с «Гипнозом» он вошел на новую для себя территорию. В этом ему очень помогла сценарист Любовь Мульменко («Как меня зовут?»).

Терешины кажутся обычной московской семьей: отец, мать, двое сыновей школьного возраста. Старший мальчик Михаил (дебютировавший на экране 16-летний Сергей Гиро) начинает ходить во сне. Обеспокоенная мать записывает его на лечение к известному психотерапевту, доктору Волкову (Максим Суханов), который пытается выяснить причины недуга с помощью гипноза. Во время визитов к нему Миша знакомится с Полиной (Полина Галкина), которая старше его на несколько лет. Девушка производит на Мишу огромное впечатление, он сближается с ней, но однажды она неожиданно исчезает. Пытаясь найти ответ на вопрос, что с ней случилось, главный герой приходит к крайне неожиданным выводам. Новая картина Тодоровского сочетает в себе элементы психологической драмы и метафизического триллера, но также не лишена социальной критики. В поисках причин потери контроля над реальностью, создатели фильма указывают на неблагополучную семью. В этом году фильм был номинирован на главный приз Московского международного кинофестиваля.

dramat, reż. Iwan I. Twierdowski, Rosja, 2020, 130 min

Obsada: Natalia Pawlienkowa, Olga Łapszyna, Ksenia Zujewa, Jan Capnik, Filip Awdiejew, Roman Szmakow, Anna Sliu, Aleksandr Siemczew, Aleksandr Golubkow, Igor Worobjow, Siergiej Pietrow, Aleksandr Złatopolskij

драма, реж. Иван И. Твердовский, Россия, 2020, 130 мин.

В ролях: Наталья Павленкова, Ольга Лапшина, Ксения Зуева, Ян Цапник, Филипп Авдеев, Роман Шмаков, Анна Слю, Александр Семчев, Александр Голубков, Игорь Воробьев, Сергей Петров, Александр Златопольский

Żaden z dotychczasowych filmów Iwana I. Twierdowskiego, a wszystkie były prezentowane na poprzednich „Sputnikach” („Klasa specjalna”, „Zoologia”, „Podrzutki”), nie pozostawiał widza obojętnym. Nie inaczej jest z jego najnowszym dziełem, które tym jednak różni się od wcześniejszych, że dotyczy doświadczenia stricte rosyjskiego. W tym kontekście nie wydaje się więc obrazem uniwersalnym. Ale to tylko pozory! Z podobnymi traumami mierzą się bowiem ludzie na całym świecie – wszędzie tam, gdzie doszło do zamachów terrorystycznych, w których ginęli cywile. „Konferencja” (tytuł jest przekorny) nawiązuje do tragedii, jaka stała się udziałem widzów i aktorów Teatru na Dubrowce w październiku 2002 roku. Po siedemnastu latach wraca do tych wydarzeń Natalia Samochina (w tej roli Natalia Pawlienkowa), która straciła wówczas syna. Nie mogąc odnaleźć się w normalnym życiu, wstąpiła do klasztoru, porzucając męża i córkę. Teraz przybywa do Moskwy, aby w miejscu dramatu zorganizować wieczór wspomnień. Zaprasza na niego tych, którzy przeżyli atak terrorystów i szturm oddziałów specjalnych. Co chce w ten sposób uzyskać? Reżyser stopniowo odkrywa kolejne tajemnice, tym samym trzymając widza w ogromnym napięciu do samego końca. Realizmu dodają „Konferencji” relacje aktorów Filipa Awdiejewa i Romana Szmakowa, którzy grają samych siebie. Byli bowiem tamtego wieczoru na scenie wśród odtwórców głównych ról w musicalu „Nord-Ost”.

Ni один из фильмов Ивана И. Твердовского, а все они были показаны на предыдущем «Спутнике» («Класс коррекции», «Зоология», «Подбросы»), не оставил равнодушным зрителей. Не стала исключением и его новая картина, хотя тема, затронутая в ней, не похожа на предыдущие и касается сугубо российского опыта. В этом контексте проблематика не кажется универсальной. Но это только на первый взгляд! Люди во всем мире сталкиваются с аналогичными травмами – везде, где происходили теракты, в которых погибли мирные жители. «Конференция» обращается к трагедии, которая произошла со зрителями и актерами Театра на Дубровке в октябре 2002 года. К этим событиям возвращается Наталья Самочина (ее играет Наталья Павленкова), потерявшая тогда сына. Не сумев справиться с трагедией, она бросает мужа и дочь и уходит в монастырь. Годы спустя Наталья приезжает в Москву, чтобы организовать вечер памяти жертв на месте трагедии. Она приглашает тех, кто выжил после теракта и штурма спецназа. Чего она хочет таким образом добиться? Режиссер постепенно раскрывает новые секреты и до самого конца держит зрителя в напряжении. Реализма «Конференции» добавляют играющие самих себя актеры Филипп Авдеев и Роман Шмаков. В ту ночь они были на сцене среди актеров главных ролей мюзикла «Норд-Ост».

NAGRODY / ПРИЗЫ

2020 Nagroda za najlepszy scenariusz na ORFF „Kinetawr” w Soczi
2020 Приз за лучший сценарий ОРФО «Кинотавр» в Сочи

dramat, psychologiczny, reż. Maria Ignatienko, Rosja, 2020, 72 min

Obsada: Wadik Koroliow, Dmitrij Kubasow, Ludmiła Dupliakina, Galina Lebediniec, Wasilisa Ziemskowa, Andriej Kriwienok, Marina Kriakowa, Aliona Mielnikowa, Polina Lee, Natalia Sidorowa

драма, психологический, реж. Мария Игнатенко, Россия, 2020, 72 мин.

В ролях: Вадик Королев, Дмитрий Кубасов, Людмила Дуплякина, Галина Лебединец, Василиса Земскова, Андрей Кривенко, Марина Криакова, Алена Мелникова, Полина Ли, Наталия Сидорова

Pełnometrażowy debiut Marii Ignatienko miał premierę na tegorocznym festiwalu w Berlinie. Jego autorka jest absolwentką wydziału reżyserii Moskiewskiej Szkoły Nowego Kina, gdzie uczyła się pod okiem Dmitrija Mamuliji. Jest to o tyle istotne, że „Miasto głęboko uśpione” wyrasta z tego samego pnia, co najwybitniejsze, jak dotąd, dzieło Gruzina – dramat „Inne niebo” (2010). To kino autorskie, nasycone symboliką, ale też oniryczno-fantasmagoryczne, bliskie dokonaniom Andrieja Tarkowskiego i... Piotra Szulkina. Głównym bohaterem jest marynarz Wiktor (w tej roli Wadik Koroliow, autor tekstów i kompozytor, wokalista moskiewskiej indie-popowej grupy OQJAV), który dowiedziawszy się o śmierci żony, opuszcza statek i udaje się do szpitala, aby pożegnać zmarłą. Tak zaczyna się jego podróż w głąb własnej jaźni, będąca zarówno podróżą przez miasto, którego wszyscy mieszkańcy zapadają w głęboki sen. Przy okazji Wiktor dokonuje rachunku sumienia i stara się znaleźć odpowiedź na pytanie, dlaczego doszło do tragedii. I kto za nią odpowiada. Melodramatyczną treścią, skrywającą opowieść o nieszczęśliwym związku oraz konsekwencjach fizycznego i emocjonalnego oddalenia, Ignatienko wypełniła awangardową, ascetyczną formą, udanie podkreślając mrocznymi zdjęciami, również debiutującej na dużym ekranie, Weroniki Sołowjowej.

Premiera pełnometrażnego debiutu Marii Ignatienko состоялась в этом году на фестивале в Берлине. Игнатенко – выпускница режиссерского факультета Московской школы нового кино, где она училась у знаменитого Дмитрия Мамули. Это довольно важный момент, так как «Город уснул» имеет те же корни, что и работа грузинского режиссера – драма «Другое небо» (2010). «Город уснул» представляет собой не только авторское кино, пропитанное символизмом, но и сказочно-фантастическую картину, близкую к достижениям Андрея Тарковского и... Петра Шулькина. Главным героем – моряк Виктор (его играет Вадик Королев, вокалист, автор песен и композитор в московской инди-поп группе OQJAV), узнав о смерти жены, покидает корабль и отправляется в больницу, чтобы попрощаться с умершей. Так начинается его путешествие вглубь себя, которое одновременно является путешествием по городу, все жители которого впадают в глубокий сон. Виктор исследует свою совесть и пытается найти ответ на вопрос, почему произошла трагедия, и кто за нее отвечает. Игнатенко наполняет авангардной и аскетичной формой мелодраматическое содержание, скрывающее историю о несчастливом отношении и последствиях физического и эмоционального отдаления, удачно подчеркнутого мрачной операторской работой Вероники Соловьевой, также впервые дебютировавшей на большом экране.

melodramat, dramat, reż. Maksim Daszkin, Rosja, 2020, 90 min

Obsada: Wiktorija Tołstoganowa, Siergiej Sznyriow, Aleksandr Kudin, Igor Jakuszew, Aleksiej Kasznikow, Turgunaj Erkinbekowa, Talant Asanalijew, Omurbek Nurdinow, Irina Bajszarowa, Andriej Malcew, Jekaterina Kisieliewa, Stanisław Kaszanow, Jewgienij Małij

мелодрама, драма, реж. Максим Дашкин, Россия, 2020, 90 мин.

В ролях: Виктория Толстогонова, Сергей Шнырев, Александр Кудин, Игорь Якушев, Алексей Кашников, Тургунай Эркинбекова, Талант Асаналиев, Омурбек Нурдинов, Ирина Байшарова, Андрей Мальцев, Екатерина Киселева, Станислав Касьянов, Евгений Малий

Scenarzysta Boris Frumin największą popularnością cieszy się w latach 70. XX wieku, kiedy zasłynął kilkoma dramataми obyczajowymi z życia młodych Rosjan. W kolejnych dekadach już znacznie rzadziej pisał na potrzeby kinematografii i tym bardziej warto zwrócić uwagę na jego najnowsze dzieło. To połączenie melodramatu z historią kryminalną – opowieść o miłości, która nie miała prawa się zdarzyć. Nie dlatego, że nie była zgodna z naturą, lecz zrodziła się w środowisku, w którym nie zdrady się nie wybacza. W będącej reliktem czasów sowieckich rosyjskiej bazie wojskowej w Kirgizji kapitan Krajnow (Aleksandr Kudin), lubiany przez młodzież trener judo, nawiązuje romans z Marią (Wiktorija Tołstoganowa), żoną swego przełożonego, majora Leskova (Siergiej Sznyriow). Porzuca dla niej pracującą w wojskowej stołówce Kirgizkę Alinę, w której z kolei kocha się znajomy jej ojca, Bachyt. Splot namiętności okazuje się tak silny, że prowadzi do kolejnych tragedii. Choć debiutujący w fabule reżyser Maksim Daszkin (wcześniej głównie dokumentalista) starał się nie podgrzewać emocji, a wydarzenia przedstawić z chirurgiczną sterylnością i precyzją, „Na dalekich rubieżach” aż kipi od uczuć, które spalają bohaterów. W efekcie powstał prawdziwie rosyjski film, wyrastający z ducha wielkiej literatury dziewiętnastowiecznej – Aleksandra Puszkina, Iwana Turgieniewa, Antona Czechowa.

Наибольшей популярностью сценарист Борис Фрумин пользовался в 1970-е годы, когда прославился несколькими драматическими спектаклями о жизни молодых россиян. В последующие десятилетия он гораздо реже писал для кинематографа, поэтому его новая картина заслуживает особого внимания. Перед нами сочетание мелодрамы с криминальной историей – это рассказ о любви, которая не имела права произойти. Не потому, что она была противоестественна, а потому, что родилась в среде, где не прощают измен. На оставшейся с советских времен российской военной базе в Киргизии любимый молодежью тренер по дзюдо, капитан Крайнов (его играет Александр Кудин), заводит роман с Марией (Виктория Толстогонова), женой своего начальника, майора Лескова (Сергей Шнырев). Ради нее он уходит от работающей в столовой киргизки Алины, в которую, в свою очередь, влюблен друг ее отца Бахыт. Переплетение страстей оказывается настолько сильным, что приводит к трагедии. Хотя это художественный дебют Максима Дашкина (ранее более известный как режиссер-документалист), в котором он старался не накалять обстановку, а события представить с хирургической стерильностью и точностью, «На дальних рубежах» полон чувств, сжигающих героев. В результате получился поистине русский фильм, в духе великой литературы XIX века – Александра Сергеевича Пушкина, Ивана Сергеевича Тургенева и Антона Павловича Чехова.

TRIGGER / ТРИГГЕР

драмат, реж. Paweł Ganiń, Rosja, 2020, 98 min
Obsada: Jelena Czekmazowa, Aleksey Maslodudow

Pełnometrażowy debiut młodego reżysera Pawła Ganińa, twórcy kilku filmów krótkometrażowych biorących udział w międzynarodowych i lokalnych festiwalach filmowych; laureata m.in. Festiwalu „Święta Anna” czy Festiwalu Manlleu w Barcelonie. „Trigger” to natomiast pełnometrażowa, w pełni niezależna produkcja, której sponsorem i producentem jest sam reżyser.

Termin „trigger” jest używany w różnych obszarach, jednak w kontekście filmu to przede wszystkim bodziec, czynnik drażniący, który wywołuje reakcję. W ASMR (ang. *autonomous sensory meridian response*) termin ten odnosi się do wszystkich słyszanych dźwięków oraz obrazów wyświetlanych na ekranie, w różny sposób wpływających na poszczególnych widzów.

Główna bohaterka Ksenia prowadzi samotne życie, próbując dojść do siebie po traumatycznych przeżyciach. Przełamując codzienną rutynę, nagrywa filmiki z gatunku ASMR, w których odgrywa różne role – np. fryzjerki czy rekruterki. Wkrótce Ksenia poznaje Filipa – stałego widza jej kanału. Filip staje się inicjatorem ich regularnych spotkań, które przypominają mini spektakle. Jednak to, co dla niego jest tylko fetyszem, dla głównej bohaterki zamienia się w coś więcej.

драма, реж. Павел Ганин, Россия, 2020, 98 мин.
В ролях: Елена Чекмазова, Алексей Маслодудов

Полнометражный дебют молодого режиссера Павла Ганина. До этого Павел успел снять несколько короткометражных фильмов и представить их на международных и локальных кинофестивалях (лауреат фестиваля «Святая Анна», фестиваля Manlleu Barcelona и др.). «Триггер» же – полностью независимый полный метр, спонсором и продюсером которого является сам режиссер.

Термин «триггер» используется в разных сферах, однако в контексте кино это, в первую очередь, стимул, раздражитель, который вызывает ответную реакцию. В ASMR (Автономная сенсорная меридиональная реакция) данным понятием называют все те звуки и образы, которые мы слышим и видим на экране и которые, в той или иной степени, влияют на зрителей.

Главная героиня Ксения живет одинокой жизнью, пытается справиться с болезненным опытом прошлого. Разбавляя ежедневную рутину, она снимает видео в жанре ASMR, в которых играет разные роли, напр., парикмахера или рекрутера. Вскоре Ксения знакомится с Филиппом – постоянным зрителем ее канала. Филипп становится инициатором их регулярных встреч, которые больше напоминают мини-спектакли. Но то, что является фетишизмом для него, превращается в нечто большее для героини.

TWÓJ KOREPETYTOR / ВАШ РЕПЕТИТОР

драмат, реж. Anton Kołomiejec, Rosja, 2018, 85 min
Obsada: Natalia Wdowina, Aleksey Sergejew, Władisław Konopliw, Maksim Bitiukow, Anastasia Kuimowa, Warwara Laptewa

Temat nierównej miłości przedstawiony w nowy sposób przez reżysera Antona Kołomiejca w jego pełnometrażowym debiucie: „Twój Korepetytor”. Premiera filmu odbyła się w ramach Festiwalu Kinitawr w 2018 roku, gdzie film otrzymał nominację w kategorii Najlepszy Debiut.

Rodzice 17-letniego Sawwy udają się na miesiąc do Wenecji, zostawiając go samego. Dają mu surowe wytyczne, aby przygotował się do egzaminów wstępnych. Korzystając ze strony internetowej „Twój Korepetytor” Sawwa znajduje nauczyciela literatury zagranicznej. Ściszej mówiąc, bohater znajduje nauczycielkę – piękną i samotną kobietę „po czterdziestce”, Annę Hermanowną, dającą prywatne lekcje w swoim mieszkaniu. Anna nudi się w towarzystwie swoich rówieśników, w przeciwieństwie do towarzysstwa pełnego życia, otwartego i marzycielskiego Sawwy. Zaczynają lekcje od omówienia powieści „Pani Bovary”, ale po kilku spotkaniach zaczynają żyć własnym romansem.

драма, реж. Антон Коломеец, Россия, 2018, 85 мин.
В ролях: Наталия Вдовина, Алексей Сергеев, Владислав Коноплев, Максим Битюков, Анастасия Куимова, Варвара Лаптева

Тему неравной любви по-новому раскрыл режиссер Антон Коломеец в своем полнометражном дебюте «Ваш репетитор». Премьера фильма состоялась на фестивале «Кинотавр» в 2018 г., где картина была номинирована в категории «Лучший дебют».

Родители 17-летнего Саввы уезжают на месяц в Венецию, оставляя его одного, и дают строгое напутствие – готовиться к вступительным экзаменам. С помощью сайта «Ваш репетитор» Савва находит преподавателя по зарубежной литературе. Точнее, он находит преподавательницу – красивую и одинокую женщину за сорок, Анну Германовну, дающую частные уроки в своей квартире. Анна скучает в компании сверстников, другое дело – живой, открытый и мечтательный Савва. Они начинают уроки с обсуждения романа «Госпожа Бовари», но уже через несколько встреч увлекаются своим собственным романом.

драмат, przygodowy, reż. Filipp Jurjew, Rosja/Polska/Belgia, 2020, 93 min

Obsada: Władimir Onochow, Kristina Asmus, Władimir Liubimcew, Nikołaj Tatato, Arieħ Worthalter

Opromieniony sukcesami na festiwalach filmowych w Wenecji oraz Kinotawrze w Soczi „Wielorybnik” jest pełnometrażowym debiutem Filipa Jurjewa, który fachu uczył się w moskiewskim WGIK-u pod czujnym okiem Aleksieja Uczitiela. Zrealizowany przy udziale finansowym Rosji, Polski i Belgii dramat jest opowieścią o zderzeniu dwóch bardzo od siebie odległych, choć geograficznie całkiem bliskich, światów: Stanów Zjednoczonych i żyjących na Półwyspie Czukockim autochtonicznych Czucków. Gdy do rybackiej osady dociera Internet, nastoletni Liosza (debiutujący na ekranie naturszczyk Władimir Onochow) i jego przyjaciel Kolian (Władimir Liubimcew) wykorzystują go głównie do przeglądania erotycznych wideoczatów. Tak poznają piękną blondynkę z Detroit, która ukrywa się pod kuszącym nickiem HollySweet999. Jej egzotyczna dla młodego Czucka uroda wywołuje w chłopcu emocje, z którymi nie potrafi sobie poradzić; z czasem zmieniają się one w prawdziwą obsesję. Tak silną, że Liosza jest w stanie porzucić rodzinną wieś i stojącego nad grobem dziadka (Nikołaj Tatato), by ruszyć w pogon za nią. Pięknie sfotografowany i zilustrowany nastrojową muzyką Krzysztofa A. Jańczaka (przypominającą twórczość Eduarda Artiemjewa) obraz Jurjewa powinien spodobać się zwłaszcza tym, którym na ubiegłorocznym „Sputniku” przypadły do gustu jakuckie „Nade mną słońce nie zachodzi” oraz „Sheena667”.

драма, приключения, реж. Филипп Юрьев, Россия/Польша/Бельгия, 2020, 93 мин.

В ролях: Владимир Онохов, Кристина Асмус, Владимир Любимцев, Николай Татато, Арье Вортхальтер

Имевший необычайный успех на Венецианском кинофестивале и «Кинотавре» в Сочи «Китобой» – это полнометражный дебют Филиппа Юрьева, который обучался своей профессии во ВГИКе под бдительным оком Алексея Учителя. Созданная на российские, польские и бельгийские средства драма рассказывает историю о столкновении двух очень далеких, хотя географически довольно близких, миров: Соединенных Штатов и коренных чукчей, живущих на Чукотском полуострове. Когда интернет появляется в рыбацкой деревни, подросток Лешка (дебютировавший актер-любитель Владимир Онохов) и его друг Колян (Владимир Любимцев) пользуются им в основном для просмотра эротических видеочатов. Так они знакомятся с красивой блондинкой из Детройта, которая прятается под соблазнительным ником HollySweet999. Ее эротическая для чукчей красота вызывает у юноши чувство, с которым он не в состоянии справиться, а со временем перерастает в одержимость. Настолько сильную, что Лешка решает покинуть свою родную деревню и готовящегося к смерти деда (Николай Татато), чтобы отправиться в погоню за иллюзией. Красиво снятая и дополненная атмосферной музыкой Кшиштофа А. Янчака (напоминающая произведения Эдуарда Артемьева) картина Юрьева должна особенно понравиться тем, кому пришлось по душе якутские «Надо мною солнце не садится» и «Sheena667» на прошлогоднем «Спутнике».

NAGRODY / ПРИЗЫ

2020 Najlepszy film programu Giornate degli Autori na MFF w Wenecji
2020 Nagroda za reżyserię na ORFF „Kinotawr” w Soczi
2020 Nagroda dla najlepszego aktora na ORFF „Kinotawr” w Soczi
2020 Dyplom Gildii Historyków Krytyki Filmowej na ORFF „Kinotawr” w Soczi

2020 Лучший фильм программы Giornate degli Autori на Венецианском фестивале
2020 Премия за режиссуру (Филипп Юрьев) на ОРКФ «Кинотавр»
2020 Приз за лучшую мужскую роль (Владимир Онохов) на ОРКФ «Кинотавр»
2020 Диплом гильдии киноведов и кинокритиков на ОРКФ «Кинотавр»

драмат, reż. Nigina Sajfułłajewa, Rosja, 2019, 82 min

Obsada: Jewgienija Gromowa, Aleksandr Pal, Aleksiej Agranowicz, Anna Kotowa-Dierjabina, Marina Wasiljewa, Paweł Woroczow, Wasilij Richter, Walentin Samochin, Anastazja Denisowa, Nino Ninidze, Kirył Kaganowicz, Michaił Trojnik

Nigina Sajfułłajewa długo kazała czekać na swój nowy film kinowy. Jej debiut sprzed sześciu lat, dramat psychologiczny „Jak mam na imię”, został (słusznie) obsypany nagrodami. W przypadku „Wierności” może być o to nieco trudniej, głównie z powodu śmiałości obyczajowej obrazu. Choć jurorzy ubiegłorocznego Kinotawru, przyznając dziełu tadżyckiej reżyserki swój laur, to właśnie uznali za walor, pisząc w uzasadnieniu między innymi o „bezzgranicznej wierze aktorów w reżysera”. „Wierność” to historia mieszkającego w Kaliningradzie małżeństwa w średnim wieku, ginekolożki Leny (Jewgienija Gromowa) oraz aktora teatralnego Siergieja (Aleksandr Pal), które znalazło się na miłosnym rozdrożu. Codzienna rutyna zabija w nich napiętność, a podejmowane przez kobietę próby dodania ich związkowi pikanterii kończą się niepowodzeniami. W efekcie Lena traci wiarę we własną wartość i aby przekonać się, czy jako kobieta jest jeszcze w stanie rozniecić w mężczyźnie płomień napiętności, decyduje się na krok, który ma poważne konsekwencje nie tylko w jej życiu osobistym, ale i zawodowym. Opowiadając historię Leny i Siergieja, Sajfułłajewa pokazała na ekranie znacznie więcej niż robili to w ostatnich latach inni twórcy rosyjscy, jakby chciała udowodnić, że w Rosji też może powstać film tak śmiały jak „Ostatnie tango w Paryżu” czy „Nimfomanka”.

драма, реж. Нигина Сайфуллаева, Россия, 2019, 82 мин.

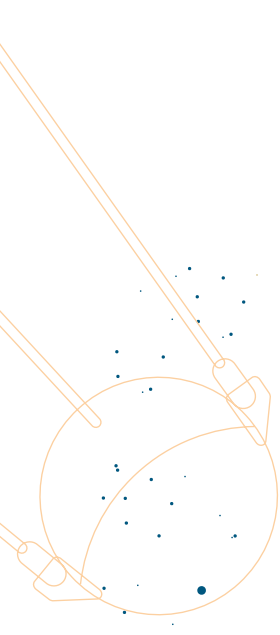
В ролях: Евгения Громова, Александр Паль, Алексей Агранович, Анна Котова-Дерябина, Марина Васильева, Павел Ворощов, Василий Рихтер, Валентин Самохин, Анастасия Денисова, Нино Нинидзе, Кирилл Каганович, Михаил Тройник

Нигина Сайфуллаева заставила нас долго ждать своего нового фильма. Шесть лет назад ее дебют (психологическая драма «Как меня зовут») был заслуженно осыпан наградами. В случае с «Верностью» повторить такой успех может быть немного сложнее, в основном из-за откровенности картины. Хотя именно это жюри прошлого года «Кинотавра» сочли за достоинство и наградили таджикского режиссера, мотивируя свое решение, среди прочего, так: «За безграничную веру актеров в режиссера». «Верность» – это история калининградской пары средних лет: гинеколога Лены (Евгения Громова) и актера театра Сергея (Александр Паль), оказавшихся на перекрестке любовных дорог. Обыденность и рутина убивают их страсть, а попытки Лены оживить их отношения заканчиваются неудачей. В результате Лена теряет веру в собственную привлекательность и, чтобы выяснить, способна ли она как женщина еще разжечь пламя страсти в мужчине, решает пойти на шаг, который имеет серьезные последствия не только для ее личной, но и профессиональной жизни. Рассказывая историю Лены и Сергея, Сайфуллаева показывает на экране гораздо больше, чем другие российские режиссеры за последние годы, будто желая доказать, что в России тоже может появиться столь смелый фильм, как «Последнее танго в Париже» или «Нимфоманка».

NAGRODY / ПРИЗЫ

2019 Nagroda Specjalna Jury „za bezgraniczną wiarę aktorów w reżysera” na ORFF „Kinotawr” w Soczi

2019 Спецальный диплом жюри «За безграничную веру актеров в режиссера» на фестивале «Кинотавр» в Сочи.

14. SPUTNIK

KONKURS DOKUMENTALNY NAGRODY

GRAND PRIX FESTIWALU „SPUTNIK NAD POLSKĄ” /
ГРАН-ПРИ ФЕСТИВАЛЯ «СПУТНИК НАД ПОЛЬШЕЙ» / 2500 EURO

II NAGRODA / II ПРИЗ / 1500 EURO

III NAGRODA / III ПРИЗ / 500 EURO

Fundatorem Nagrody „Sputnik”
dla reżyserów od drugiej edycji
Festiwalu jest Polski Instytut Sztuki Filmowej

Sponsorom przyza «Sputnik» dla reżyserów
со второго выпуска фестиваля является
Польский институт киноискусства

ROSJA W DOKUMENCIE

ДОКУМЕНТАЛЬНАЯ РОССИЯ

-
1. 33 SŁOWA O DIZAJNIE / 33 СЛОВА О ДИЗАЙНЕ
reż. Natalia Klimczuk, Olga Morozowa
 2. ANDRIEJ TARKOWSKI. W ŚWIĄTYNI KINA /
АНДРЕЙ ТАРКОВСКИЙ. КИНО КАК МОЛИТВА
reż. Andriej A. Tarkowski
 3. BIEŁUCHA / БЕЛУХА, reż. Igor Ożerieljew
 4. CZŁOWIEK NIEZŁOMNY / ЧЕЛОВЕК НЕУНЫВАЮЩИЙ
reż. Andriej Konczałowski
 5. KLASZTOR. KIM JESTEŚMY? / ОБИТЕЛЬ. КТО МЫ?, reż. Ella Tuhareli
 6. MAMA DLA JULI / МАМА ДЛЯ ЮЛИ, reż. Natalia Kadyrowa
 7. MILKFORMADNESS / МОЛОКОБЕЗУМИЯ, reż. Siergiej Kawtaradze
 8. NIEBIAŃSKI KRYM / КРЫМ НЕБЕСНЫЙ, reż. Siergiej Debizew
 9. PUSTE STRONY / ПУСТЫЕ СТРАНИЦЫ, reż. Maria Popricak
 10. SANKT-PETERSDRAG / САНКТ-ПЕТЕРДРЭГ, reż. Iwan Wydumliw
 11. SZAMAN / ШАМАН, reż. Andriej Osipow

PRZEWODNICZĄCY JURY

CEZARY GRZESIUĆ

Polski producent, reżyser oraz montażysta filmowego; urodzony w 1963 roku. Właściciel studia filmowego Blue Dream Film. Wykładowca w Krakowskiej Szkole Filmowej AMA. Pracował jako montażysta przy wielu znanych produkcjach filmowych, takich jak: „Pułkownik Kwiatkowski” (1995), „Quo Vadis” (2000), „Skazany na bluesa” (2004), „Różyczka” (2010), „Imagine” (2012), „Pewnego razu w listopadzie” (2017). Dwukrotnie nagrodzony Złotym Lwem na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni w kategorii montaż za filmy: „Przystań” (1998) oraz „Ogniem i Mieczem” (1999). W 2016 roku został odznaczony medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ЖЮРИ

ЦЕЗАРЫ ГЖЕСЮК

Польский продюсер, режиссер и монтажёр, родился в 1963 г. Владелец киностудии Blue Dream Film. Преподаватель Краковской киношколы AMA. Работал в качестве монтажера над такими известными польскими фильмами как: «Полковник Квятковский» (1995), «Quo Vadis» (2000), «Обреченный на блюз» (2004), «Розочка» (2010), «Только представь!» (2012), «Однажды в ноябре» (2017). Дважды получал «Золотого льва» на Польском кинофестивале в Гдыне в категории монтажных работ за фильмы: «Пристань» (1998) и «Огнем и мечом» (1999). В 2016 г. Министр культуры и национального наследия Польши наградил его медалью «За заслуги в культуре Gloria Artis».

JOANNA SŁAWIŃSKA

Joanna Sławińska jest dziennikarką Polskiego radia, recenzentką filmową i reżyserką filmów dokumentalnych.

Nominowana do nagrody PISF za prowadzenie w Programie I audycji radiowej „Magazyn Bardzo Filmowy”, w której recenzuje filmy i przeprowadza wywiady. Prowadząca i autorka między innymi takich audycji jak „Kulturalna Jedynka”, „Twarzą w twarz – po drugiej stronie lustra”, w przeszłości „Spotkanie z Mistrzem”, oraz trwający kilka lat autorski cykl „Dostłownie Kultura – wywiady Joanny Sławińskiej”. Realizowała relacje z festiwali filmowych w Cannes i Los Angeles, z ceremonii wręczenia Oscarów w Hollywood i innych wydarzeń filmowych. Joanna Sławińska przeprowadzała wywiady radiowe i prasowe z wieloma ludźmi filmu. To między innymi: Andrzej Wajda, David Lynch, Ken Loach, Mike Leigh, Mike Newell, John Malkovich, Albert Wolsky, Wojciech Smarzowski, Agnieszka Holland, Jan Komasa, Jerzy Skolimowski, Małgorzata Szumowska, Jerzy Stuhr, Janusz Gajos, Maja Komorowska, Marcin Dorociński, Robert Więckiewicz, Agnieszka Grochowska, Joanna Kulig, Tomasz Kot, i wielu innych. Od lat publikuje w miesięczniku „Kino”, a także w Legalnej Kulturze, oraz w „Gazecie Prawnej”.

ИОАННА СЛАВИНЬСКА

Иоанна Славиньска – журналистка Польского радио, рецензент кино и режиссер документальных фильмов.

Номинирована на премию Польского института кино как ведущая передачи на Первой радиостанции «Очень кинематографичный журнал», в которой она рецензирует фильмы и берет интервью. Ведущая и автор таких программ, как «Культурный Первый», «Лицом к лицу – по ту сторону зеркала» в прошлом «Встреча с мастером» и, на протяжении нескольких лет, авторского цикла «Культура буквально – интервью Иоанны Славиньской». Она вела репортажи с кинофестивалей в Каннах и Лос-Анджелесе, «Оскара» в Голливуде и с других кинематографических событий. Иоанна Славиньска вела интервью на радио и для прессы со многими деятелями кино. В их число входят: Анджей Вайда, Дэвид Линч, Кен Лоуч, Майк Ли, Майк Ньюэлл, Джон Малкович, Альберт Вольски, Войцех Смажовски, Агнешка Холланд, Ян Комаса, Ежи Сколимовски, Малгожата Шумовска, Ежи Штур, Януш Гайос, Майя Коморовска, Марцин Дороцинский, Роберт Венцкевич, Агнешка Гроховска, Иоанна Кулиг, Томаш Кот и многие другие. В течение многих лет публикуется в еженесячнике Kino, а также в Legalna Kultura и Gazeta Prawna.

MACIEJ CUSKE

Urodzony w 1972 r. w Bydgoszczy. Od liceum tworzy niezależne filmy na taśmie 8 i 16 mm.

W 2004 r. ukończył Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Od tej pory realizuje głównie filmy dokumentalne. Fascynuje go zwyczajne życie, szuka w nim niezwykłości, humoru i ciepła. W otaczającej rzeczywistości, nieważne czy gdzieś daleko czy za oknem swojego domu, przygląda się ludziom, znajdując w ich życiu elementy kina.

Od 2009 jest ekspertem w Polskim Instytucie Sztuki Filmowej, prowadzi warsztaty filmowe dla dorosłych i młodzieży w całej Polsce, w swoim mieście współtworzy Bydgoską Kronikę Filmową, miejsce dla młodych twórców – pasjonatów kina. Jest członkiem Polskiej Akademii Filmowej oraz Gildii Dokumentalistów. Prowadził zajęcia z Filmu Dokumentalnego w Warszawskiej Szkole Filmowej. Jest wykładowcą w Szkole Andrzeja Wajdy. Za swoje filmy otrzymał liczne nagrody w kraju i za granicą.

МАЦЕЙ ЦУСКЕ

Родился в 1972 г. в Быдгоще. Еще со школьных времен создает независимые фильмы на 8- и 16-мм пленке.

В 2004 г. окончил Высшую школу кинорежиссуры Анджея Вайды. С тех пор он снимает, в основном, документальные фильмы. Цуске очарован простой жизнью, ищет в ней необыкновенность, юмор и тепло. В окружающей действительности, будь то где-то далеко или за окном своего дома, он наблюдает за людьми, находя в их жизни элементы кино.

С 2009 г. является экспертом в Польском институте кино, проводит семинары для взрослых и молодежи по всей Польше, а в своем родном городе Цуске участвует в создании Быдгощской кинохроники – места для молодых кинематографистов и любителей кино. Является членом Польской киноакадемии и Гильдии документалистов. Преподавал документальное кино в Варшавской киношколе. В настоящее время преподает в Школе Анджея Вайды. Получил множество наград за свои фильмы в Польше и за рубежом.

FILMOGRAFIA:

- 2019 WIELORYB Z LORINO (dok.)
- 2013 STACJA WARSZAWA (fab.)
- 2011 DALEKO OD MIASTA (dok.)
- 2009 ANDRZEJ WAJDA: RÓBMY ZDJĘCIE! (dok.)
- 2008 DEKALOG III. PAMIĘTAJ, ABYŚ DZIEŃ ŚWIĘTY ŚWIĘCIŁ (dok.)
- 2007 NA NIEBIE, NA ZIEMI (dok.)
- 2006 ELEKTRYCZKA (dok.)
- 2005 ANTYKWARIAT (dok.)
- 2004 KURACJA (dok.)
- 2003 CISZA – NARODZINY (dok.)
- 2000 I CO WY NA TO, GAŁUSZKO? (fab.)

WYBRANE NAGRODY:

- 2005 Nagroda Specjalna „Brazowy Lajkonik”, Nagroda Publiczności na Krakowskim FF
- 2005 Najlepszy film dokumentalny na Festiwalu Filmów Optymistycznych „Happy End”
- 2006 Grand Prix na Festiwalu „Cinarail – Metro and Train on Film”
- 2006 Nagroda Międzynarodowej Federacji Klubów Filmowych FICC w Konkursie Międzynarodowym na Krakowskim FF
- 2007 „Złota Rybka” za najlepszy dokument na Festiwalu „Happy End”
- 2008 „Srebrny Lajkonik” na Krakowskim FF
- 2009 Grand Prix – Nagroda im. Ryszarda Kapuścińskiego na Międzynarodowym Festiwalu Reportażu Camera Obscura
- 2020 „Srebrny Róg” dla filmu o wysokich walorach artystycznych na Krakowskim FF

ФИЛЬМОГРАФИЯ:

- 2019 КИТ ИЗ ЛОРИНО (док.)
- 2013 СТАНЦИЯ ВАРШАВА (худ.)
- 2011 ДАЛЕКО ОТ ГОРОДА (док.)
- 2009 АНДЖЕЙ ВАЙДА: ДАВАЙТЕ СНИМАТЬ! (док.)
- 2008 ДЕКАЛОГ III. ПОМНИ ДЕНЬ СУББОТНИЙ, ЧТОБЫ СВЯТИТЬ ЕГО (док.)
- 2007 НА НЕБЕ, НА ЗЕМЛЕ (док.)
- 2006 ЭЛЕКТРИЧКА (док.)
- 2005 АНТИКВАРИАТ (док.)
- 2004 ЛЕЧЕНИЕ (док.)
- 2003 ТИШИНА – РОЖДЕНИЕ (док.)
- 2000 И ЧТО ВЫ НА ЭТО, ГАЛУШКО? (худ.)

ИЗБРАННЫЕ НАГРАДЫ:

- 2005 Специальная награда «Бронзовый Лайконик», приз зрительских симпатий на Краковском кинофестивале
- 2005 Лучший документальный фильм Фестиваль оптимистических фильмов Happy End
- 2006 Гран-при на Фестиваль «Cinarail - Metro and Train on Film»
- 2006 Премия Международной федерации кино клубов FICC на Краковском кинофестивале
- 2007 Награда «Золотая рыбка» за лучший документальный фильм на фестивале «Happy End»
- 2008 Награда «Золотой Лайконик» на Краковском кинофестивале
- 2009 Гран-при им. Рышарда Капуцинского на Международном фестивале репортажа Camera Obscura
- 2020 Награда «Серебряный рог» за высокохудожественный фильм на Краковском кинофестивале

dokumentalny, reż. Natalia Klimczuk, Olga Morozowa, Rosja, 2020, 98 min

документальный, реж. Наталья Климчук, Ольга Морозова, Россия, 2020, 98 мин.

Almanach filmowy „33 słowa o dizajnie” opowiada o dizajnie w Rosji. Wiele osób uważa, że nie ma charakterystycznego rosyjskiego podejścia do dizajnu. A co, jeśli nie doceniamy wpływu kultury, historii i otaczającej nas rzeczywistości na styl i poczucie estetyczne tych, którzy tworzą nasze wizualne środowisko?

Na potrzeby filmu zebrano 33 współczesnych rosyjskich projektantów, wśród których nie brakuje znanych osobistości, takich jak Artemij Lebediew, Walerij Golyżenkow, Pokras Lampas, Anton Sznajder, Denis Baszew, Oleg Paszczenko.

Wszyscy oni mówią i myślą po rosyjsku, a inspiracje czerpią z tego, co otacza ich w codziennym życiu: z książek, rytuałów, świąt, ekonomii, historii i mody.

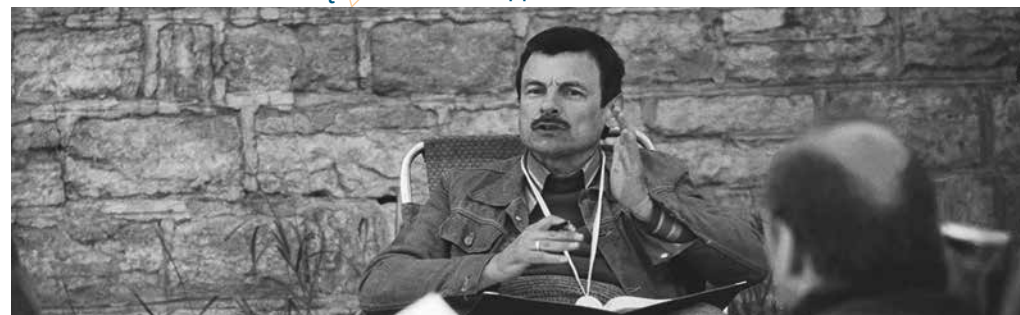
Z pomocą tych 33 przewodników almanach próbuje odnaleźć cechy i granice rosyjskiej narodowej percepcji piękna oraz dostrzec, jakie wartości etyczne i estetyczne przekazują światu.

Киноальманах «33 слова о дизайне» – это фильм-исследование дизайна в России. Многие считают, что особого русского подхода к дизайну не существует. Но что, если мы недооцениваем влияние культуры, истории и окружающей нас действительности на стиль и эстетические ориентиры тех, кто формирует нашу визуальную среду?

Для киноальманаха собрали команду из 33 современных русских дизайнеров. Среди них множество известных имен: Артемий Лебедев, Валерий Голыженков, Покрас Лампас, Антон Шнайдер, Денис Башев, Олег Пащенко.

Все они говорят и думают по-русски, и неизбежно вдохновляются тем, что вошло в их быт: книгами, ритуалами, праздниками, экономикой, исторической памятью и модой.

С помощью этих 33 проводников альманах пытается найти особенности и границы русского национального восприятия красоты и взглянуть, какие этические и эстетические ценности они несут миру.

dokumentalny, biograficzny, reż. Andriej A. Tarkowski, Rosja/Włochy/Szwecja, 2019, 97 min

документальный, биографический, реж. Андрей А. Тарковский, Россия/Италия/Швеция, 2019, 97 мин.

O Andrieju Arsienjewiczu Tarkowskim nakręcono już wiele filmów dokumentalnych. Czy potrzebny był jeszcze jeden? Taki jak „Świątynia kina”, zrealizowany przez młodszego z synów twórcy „Dziecka wojny” i „Andrieja Rublowa” – na pewno tak! W dziele tym przedstawiony został bowiem przede wszystkim życiorys artystyczny legendarnego reżysera; na dodatek przedstawiono go z punktu widzenia jego samego, wykorzystując w tym celu wcześniej niepublikowane zapisy audio i wideo, pochodzące z wywiadów, wykładów dla studentów oraz spotkań z widzami. Tarkowski, mówiąc o swoich obrazach, począwszy od „Małego marzyciela” (1960), jednej z wczesnych krótkometrażówek, a skończywszy na zrealizowanym w Szwecji „Ofiarowaniu” (1986), opowiada o swoim życiu rodzinnym (i jego wpływie na twórczość), inspiracjach historycznych, filozoficznych i literackich, ale sporo miejsca poświęca również – zawsze obecnym w jego filmach, także tych nakręconych już na emigracji – Rosji i Bogu. Przytoczone rozważania Andrieja Arsienjewicza pozwalają zajrzeć głębiej i zrozumieć więcej. Pomagają w tym odpowiednio dobrane fragmenty filmów, zachowane zdjęcia i relacje z planów, współcześnie prowadzone wizje lokalne w miejscach, w których powstawały najbardziej znaczące sceny „Solaris”, „Zwierciadła”, „Stalkera” czy „Nostalgii”. Piękny i wzruszający film o największym wizjonerze w dziejach kina rosyjskiego!

Об Андрее Арсениевиче Тарковском снято множество документальных фильмов. Нужен ли был еще один? Такой как «Кино как молитва», снятый младшим сыном создателя «Иваново детство» и «Андрея Рублева», — определенно да! Эта кинокартина представляет, прежде всего, творческую биографию легендарного режиссера. Но, кроме этого, Тарковский здесь представлен с его собственной точки зрения. Для этого в фильме были использованы ранее не публиковавшиеся аудио- и видеозаписи интервью с лекций для студентов и встреч со зрителями. Тарковский, говоря о своих картинах, начиная с «Катка и скрипки» (1960), одной из его ранних короткометражных работ, и заканчивая «Жертвоприношением» (1986), созданным в Швеции, рассказывает о своей семейной жизни (и ее влиянии на творчество), а также исторических, философских и литературных вдохновениях. Он также много времени посвящает размышлениям о России и Боге, которые всегда присутствуют в его фильмах, в том числе уже снятых в эмиграции. Цитируемые мысли Андрея Арсеньевича позволяют заглянуть глубже и понять больше. Этому способствуют тщательно отобранные фрагменты фильмов, сохранившиеся фотографии, репортажи со съемочных площадок и современные кадры тех мест, где были созданы наиболее значимые сцены «Соляриса», «Зеркала», «Сталкера» и «Ностальгии». Красивый и очень трогательный фильм о величайшем визионере в истории русского кино!

NAGRODY / ПРИЗЫ

2020 Nagroda Specjalna Jury na MFF „Rosyjska zagranica”

2020 Специальный диплом жюри на МКФ “Русская заграница”

dokumentalny, reż. Igor Ożerieljew, Rosja, 2019,
62 min

документальный, реж. Игорь Ожерельев, Россия, 2019,
62 мин.

Biełucha to położony na pograniczu rosyjsko-ka-zachskim, w paśmie Gór Katuńskich, najwyższy szczyt Altaju, liczący 4,5 tysiąca metrów nad poziom morza. Z jego nazwą wiąże się miejscowa legenda, mówiąca o wszczętych przed wiekami poszukiwaniach śnieżnego człowieka. Jeden z władców wyznaczył nawet olbrzymią nagrodę za jego złapanie. Łowcy szybko przekonali się, że pojmienie go żywcem jest niemożliwe; kiedy więc nadarzyła się okazja – zabili go. Okazało się jednak, że jest tak ciężki, iż nie są w stanie znieść go ze szczytu, musieli więc zrezygnować z obiecanej nagrody. Wówczas ciało tej niezwyklej istoty przemieniło się w górę. Film zrealizowany przez Igora Ożerieljewa opowiada o letniej wyprawie na spowitą śniegiem przez cały rok Biełuchę. Grupa przyjaciół odrywa się od swoich codziennych obowiązków i rusza w odległe rejony Azji Środkowej, gdzie piękno dzikiej przyrody dosłownie zapiera dech. Soczysta zieleń drzew u podnóża gór, krystalicznie czysta woda górskich potoków, zachwycające górskie krajobrazy – wszystko to wydaje się nierzeczywiste, ale jednocześnie rekompensuje związane z wyprawą niedogodności i niebezpieczeństwa. Ożerieljew w poetycki sposób dokumentuje podróż, ilustrując zdjęcia pełną rozmachu, ale i eteryczną muzyką. A wszystko po to, by – jak podkreśla autor – osiągnąć harmonię ze światem.

Белуха – самая высокая точка Алтайских гор. Находится она на российско-казахстанской границе на высоте 4,5 тысячи метров над уровнем моря и венчает Катунский хребет. С ее названием связана местная легенда, рассказывающая о поисках снежного человека, которые начались много веков назад. Один правитель объявил, что тот, кто его поймает, получит щедрую награду. Пытаясь поймать существо, охотники вскоре убеждаются, что взять живым его не удастся; поэтому они убивают его, как только представляется такая возможность. Однако снежный человек оказался настолько тяжелым, что они не в состоянии унести его с вершины, и им приходится отказаться от обещанной награды. Тело этого необыкновенного существа превратилось в гору. Фильм Игоря Ожерельева рассказывает о летней экспедиции на Белуху, круглый год покрытой снегом. Компания друзей бросает свои повседневные дела и отправляется в отдаленные районы Центральной Азии, где от красот дикой природы буквально захватывает дух. Сочная зелень деревьев у подножия гор, кристально чистая вода горных ручьев, потрясающие горные пейзажи – всё это кажется нереальным, но в то же время компенсирует неудобства и опасности приключения. Ожерельев поэтично документирует путешествие, дополняя кадры полной размаха неземной музыкой. И всё это для того, чтобы, как подчеркивает автор, достичь гармонии с миром.

dokumentalny, reż. Andriej Konczalowski, Rosja, 2020, 88 min

документальный, реж. Андрей Кончаловский, Россия,
88 мин.

Rosja zawsze jest w topie światowych wiadomości. Ale co świat wie o Rosji? Jaka jest naprawdę? Jacy ludzie w niej żyją? Czym żyją?

Film reżysera Andrieja Konczalowskiego „Homo spe-rans” to próba odnalezienia odpowiedzi na pytanie, jacy są Rosjanie. Bohaterowie filmu tworzą dziwną mozaikę współczesnego rosyjskiego życia i poniekąd prowadzą między sobą dialog, ponieważ tematy, które omawiają dla wszystkich są wspólne: sens życia, miejsce człowieka na świecie, patriotyzm, wiara, grzech, szczęście.

Na ekranie jeden po drugim zjawiają się ludzie rzadko spotykani w reportażach i programach telewizyjnych. Gdzieś na Syberii biegną na ryby dzieciaki, brzegiem Bajkału jedzie karetka, w wioskach rozpoczyna się rok szkolny, na Kubaniu sieją kukurydzę. Siedem opowieści, siedem fragmentów wziętych z życia tworzy ogólny portret zwykłego człowieka żyjącego gdzieś między Wschodem a Zachodem, Bogiem i Diabłem, wolnością i koniecznością; człowieka dzień po dniu wykonującego swoją pracę i poprawiającego swój los. Jego siła bierze się z tego, że nie traci ducha i mimo wszystko wierzy w dobro.

Rosja zawsze jest w topie światowych wiadomości. Ale co świat wie o Rosji? Jaka jest naprawdę? Jacy ludzie w niej żyją? Czym żyją?

Film reżysera Andrieja Konczalowskiego „Homo spe-rans” — это попытка ответить на вопрос, какие мы. Герои фильма складывают причудливую мозаику современной российской жизни и словно ведут диалог друг с другом — ведь темы, которые они обсуждают и которые заложены в авторских вопросах, для всех общие: смысл бытия, место человека в мире, патриотизм, вера, грех, счастье.

На экране один за другим появляются люди, которых редко увидишь в репортажах и телепрограммах. Где-то в Сибири бегут на рыбалку ребята, по берегу Байкала едет машина Скорой помощи, в деревенской школе начинается учебный год, на Кубани сеют кукурузу. Семь новелл, семь выхваченных из жизни фрагментов создают обобщенный портрет простого человека, живущего где-то между Востоком и Западом, Богом и Дьяволом, свободой и необходимостью. Человека, который изо дня в день занимается своим делом — и незаметно делает жизнь лучше. Его сила заключается в способности не падать духом и несмотря ни на что верить в хорошее.

dokumentalny, historyczny, reż. Eka Tuchareli, Rosja, 2019, 54 min

Bohaterowie: Roman Osorgin, Siergiej Osorgin, Tatiana Usowa, Aleksandra Osorgina, Jannuarij Niedaczin, Matwiej Romanczuk, Nikona Osipenko, Nina Postojewa

Roman Osorgin, 25-letni student szkoły filmowej, urodził się w Paryżu, ale z pochodzenia jest Rosjaninem. Jego przodkowie opuścili Związek Radziecki na początku lat 30. XX wieku, najpierw przenosząc się do Niemiec, a następnie do Francji. On i jego siostra Aleksandra są trzecim pokoleniem, które urodziło się na obcej ziemi. Ale czy na pewno „obcej”? Roman przez lata wstydził się swego pochodzenia; wraz z siostrą prosił ojca, by ten odprowadzając ich do szkoły, nie mówił przy kolegach i koleżankach po rosyjsku. Teraz, będąc dorosłym człowiekiem, odkrywa swoje korzenie. W tym celu wyrusza na położone na Morzu Białym Wyspy Sołowieckie, na których już w XV wieku powstał wspaniały prawosławny klasztor. Pięć wieków później miejsce to zyskało jednak ponurą sławę – tam bowiem, za murami klasztoru, stworzono na początku lat 20. Sołowiecki Obóz Specjalnego Przeznaczenia. Jednym z jego więźniów był aresztowany przez OGPU Geоргий Osorgin, pradziadek Romana. Jego los położył się cieniem na historii całego rodu, doprowadzając ostatecznie do podjęcia przez prababkę bohatera filmu decyzji o emigracji. „Klasztor. Kim jesteśmy?” to opowieść o psychicznym i mentalnym dojrzeniu, o pogodzeniu się z dotąd wypieraną przeszłością rodziny, ale także o tragicznej historii kraju w czasach stalinowskich, kiedy to od dalekiej północy po południe, od wschodu po zachód usiany był gułagami.

документальный, исторический, реж. Элла Тухарели, Россия, 2019, 54 мин.

Герои: Роман Осоргин, Сергей Осоргин, Татьяна Усова, Александра Осоргина, Януарий Недачин, Матвей Романчук, Никона Осипенко, Нина Постоева

Роман Осоргин, 25-летний студент киношколы, родился в Париже, но по национальности русский. Его предки покинули Советский Союз в начале 1930-х гг., переехав сначала в Германию, а затем во Францию. Он и его сестра Александра – третье поколение, родившееся в чужой стране. Но действительно ли в «чужой»? Роман много лет стеснялся своего происхождения; вместе с сестрой он просил отца не говорить по-русски в присутствии друзей, когда тот сопровождал их в школу. Теперь, став взрослым, он познает свои корни. С этой целью он отправляется на Соловецкие острова в Белом море, где в XV веке был построен великолепный православный монастырь. Однако, спустя пять веков, это место приобрело мрачную славу – ведь там, за стенами монастыря, в начале 20-х гг. прошлого века был устроен Соловецкий лагерь особого назначения. Одним из его заключенных был Георгий Осоргин, прадед Романа, арестованный ОГПУ. Его судьба омрачила историю всей семьи, и в итоге прабабушка главного героя приняла решение эмигрировать. «Обитель. Кто мы?» – это история о ментальном и психологическом созревании, о том, как примириться с ранее подавляемым прошлым семьи, а также о трагической истории страны в сталинскую эпоху, когда она была усеея ГУЛАГами с севера на юг, с востока на запад.

dramat, dokument, reż. Natalia Kadyrowa, Rosja, 2019, 80 min

Bohaterowie: Julia Bielowa, Anna Bielowa, Jelena Kryłowa, Natalia Kudryawcewa

To nie przypadek, że premiera „Mamy dla Juli” odbyła się podczas ubiegłorocznego, będącego częścią Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Rydze, konkursu „ArtDocFest”. Ten powstający przez kilka lat przejmujący obraz Natalii Kadyrowej to dokumentalny dramat, w którym główne role grają cztery kobiety. Julia to jedno z tysięcy rosyjskich dzieci, jakie w ostatnim czasie przyszły na świat w... więzieniu. Anna urodziła ją w kolonii karnej, w której odsiadywała dziesięcioletni wyrok za morderstwo. Zgodnie z obowiązującym prawem, w chwili ukończenia trzeciego roku życia dziewczynka zostaje odebrana matce, by trafić do domu dziecka.

Wtedy chęć sprawowania nad nią opieki – do momentu wyjścia Anny na wolność – oferuje niepokrewniona z nią Natalia, u której Julia znajduje bezpieczną przystań. Po półtora roku o dziecko upomina się ciocia Lena, siostra jej matki. Sąd przychyliła się do wniosku krewniej i dziewczynka po raz kolejny zmienia miejsce zamieszkania.

Mimo naznaczonego traumą losu tytułowej bohaterki, reżyserka nie epatuje przemocą i patologiami, choć wiele na ten temat da się wyczytać „między wierszami”. Autorka nie traci jednak nadziei, że Julii uda się wyjść na prostą i w przyszłości nie pójdzie śladami Anny. Dzieło Kadyrowej trzyma w napięciu do ostatniej minuty – głównie dlatego, że angażuje widza emocjonalnie jak najlepszy thriller.

драма, документальный, реж. Наталья Кадырова, Россия, 2019, 80 мин.

Герои: Юлия Белова, Анна Белова, Елена Крылова, Наталья Кудрявцева

Niesłuchanie premiera „Mamy dla Juli” – stała się w czasie ubiegłorocznego konkursu ArtDocFest, który przechodzi w ramach Rижского международного кинофестиваля. Трогательная картина Натальи Кадыровой, на создание которой ушло несколько лет, представляет собой документальную драму о четырех женщинах. Юлия – одна из тысяч российских детей, недавно родившихся в... тюрьме. Анна родила ее в колонии, где она отбывала десятилетний срок за убийство. Согласно действующему законодательству, в трехлетнем возрасте девочку забирают от матери в детский дом.

Присматривать за Юлей, до тех пор, пока Анну не выпустят, соглашается Наталья, которая не имеет никаких родственных связей ни с мамой, ни с девочкой. Юлия находит у Натальи убежище, но через полтора года появляется тетя Лена – сестра матери. Суд удовлетворяет ходатайство родственницы, и девочка снова меняет место жительства.

Niemniej, mimo traumatyzującego doświadczenia głównej bohaterki, reżyserka nie epatuje przemocą i patologiami, choć wiele na ten temat da się wyczytać „między wierszami”. Autorka nie traci jednak nadziei, że Julii uda się wyjść na prostą i w przyszłości nie pójdzie śladami Anny. Film Kadyrowej trzyma w napięciu do ostatniej minuty, głównie dlatego, że angażuje widza emocjonalnie jak najlepszy thriller.

film dokumentalny, dramat, reż. Siergiej Kawtaradze, Rosja, 2019, 61 min

Co, mówiąc symbolicznie, człowiek wypija z mlekiem matki? Jak wpływa to na jego dalsze życie? Jak kształtuje jego osobowość? Siergiej Kawtaradze stara się odpowiedzieć na te pytania, przyglądając się losowi „zwykłego” Rosjanina. Żył po dwóch latach spędzonych w Afganistanie wraca do ojczyzny z przetrąconym kręgosłupem moralnym. Pograżając się w nałogach, alkoholowym i narkotykowym, rujnuje swoje życie osobiste i ostatecznie trafia do szpitala psychiatrycznego. W czechowowskiej „sali numer 6” nie potrafi otrząsnąć się ze wspomnień; uzależniony jest także od adrenaliny, jaką daje wojna i życie w ciągłym zagrożeniu. Świat pełen ran i blizn jest mu dużo bliższy, dużo bardziej prawdziwy. Kawtaradze nie chciał jednak ograniczać swego dzieła do analizy jednostkowego przypadku. Uczynił więc „Milkformadness” uniwersalną przypowieścią o okrucieństwie i zbrodniach, które plenią się na całym świecie, niezależnie od rasy i koloru skóry, wyznania i światopoglądu; zdają się być wpisane w DNA człowieka. Środkowa część filmu, nawiązująca do przedwojennych dokonań reżyserskich Siergieja Eisensteina i Jefima Dzigana, przypomina – także za sprawą nadzwyczaj trafnie dobranej ścieżki dźwiękowej – posępną symfonię. Zachwycającą, ale i przerażającą. Wiele mówiącą nam o nas samych.

документальный, драма, реж. Сергей Кавтарадзе, Россия, 2019, 61 мин.

Что, символически говоря, человек выпитывает с молоком матери? Как это влияет на его дальнейшую жизнь? И как формирует его личность? Сергей Кавтарадзе пытается ответить на эти вопросы, наблюдая за судьбой «обычного» россиянина. Проведя два года в Афганистане, Жилин возвращается на родину со смещенным моральным стержнем. Погрузившись в алкогольную и наркотическую зависимость, он разрушает свою личную жизнь и попадает в психбольницу. В чеховской «палате № 6» герой не может избавиться от воспоминаний; более того, он пристрастился к адреналину, который дают война и жизнь в постоянной опасности. Мир, полный ран и шрамов, ему гораздо ближе, гораздо реальнее. Кавтарадзе, не желая ограничивать свою картину анализом отдельного случая, превращает ее в универсальную притчу о жестокости и преступлениях, которые бушуют во всем мире, независимо от расы, цвета кожи, религии и мировоззрения. Кажется, они вписаны в человеческую ДНК. Вторая часть фильма, отсылающая к довоенным режиссерским работам Сергея Эйзенштейна и Ефима Дзигана, напоминает (в частности, благодаря исключительно удачно подобранному саундтреку) мрачную симфонию – удивительную и одновременно пугающую, а также много рассказывающую нам о нас самих.

dokumentalny, reż. Siergiej Diebiżew, Rosja, 2020, 87 min

Nominowany do Srebrnego Świętego Jerzego dla najlepszego filmu dokumentalnego na tegorocznym Moskiewskim Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Niebiański Krym” musiał wprawdzie ustąpić pola południowokoreańskiemu „Nokturnowi”, ale nie zmienia to faktu, że jest niezwykle i wizualnie olśniewającą półtoragodzinną podróżą do miejsca, które dzisiaj kojarzy się przede wszystkim jako kość niezgody pomiędzy Ukrainą a Rosją. Siergiej Diebiżew, jeden z najbardziej doświadczonych współczesnych dokumentalistów rosyjskich, pominął jednak wszelkie kwestie polityczne, starając się przede wszystkim oddać hołd tytułowemu półwyspowi – „żywemu sercu” Ziemi, które od wieków fascynuje różnorodnością świata przyrody i pięknem krajobrazu. To nie przypadek, że Krym zachwycał poetów i filmowców. Że stał się przystanią dla turystów i mnichów. Obok siebie tętnią tu bowiem życiem odległe, zdawałoby się, światy – starożytne ruiny Chersonesu i luksusowe porty jachtowe Jałty czy Ałuszy. Obraz Diebiżewa uwypukla to, co najpiękniejsze; jest jak wyznacznik bezwarunkowej miłości. Towarzyszy mu równie niezwykła muzyka Wiktora Sologuba, idealnie podkreślająca zmienny rytm filmu, płynnie przechodząca od dźwięków symfonicznych do ambientu, od rocka elektronicznego do industrialu. Całość tworzy piękną poetycką impresję.

документальный, реж. Сергей Дебижев, Россия, 2020, 87 мин.

Choć nominowanemu w kategorii najlepszy dokumentalny film na „Srebrnego Świętego Jerzego” na MМК w tym roku, «Крыму небесному», пришлось уступить место южнокорейскому «Ноктюрну», это не меняет того факта, что данная картина представляет собой необычное и визуально ослепляющее полуторачасовое путешествие к месту, которое сегодня воспринимается, прежде всего, как яблоко раздора между Украиной и Россией. Сергей Дебижев, один из самых опытных современных российских документальных кинорежиссеров, опускает все политические вопросы, стараясь в первую очередь отдать дань уважения одноименному полуострову – «живому сердцу» Земли, которое на протяжении веков очаровывает разнообразием природного мира и красотой ландшафта. Крым неслучайно восхищал поэтов и кинематографистов. Именно он стал пристанищем для туристов и монахов. Здесь изобилуют жизнью далекие друг от друга миры – древние руины Херсонеса и роскошные яхтенные гавани Ялты или Алушты. Картина Дебижева подчеркивает самое прекрасное – она похожа на признание в абсолютной любви. Не менее особенным стало музыкальное сопровождение Виктора Сологуба, прекрасно подчеркивающее меняющийся ритм фильма, плавно переходящий от симфонических звуков к эмбиентным, от электронного рока к индустриалу. Всё это производит прекрасное поэтическое впечатление.

dokumentalny, biograficzny, historyczny,
reż. Maria Popricak, Rosja, 2019, 56 min

Obsada: Michaił Sakulin, Jewgienija Ispawska, Maria Łopatina, Anna Christic, Serafima Hercewa, Aleksandra Markina, Stepan Stiepakow, Paweł Woronow, Konstantin Fiodorow-Frejwald, Olga Woronowa, Wiera Jegorowa

Początek XX wieku to tragiczny okres w dziejach Rosji. Schyłek dynastii Romanowów naznaczony był bowiem trzema rewolucjami: 1905 roku oraz lutową i październikową 1917 roku. Dwie ostatnie nałożyły się na dramatyczne wydarzenia związane z niepowodzeniami armii rosyjskiej w pierwszej wojnie światowej. Los upadającej monarchii ściśle łączył się z losem rodziny ostatniego Samodzierzcy Wszechrusi. Dokument Marii Popricak opowiada właśnie o ostatnich latach życia Mikołaja II i jego najbliższych krewnych. Najciekawsze jest to, że poznajemy je niejako od środka, ponieważ cała narracja oparta jest na listach, wspomnieniach, niekiedy bardzo intymnych zapiskach cara, jego małżonki, trzech córek oraz jedyne go syna i jednocześnie następcy tronu. Dominują opowieści o codziennych sprawach – niekiedy radosnych i bez trosk, to znów poważnych i istotnych dla państwa. Z biegiem czasu wyraźnie zmienia się ton, kończy się sielanka, zaczyna natomiast grozić wojna i rewolucja. Widz odbywa z Romanowami również ostatnią podróż – do uralskiego Jekaterynburga, który stał się miejscem kaźni. W warstwie wizualnej dominują archiwalne zdjęcia oraz fragmenty kronik i prywatnych filmów, choć nie brakuje też scen fabularyzowanych.

документальный, биографический, исторический,
реж. Мария Поприцак, Россия, 2019, 56 мин.

В ролях: Михаил Сакулин, Евгения Испаевская, Мария Лопатина, Анна Христич, Серафима Герцева, Александра Маркина, Степан Степаков, Павел Воронов, Константин Федоров-Фрейвальд, Ольга Воронова, Вера Егорова

Nачало XX века – трагический период в истории России. Закат династии Романовых ознаменовался тремя революциями: 1905 г., а также февральской и октябрьской 1917 г. Последние две переплелись с неудачами российской армии в Первой мировой войне. Судьба рушащейся монархии была тесно связана с судьбой семьи последнего государя всея Руси. Документальный фильм Марии Поприцак рассказывает о последних годах жизни Николая II и его ближайших родственников. Самое интересное, что мы узнаем их изнутри, так как весь сюжет основан на письмах, воспоминаниях, иногда очень интимных заметках царя, его жены, трех дочерей и единственного сына – наследника престола. В фильме преобладают рассказы о повседневных делах, то радостных и беззаботных, то серьезных и важных для государства. Со временем тон заметно меняется, заканчивается идиллия и начинаются террор войны и революции. Зритель отправляется с Романовыми в последнее путешествие – Екатеринбург, ставший местом их казни. В визуальном плане в фильме доминируют архивные фотографии, фрагменты хроник и частные съемки, хотя также представлено немало художественных сцен.

dokumentalny, reż. Iwan Wydumlew, Rosja, 2019,
51 min

Bohaterowie: Gena Marvin, Vanessa Viper, Miss Coco, Margo Mandarinowa, Bagoa San, Miss Delmara

Niezwykły świat „nocnego” Petersburga. Najsłynniejsze kluby LGBT („Cabaret”, „Malewicz”, „Blue Oyster”), w których występują najbardziej znane rosyjskie drag queen. Iwan Wydumlew podejmuje temat, który już jedenaście lat temu pojawił się w fabularnym obrazie „Wesołkowicie” Feliksa Michajłowa. I z taką samą sympatią co on podchodzi do swoich bohaterów. Na „Petersdrag” składają się cztery opowieści, w których pojawia się sześciu bohaterów. Trafili do miasta nad Newą z różnych stron kraju – z niewielkiej osady w okolicach Magadanu (Gena Marvin), z ponad stutysięcznego Nowego Urengaju na dalekiej północy (Bagoa San), z Tweru (Margo Mandarinowa). W poprzednich „wcieleniach” wykonywali różne zawody – inżyniera (Vanessa Viper), a nawet nauczyciela (Miss Delmara). Porzucili rodziny i dotychczasowe zajęcia, aby zacząć nowe życie, realizować marzenia – na przykład o byciu choreografem i psychoterapeutą (Bagoa San) – a może po prostu, aby móc być sobą: bez zahamowań i obaw o to, jak odbiorą ich bliźni i dalsi znajomi. W wielkim mieście mogą być anonimowi, na klubowych scenach pojawiają się w przebraniach i w makijażu, ale przed kamerą pokazują twarze i opowiadają o tym, kim byli wcześniej i dlaczego zdecydowali się na tak gruntowną przemianę. „Petersdrag” to jeden z tych dokumentów, które podejmując kontrowersyjny temat, przede wszystkim uczą tolerancji.

документальный, реж. Иван Выдумлев, Россия, 2019,
51 мин.

Герои: Гена Марвин, Ванесса Вайпер, Мисс Кокко, Марго Мандаринова, Багоа Сан, Мисс Дельмара

Удивительный мир ночного Петербурга. Самые известные ЛГБТ-клубы («Кабаре», «Малевич», «Голубая устрица»), в которых выступают самые знаменитые российские дрег-квин. Иван Выдумлев поднимает тему, появившуюся одиннадцать лет назад в художественном фильме Феликса Михайлова «Весельчаки», и подходит к своим персонажам с той же симпатией. «Санкт-Петербурэг» состоит из четырех историй с шестью героями. Они приехали в город на Неве из разных уголков страны: из небольшого поселка под Магаданом (Гена Марвин), из стотысячного Нового Уренгоя на Крайнем Севере (Багоа Сан), из Твери (Марго Мандаринова). В «прошлой жизни» у них были разные профессии – инженер (Ванесса Вайпер) и даже учитель (Мисс Дельмара). Они оставили свои семьи и предыдущие занятия, чтобы начать новый этап, осуществить свои мечты, например, стать хореографом и психотерапевтом (Багоа Сан) или, может быть, просто быть самими собой: без запретов и забот о том, как к ним будут относиться близкие и знакомые. В большом городе они могут оставаться анонимными; они появляются в масках и макияже на клубных сценах, но перед камерой показывают свои настоящие лица и рассказывают о том, кем были раньше и почему решили провести столь глубокую трансформацию. «Санкт-Петербурэг» – это один из тех документальных фильмов, которые, обращаясь к спорной теме, прежде всего, учат толерантности.

dokumentalny, historyczny, reż. Andriej Osipow, Rosja, 2020, 63 min

документальный, исторический, реж. Андрей Осипов, Россия, 2020, 63 мин.

Choć teza postawiona w tym filmie przez jego autorów – reżysera Andrieja Osipowa i uzbeckiego scenarzystę Odelszę Akiszewa (współpracujących ze sobą od drugiej połowy lat 90. XX wieku) – może wydawać się przejawem ich nazbyt bogatej wyobraźni, nie należy z tego powodu traktować „Szamana” jako dzieła z gatunku dokumentalnego political fiction.

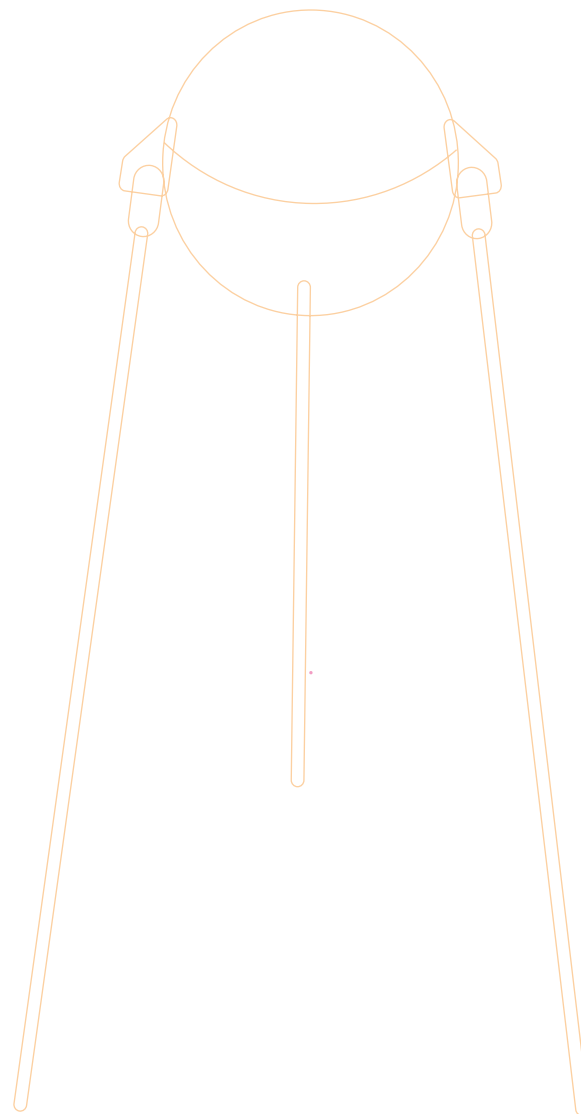
Domysły, że o wielkiej karierze politycznej zdecydowały jego kontakty z... szamanami i wiedźmami, które roztoczyły nad radzieckim dyktatorem specjalny parasol ochronny, jest bowiem tylko punktem wyjścia do znacznie poważniejszych rozważań historiozoficznych.

Ujęte zostały one w ramy dialogu prowadzonego przez ojca i syna. Ten pierwszy, wspominając swoją młodość, podkreśla osiągnięcia Kraju Rad z lat 30. i 40. XX wieku (industrializacja, ekspansja terytorialna, zwycięstwo nad Hitlerem); ten drugi wskazuje na koszty społeczne tych „sukcesów” (rozkułaczanie, Wielka Czystka, niepoliczalne tak naprawdę ofiary represji politycznych i wojny). Pada przy tej okazji fundamentalne pytanie: jak mogło dojść do tak wielkiego zauroczenia narodu człowiekiem o mentalności brutalnego zbira? Został zahipnotyzowany? Rzucono na niego czar? A może odpowiedź kryje się w „rosyjskiej duszy”, która potrzebuje knuta, by wznieść się na wyżyny?... Podobnie jak „Niebiański Krym”, zmontowany z archiwalnych kronik filmowych, „Szaman” również był w tym roku nominowany do Srebrnego Świętego Jerzego (w kategorii najlepszy film dokumentalny) podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Moskwie.

Choć tematyka, затронутая авторами фильма, режиссером Андреем Осиповым и узбекским сценаристом Одельшей Агишевым (сотрудничают друг с другом со второй половины 1990-х гг.), может показаться проявлением их слишком богатого воображения, не стоит из-за этого причислять «Шамана» к документальному жанру политической фантастики.

Домысел, что политическая карьера началась со знакомства с... шаманами и ведьмами, которые раскрыли «защитный зонтик» над головой советского диктатора, являются лишь отправной точкой для гораздо более серьезных историко-софских размышлений.

История обрамлена в диалог отца и сына. Первый, вспоминая свою молодость, подчеркивает достижения Советского Союза 30-х и 40-х гг. XX века (индустриализация, территориальная экспансия, победа над Гитлером); последний указывает на социальные издержки этих «успехов» (раскулачивание, Большой террор, неисчисляемые жертвы политических репрессий и войн). В связи с этим возникает фундаментальный вопрос: как народ мог быть настолько заморожен человеком с менталитетом жестокого бандита? Может быть, его загипнотизировали? Или наложили на него заклятье? Или, может быть, ответ кроется в «русской душе», которой нужен кнут, чтобы устремиться вверх?... Как и «Крым небесный», собранный из архивных кинохроник, «Шаман» также был номинирован на премию «Серебряный Святой Георгий» (в категории «Лучший документальный фильм») на Московском международном кинофестивале.

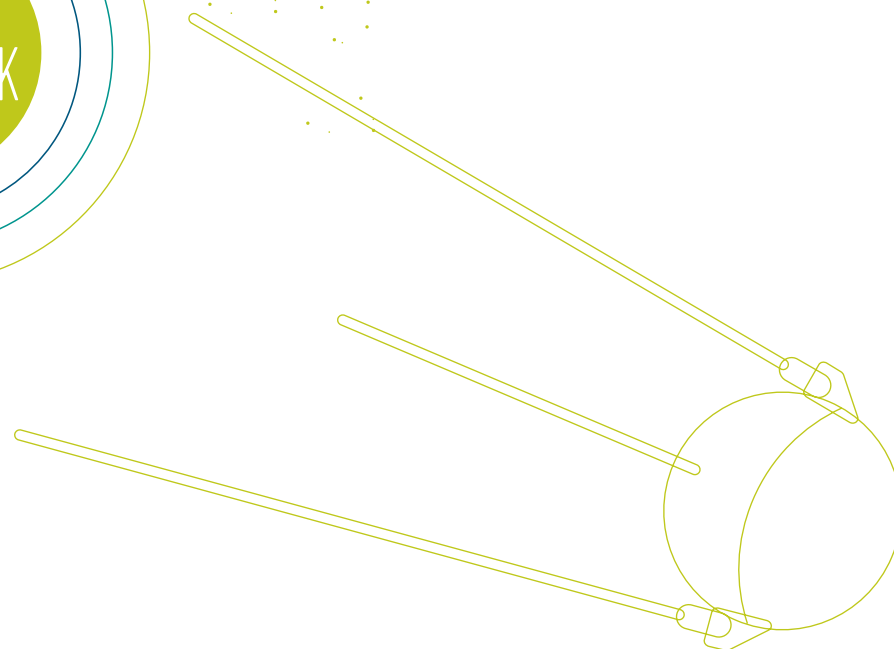

POKAZ SPECJALNY

СПЕЦИАЛЬНЫЙ ПОКАЗ

GRZECH / ГРЕХ, reż. Andrzej Konczalowski

dramat, historyczny, reż. Andrzej Konczalowski, Rosja/Włochy, 2019, 136 min

Obsada: Alberto Testone, Jakob Diehl, Francesco Gaudiello, Adriano Kiarāmida, Gianluca Guidi, Orso Maria Guerrini, Aleksandra Dejnega, Glen Blackhall, Anita Pititto, Massimo De Francovich, Federico Vanni

драма, исторический, реж. Андрей Кончаловский, Россия/Италия, 2019, 136 мин.

В ролях: Альберто Тестоне, Якоб Диль, Франческо Гаудиелло, Адриано Кьярамида, Джанлука Гуиди, Орсо Мария Гуэррини, Александра Дейнега, Глен Блэкхолл, Анита Пититто, Массимо Де Франкович, Федерико Ванни

Michał Anioł pracuje równolegle nad dwoma projektami – grobowcem papieża Juliusza II i fasadą bazyliki San Lorenzo we Florencji. Często przytłaczają go wizje, których nie można odróżnić od rzeczywistości. Przede wszystkim ma obsesję na punkcie Dantego Alighieriego, wielkiego poety, którego bezskutecznie poszukuje wśród gór Carrary. Wszystkie jego wizje są prawdziwe, podobnie jak ludzie wokół niego.

Michał Anioł jest prześladowany przez ciągłe cierpienie, czuje, że jest otoczony przez wrogów i zdrajców, jego niepokój rośnie i wydaje mu się, że wisi nad nim klątwa. Dzień, w którym traci ludzi, staje się męką i pokutą za grzechy.

Przez całe swoje życie Michał Anioł szukał Boga, ale zamiast tego zbliżył się tylko do Człowieka. Rozumie, że jego dzieła, choć poświęcone intencjom religijnym, są nadal pozbawione świętości, która prowadzi człowieka do Boga. Być może jest to jego najcięższy grzech.

Микеланджело параллельно работает над двумя проектами – гробницей Папы Юлия II и фасадом Базилки Сан-Лоренцо во Флоренции. Его часто одолевают видения, которые невозможно отличить от реальности. Больше всего он одержим Данте Алигьери, великим поэтом, которого безуспешно ищет среди гор Каррары. Все его видения реальны, как и окружающие его люди.

Микеланджело гоним постоянным страданием, он чувствует, что его окружают враги и предатели, его тревога растет, и кажется, что над ним висит проклятие. День, когда он теряет самых дорогих ему людей, становится для него тяжким испытанием и расплатой за его грехи.

Всю жизнь Микеланджело искал Бога, но вместо этого лишь приблизился к Человеку. Он понимает, что его работы, хоть и посвящены религиозным замыслам, всё же лишены той сакральности, которая ведет человека к Богу. Возможно, это и есть его самый тяжкий грех.

14.
SPUTNIK

△ KALEJDOSKOP NOWEGO KINA ROSYJSKIEGO

КАЛЕЙДОСКОП НОВОГО РОССИЙСКОГО КИНО

1. AWANPOST / АВАНПОСТ, reż. Jegor Baranow
 2. BARDZO DAMSKIE HISTORIE / ОЧЕНЬ ЖЕНСКИЕ ИСТОРИИ, reż. Oksana Michiejewa, Lika Jatkowska, Natasza Mierkułowa, Anton Bilžo, Anna Saruchanowa
 3. GŁĘBOKI WDECH / ОДИН ВДОХ, reż. Jelena Chazanowa
 4. HAPPY END / ХЭППИ-ЭНД, reż. Jewgienij Szeliakin
 5. JARDY / ЯРДЫ, reż. Andriej Korytko
 6. KAŁASZNIKOW / КАЛАШНИКОВ, reż. Konstantin Busłow
 7. KOCIOŁ / КОТЕЛ, reż. Ewa Basso
 8. WRÓŻKA / ФЕЯ, reż. Anna Melikian
-

thriller, fantasy, akcja, reż. Jegor Baranow, Rosja, 2019, 127 min

Obsada: Lukeria Iljaszenko, Petr Fiodorowicz, Swietłana Iwanowa, Aleksej Czadow, Ksenia Kutepowa, Konstantin Lawronienko, Filipp Awdziejew, Artem Markarjan, Siergiej Godin, Artem Tkaczenko

Wydarzenie z niezbyt odległej przyszłości. Komunikacja z większością miast zostaje zerwana, prawie cała planeta pogrąża się w ciemności, z wyjątkiem małego kręgu światła w Europie Wschodniej. Drony wysyłane na zwiady nie wracają, znikają nawet dobrze uzbrojone jednostki specjalne. Na granicy świetlistego okręgu rosyjskie wojsko buduje ufortyfikowaną placówkę, skąd wkrótce kolejne zespoły rozpoznawcze wyruszą do niezbadanej strefy. W międzyczasie okazuje się, że ten globalny incydent rozbudził w niektórych ludziach zdolności telepatyczne.

триллер, фантастика, боевик, реж. Егор Баранов, Россия, 2019, 127 мин.

В ролях: Лукерья Ильяшенко, Петр Федоров, Светлана Иванова, Алексей Чадов, Ксения Кутепова, Константин Лавроненко, Филипп Авдеев, Артем Маркарян, Сергей Годин, Артем Ткаченко

В недалеком будущем что-то произошло. Связь с большей частью населенных пунктов Земли оборвалась, почти вся планета погрузилась во тьму, кроме небольшого светового круга в Восточной Европе. Отправленные в разведку дроны не возвращаются, даже пропадают хорошо вооруженные спецотряды. На границе круга российские военные сооружают укрепленный аванпост, откуда вскоре на тяжелой бронетехнике отправятся в неизведанную зону новые разведгруппы. В это время выясняется, что некоторые люди во время того глобального инцидента получили телепатические способности.

dramat, komedia, reż. Oksana Michiejewa, Lika Jatkowska, Natasza Mierkułowa, Anton Bilžo, Anna Saruchanowa, Rosja, 2020, 100 min

Obsada: Anna Michałkova, Wiktoria Isakowa, Wiktoria Tolstoganowa, Lukerja Iljaszenko, Anna Sliu, Lubow Tolkanina, Polina Witorgan, Kristina Babuszkina, Diana Dell

Pięć powstałych niezależnie od siebie w latach 2016-2018 krótkometrażówek zebranych w antologię na potrzeby wielkiego ekranu. Wśród autorów znalazło się dwoje doświadczonych twórców – Natasza Mierkułowa („Człowiek, który zaskoczył wszystkich”) i Anton Bilžo („Ambiwalencja”) – oraz trzy reżyserki jeszcze przed pełnometrażowym debiutem: Oksana Michiejewa, Lika Jatkowska i Anna Saruchanowa. Przedstawione przez nich historie opowiadają o świecie z perspektywy kobiet – i nie są to, niestety, poza jedną, opowieści, które można by uznać za optymistyczne. Anna, niezadowolona ze swego pożycia małżeńskiego, decyduje się na wizytę w urzędzie, dzięki któremu może uzyskać zgodę na nowy związek (futurystyczny „S-JakDolar-Kropka-G”). Czterdziestoletnia Wiera, podejrzewając męża o zdradę, pragnie poznać jego młodą kochankę i wziąć na niej wyrafinowany odwet („Lekcje rysunku dla dorosłych”). Starsza z siostr, Nina, targana wyrzutami sumienia, próbuje za wszelką cenę wyciągnąć Alę z nalogu alkoholowego („Siostry”). Trwająca w nudnym małżeństwie Wiera marzy w skrytości serca, aby pójść na całość i w tym celu odwiedza nocny klub („Pralka”). Młodziutka Lena dorabia jako modelka podczas wystaw artystycznych; w czasie jednej z nich spotyka Arinę, dla której kiedyś porzucił ją chłopak („Wystawa”). Ten zbiór filmowych nowel to dowód na to, że w kinie rosyjskim głos kobiet będzie w najbliższych latach mocno słyszalny.

драма, комедия, реж. Оксана Михеева, Лика Ятковская, Наташа Меркулова, Антон Бильжо, Анна Саруханова, Россия, 2020, 100 мин.

В ролях: Анна Михалкова, Виктория Исакова, Виктория Толстогонова, Лукерья Ильяшенко, Анна Слю, Любовь Толкалина, Полина Витоган, Кристина Бабушкина, Диана Дэлль

Пять короткометражек, созданных отдельно в 2016-2018 гг., были собраны в рамках антологии, предназначенной для кинотеатров. Среди авторов два опытных творца: Наталия Миркулова («Человек, который удивил всех») и Антон Бильжо («Амбивалентность»), а также три женщины-режиссера еще до своего полнометражного дебюта: Оксана Михеева, Лика Ятковская и Анна Саруханова. Истории, которые они представляют, рассказывают о мире с женской точки зрения – и истории эти, к сожалению, не те (за исключением одной), которые можно считать оптимистичными. Анна, недовольная своим браком, решает посетить госучреждение, где она может получить разрешение на новые отношения (футуристический «Эс как доллар, точка, джи»). Сорокалетняя Вера, подозревая мужа в измене, хочет встретиться с его молодой любовницей и изощренно отомстить («Уроки рисования для взрослых»). Старшая из сестер, Нина, терзаясь сомнениями, пытается любой ценой вытащить Аллу из алкогольной зависимости («Сестры»). Живя в скучном браке, Вера в глубине души мечтает оторваться по полной, и для этого посещает ночной клуб («Стиральная машина»). Молодая Лена подрабатывает моделью на художественных выставках; во время одной из них она встречает Арину, ради которой ее когда-то бросил парень («Выставка»). Этот сборник киноновелл является доказательством того, что в российском кино в ближайшие годы будет громче слышен голос женщин.

dramat, sportowy, reż. Jelena Chazanowa, Rosja, 2020, 100 min

Obsada: Wiktoria Isakowa, Maksim Suchanow, Władimir Jaglicz, Siergiej Sosnowskij, Filipp Jerszow, Stasia Miloslawskaja, Władimir Wietrow, Artem Tkaczenko, Olga Lerman, Aleksej Matoszyn

Marina Gordiejewa – czterdziestoletnia kobieta o ciężkim, ale pełnym pozorów życiu. Mieszka w małym miasteczku, nie lubi swojej pracy; jej małżeństwo się rozpadło, dzieci są już dorosłe, relacje z ojcem nie dają się naprostować. I tak by zostało, gdyby Marina przypadkiem nie odkryła talentu do freedivingu – nurkowania na wstrzymanym oddechu. Pomimo swojego wieku, niezrozumienia innych i śmiertelnego ryzyka, Marina zaczyna profesjonalnie angażować się w ten niepopularny w Rosji sport. Niemłodej sportsmence udaje się zrobić to, czego żadna kobieta nigdy nie osiągnęła. Jej lęki i trauma z przeszłości pozostają za jej plecami, a przed nią – morska głębia, atrakcyjna i niebezpieczna, jak sama wolność.

драма, спорт, реж. Елена Хазанова, Россия, 2020, 100 мин.

В ролях: Виктория Исакова, Максим Суханов, Владимир Яглич, Сергей Сосновский, Филипп Ершов, Стася Милославская, Владислав Ветров, Артем Ткаченко, Ольга Лерман, Алексей Матошин

Марина Гордеева – сорокалетняя женщина с незавидной, но, в целом, обычной судьбой. Она живет в небольшом городе, работает на нелюбимой работе; ее брак распался, дети выросли, отношения с собственным отцом не складываются. Всё так бы и шло по накатанной, если бы Марина почти случайно не открыла в себе талант к фридайвингу – плаванию на глубину с задержкой дыхания. Несмотря на свой возраст, непонимание окружающих и смертельный риск, Марина начинает профессионально заниматься этим малопопулярным в России видом спорта. Немолодой спортсменке удастся сделать то, что еще не делала ни одна женщина. Ее страхи и травмы прошлого остаются за спиной, а впереди – морская бездна, притягательная и опасная, как сама свобода.

komedia, reż. Jewgienij Szeliakin, Rosja/Tajlandia, 2020, 90 min

Obsada: Michaił Gomaszwili, Jewgienija Dmitriewa, Władimir Miszkow, Charaj Mueanprayun, Jewgienij Sangadzyjew, Roza Chajrułłina, Anastasia Somowa, Polina Puszkarak, Alina Astrowskaja, Amporn Pankratok, Patrida Pjekeu

Tajemniczy mężczyzna budzi się na plaży w Tajlandii. Nie pamięta swojego imienia ani z jakiego powodu znalazł się tak daleko od domu. Mimo że mówi tylko po rosyjsku i ma wyjątkowo paskudny charakter mężczyzna szybko przystosowuje się do nowego miejsca, nawiązuje znajomości, a nawet otwiera własny biznes. I gdy wydaje się, że nowe życie dobrze się układa, z czasem powracają wspomnienia, dlaczego poleciał na drugi koniec kontynentu.

комедия, реж. Евгений Шелякин, Россия/Таиланд, 2020, 90 мин.

В ролях: Михаил Гомиашвили, Евгения Дмитриева, Владимир Мишуков, Чарай Муэнпрайун, Евгений Сангаджиев, Роза Хайруллина, Анастасия Сомова, Полина Пушкарук, Алина Астровская, Ампортн Панкраток, Патрида Пьекеу

Загадочный мужчина просыпается на пляже в Таиланде. Он не помнит ни своего имени, ни причины, по которой оказался так далеко от дома. Хотя говорит он только по-русски и отличается крайне скверным характером, мужчина быстро осваивается на новом месте, налаживает связи и даже открывает собственный бизнес. И вроде новая жизнь складывается хорошо, но постепенно возвращаются воспоминания о том, для чего же он всё-таки прилетел на другой край континента.

dramat, reż. Andriej Korytko, Rosja, 2019, 92 min

Obsada: Roman Jewdokimow, Askar Iljasow, Rafael Durnojan, Dmitrij Bykow, Grigorij Danziger, Marina Mitrofanowa, Michaił Szkamardin, Lana Rajder, Igor Sergejew, Stanisław Sergejew

Jarik przeprowadza się do stolicy, aby ułożyć sobie życie – osiągnąć sukces w dziele, które kocha, zbudować trwały związek i wraz z przyjaciółmi iść przed siebie. Ale wielkie miasto ma dla Jarika inne plany. Wszyscy chcą, aby pogodził się z rzeczywistością i stał się „normalny”. Czy można się wycofać, gdy w grę wchodzi spełnienie marzeń?

„Jardy” to przesłanie reżysera dla obecnego pokolenia. Mówi o tym, że warto mieć marzenia i je urzeczywistniać, a jednocześnie w drodze do sukcesu nie zdradzić swoich ideałów i poglądów, nie zachłusnąć się moskiewskim przepychem.

To film o dzisiejszych czasach – poruszający tematy na czasie. Odpowiednio dobrane ujęcia wielkiego miasta korelują z głównym zamysłem filmu: ważne jest, aby nie stać w miejscu, ale mieć w życiu cel i do niego dążyć.

драма, реж. Андрей Коротко, Россия, 2019, 92 мин.

В ролях: Роман Евдокимов, Аскар Ильясов, Рафаэль Дурноян, Дмитрий Быков, Григорий Данцигер, Марина Митрофанова, Михаил Шкамадин, Лана Райдер, Игорь Сергеев, Станислав Сергеев

Jarik przyjechał do stolicy, żeby urządzić swoją жизнь — добиться успеха в любимом деле, построить серьезные отношения, вместе с друзьями двигаться вперед. Но у большого города на Ярика другие планы. Все твердят, что пора смириться, стать «нормальным». Возможно ли отступить, когда на кону мечта?

Ярды — это послание режиссера нынешнему поколению о том, что важно иметь мечту и всячески пытаться ее воплотить. При этом на пути к успеху не предать свои принципы, не прогнуться перед московским гламуром.

Это фильм про сегодня, он максимально свеж и в тренде, a także podnosi aktualne problemy. Właściwie wybrana faktura dużego miasta koreluje z główną myślą filmu: ważne nie siedzieć na miejscu, a coś robić w swojej жизни.

wojenny, biograficzny, reż. Konstantin Busłow, Rosja, 2020, 110 min

Obsada: Jurij Borisow, Olga Lierman, Artur Smolianinow, Anatolij Łobocki, Walerij Barinow, Siergiej Gazarow, Aleksiej Wiertkow, Dmitrij Bogdan, Witalij Chajew, Walerij Afanasjew, Igor Chripunow, Dmitrij Kuliczow, Maksim Bitiukow, Sejdulla Moldachanow

Zmarły w 2013 roku Michaił Kałasznikow to w krajach dawnego Związku Radzieckiego (i nie tylko) postać ikoniczna. Skonstruowany przez niego karabinek automatyczny AK-47 to najsłynniejsza broń strzelecka wprowadzona do masowej produkcji po drugiej wojnie światowej. Właśnie o tym, jak syn chłopca z altajskiej wsi (kułaka i zesłańca), mający za sobą jedynie siedmioklasową edukację, przeszedł do historii opowiada dramat Konstantina Busłowa („Forsa”, „Awanturyści”). Nie jest to jednak, wbrew pozorom, klasyczna biografia słynnej postaci; to zamykająca się w kilku latach opowieść o tym, jak nikomu nieznanemu młodyemu żołnierzowi Armii Czerwonej, bez doświadczenia i fachowego przygotowania technicznego, wprawia w zdumienie, a ostatecznie pozostawia daleko w tyle tak cenionych wojskowych inżynierów, jak Wasilij Diegtiarow, Aleksiej Sudajew oraz Fiodor Tokarij. Jego droga na szczyt, co film szczegółowo przedstawia, jest długa i wyboista, lecz najważniejsze, że ostatecznie zakończona sukcesem. Busłow dba o smaczki, nie brakuje więc w „Kałasznikowie” ani wstrząsających obrazów wojny, ani wątku miłosnego; ze wszelkich sił reżyser skupia się też na tym, aby na portrecie głównego bohatera nie znalazła się nawet najmniejsza rysa. I by po seansie już nikt nigdy nie podważył faktu, że AK-47 to oryginalna konstrukcja Kałasznikowa.

военный, биография, реж. Константин Буслов, Россия, 2020, 110 мин.

В ролях: Юрий Борисов, Ольга Лерман, Артур Смольянинов, Анатолий Лобочкин, Валерий Баринов, Сергей Газаров, Алексей Вертков, Дмитрий Богдан, Виталий Хаев, Валерий Афанасьев, Игорь Хрипунов, Дмитрий Куличков, Максим Битюков, Сейдулла Молдаханов

Mihał Kałasznikow, umierający w 2013 roku, jest postacią ikoniczną nie tylko w krajach byłego Związku Radzieckiego. Skonstruowany przez niego karabin automatyczny AK-47 – najpopularniejsza broń strzelecka wprowadzona do masowej produkcji po II wojnie światowej. Właśnie o tym, jak syn chłopca z altajskiej wsi (kułaka i zesłańca), mający za sobą jedynie siedmioklasową edukację, przeszedł do historii opowiada dramat Konstantina Busłowa („Forsa”, „Awanturyści”). Nie jest to jednak, wbrew pozorom, klasyczna biografia słynnej postaci; to zamykająca się w kilku latach opowieść o tym, jak nikomu nieznanemu młodyemu żołnierzowi Armii Czerwonej, bez doświadczenia i fachowego przygotowania technicznego, wprawia w zdumienie, a ostatecznie pozostawia daleko w tyle tak cenionych wojskowych inżynierów, jak Wasilij Diegtiarow, Aleksiej Sudajew oraz Fiodor Tokarij. Jego droga na szczyt, co film szczegółowo przedstawia, jest długa i wyboista, lecz najważniejsze, że ostatecznie zakończona sukcesem. Busłow dba o smaczki, nie brakuje więc w „Kałasznikowie” ani wstrząsających obrazów wojny, ani wątku miłosnego; ze wszelkich sił reżyser skupia się też na tym, aby na portrecie głównego bohatera nie znalazła się nawet najmniejsza rysa. I by po seansie już nikt nigdy nie podważył faktu, że AK-47 to oryginalna konstrukcja Kałasznikowa.

dramat, reż. Ewa Bass, Rosja, 2020, 97 min

Obsada: Aleksandr Kuzniecowa, Aleksandra Rewenko, Wasilij Butkewicz, Artur Illuszkin, Aleksiej Filimonow, Artiom Dubra

Sawelij, właściciel klubu komputerowego „Kocioł”, był bardzo zadowolony ze swojego życia „na dzielnicy” – aż do momentu podejrzanego samobójstwa jego przyjaciela. Pod wpływem tej tragedii, Sawelij postanawia zerwać z otoczeniem i uciec. Ale starzy znajomi i liczne, czasem absurdałne okoliczności nie chcą puścić bohatera wolno.

драма, реж. Ева Басс, Россия, 2020, 97 мин.

В ролях: Александр Кузнецов, Александра Ревенко, Василий Буткевич, Артур Илюшкин, Алексей Филимонов, Артем Дубра

Савелий, владелец компьютерного клуба «Котел», был вполне доволен своей жизнью «на районе» — до момента подозрительного самоубийства товарища. Под впечатлением от этой трагедии Савелий решил порвать с окружением и убраться подальше. Но старые друзья и многочисленные, порой абсурдные, обстоятельства не хотят отпускать героя.

dramat, fantasy, thriller, reż. Anna Melikian, Rosja, 2019, 152 min

Obsada: Konstantin Chabienski, Ingeborga Dapkunajte, Nikita Jeleniew, Ekaterina Agiejewa, Aleksandra Diszdiszian, Tinatin Dalakiszwili, Maria Szałajewa, Władimir Miszukow, Paweł Woróżcow, Jura Borisow

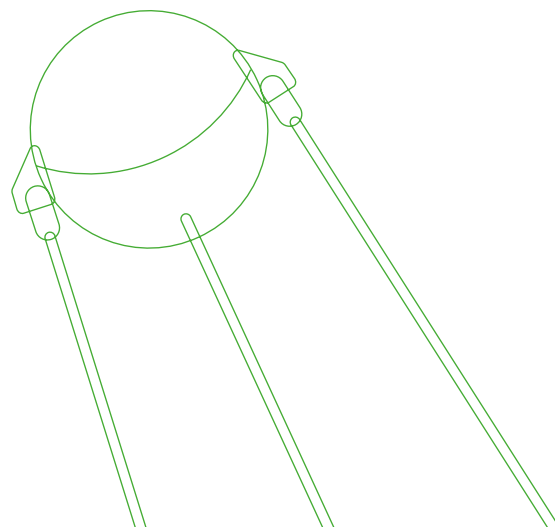
W centrum fabuły znajduje się Jewgienij Wojgin – szef moskiewskiej firmy informatycznej, pracującej nad obiecującą grą „Kołowrat”, wyznającej doktrynę, że wirtualna rzeczywistość to przyszłość. Pod wpływem nadmiernego okrucieństwa w grze kilku wrażliwych nastolatków popełnia w stolicy Rosji serię morderstw, co wywołuje publiczne oburzenie, ale Jewgienij ocenia szum wokół swojego projektu jako darmową reklamę. Na ulicy przypadkowo spotyka aktywistkę obywatelską Tatianę, która każe mu spojrzeć na świat z zupełnie nowej perspektywy...

драма, фантастика, триллер, реж. Анна Меликян, Россия, 2019, 152 мин.

В ролях: Константин Хабенский, Ингеборга Дапкунайте, Никита Еленев, Екатерина Агеева, Александра Дишдишян, Тинатин Далакишвили, Мария Шалаева, Владимир Мишуков, Павел Ворожцов, Юра Борисов

В центре сюжета оказывается Евгений Войгин – глава московской ИТ-компании, разрабатывающей перспективную игру «Коловрат», придерживающейся доктрины, что будущее стоит за виртуальной реальностью. Под влиянием чрезмерной жестокости в игре несколько впечатлительных подростков совершают ряд убийств в российской столице, чем провоцируют общественный резонанс, но Евгений оценивает шумиху вокруг своего проекта как бесплатный пиар. На улице он случайно знакомится с гражданской активисткой Татьяной, которая заставляет его взглянуть на мир под совершенно новым углом...

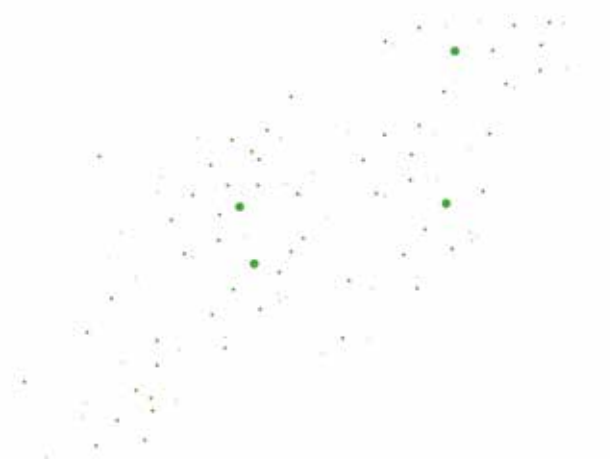
SPUTNIK

**MAGICZNA PODRÓŻ
W ŚWIAT ANDRIEJA CHRZANOWSKIEGO
– 80-LECIE MISTRZA ANIMACJI**

**«ВОЛШЕБНОЕ ПУТЕШЕСТВИЕ В МИР АНДРЕЯ ХРЖАНОВСКОГО»
– 80-ЛЕТИЕ МАСТЕРА АНИМАЦИИ**

1. **NOS ALBO SPISEK ODMIEŃCÓW / НОС, ИЛИ ЗАГОВОР «НЕ ТАКИХ»**
reż. Andrzej Chrzanowski
2. **RÓŁTORA ROKOJU / ПОЛТОРЫ КОМНАТЫ,
ИЛИ СЕНТИМЕНТАЛЬНОЕ ПУТЕШЕСТВИЕ НА РОДИНУ**, reż. Andrzej Chrzanowski
3. **RÓŁTORA KOTA / ПОЛТОРА КОТА**, reż. Andrzej Chrzanowski
4. **DŁUGA PODRÓŻ / ДОЛГОЕ ПУТЕШЕСТВИЕ**, reż. Andrzej Chrzanowski
5. **LEW Z SIWĄ BRODĄ / ЛЕВ С СЕДОЙ БОРОДОЙ**, reż. Andrzej Chrzanowski

NOS ALBO SPISEK ODMIEŃCÓW / НОС, ИЛИ ЗАГОВОР «НЕ ТАКИХ»

film animowany, reż. Andriej Chrzanowski, Rosja, 2020, 89 min

Film oparty jest na dwóch największych kreacjach rosyjskiego geniuszu: powieści Nikołaja Gogoła „Nos” i operze „Nos”, stworzonej w 1930 roku przez kompozytora Dmitrija Szostakowicza. Film poświęcony jest pionierom, innowatorom w sztuce. Ludziom, którzy wyprzedzali swoje czasy. I, co najważniejsze, mieli odwagę, aby płynąć pod prąd – kosztem własnego dobrobytu, a często życia. Głównymi bohaterami filmu są pisarze Nikołaj Gogol i Michaił Bułhakow, reżyser Wsiewołod Meyerhold i kompozytor Dmitrij Szostakowicz.

мультфильм, реж. Андрей Хржановский, Россия, 2020, 89 мин.

В основе фильма — два величайших творения русского гения: повесть Николая Гоголя «Нос» и опера «Нос», которую создал в 1930 г. композитор Дмитрий Шостакович. Фильм посвящен пионерам, новаторам в искусстве. Людям, которые опережали свое время. И, что самое главное, были настолько бесстрашны, чтобы плыть против течения — ценой собственного благополучия, а зачастую и жизни. Главными героями фильма являются писатели Николай Гоголь и Михаил Булгаков, режиссер Всеволод Мейерхольд и композитор Дмитрий Шостакович.

POŁTORA POKOJU / ПОЛТОРЫ КОМНАТЫ, ИЛИ СЕНТИМЕНТАЛЬНОЕ ПУТЕШЕСТВИЕ НА РОДИНУ

dramat, reż. Andriej Chrzanowski, Rosja, 2008, 130 min
Obsada: Grigorij Ditiatkovskij, Siergiej Jurskij, Alisa Frejndlich, Swietłana Kriuczkowa, Jewgienij Ogandzanjan, Artiom Smoła

Utwór inspirowany biografią i utworami Josifa Brodskiego.

Fantazja na temat wyobrażonej podróży poety do ojczyzny. W 1972 r. Brodski został pozbawiony obywatelstwa i wydany ze Związku Radzieckiego z powodu „pasożytniczego stylu życia”. Nigdy więcej nie odwiedził Rosji ani nie zobaczył swoich rodziców. Podczas wymyślonej podróży statkiem do ojczyzny, bohater filmu wspomina swoje dzieciństwo i młodość spędzone w kulturalnej stolicy Rosji – Petersburgu. Widzimy tu kalejdoskop wspomnień blokady Leningradu, ewakuacji, powojennych meczy piłkarskich, młodzieńczych randek, pierwszej radzieckiej książki kucharskiej i szalonych prywatek lat 60-tych.

драма, реж. Андрей Хржановский, Россия, 2008, 130 мин.
В ролях: Григорий Дитятковский, Сергей Юрский, Алиса Фрейндлих, Светлана Крючкова, Евгений Оганджанян, Артем Смола

Film, вдохновленный биографией и произведениями Иосифа Бродского.

Fantazja na temu jego woobrażanego путешествия на родину. W 1972 g. Brodskij był liшен гражданства i wydворен из Советского Союза за «тунеядство». Больше ему никогда не довелось посетить Россию и навестить своих родителей. Во время воображаемого морского путешествия на родину, герой фильма вспоминает свое детство и молодость, проведенные в культурной столице России – Петербурге. В фильме переплетаются воспоминания о блокадном Ленинграде, эвакуации, послевоенных футбольных матчах, юношеских свиданиях, первой советской кулинарной книге и о сумасшедших вечеринках 60-х гг.

NAGRODY / ПРИЗЫ

2009 Nagroda „Kryształowy Globus” w programie konkursowym „Na Wschód od Zachodu” na 44. MFF w Karłowych Warach

2009 Grand-Prix „Złota Łódź” na 17. Festiwalu Filmu Rosyjskiego „Okno na Europę” w Wyborgu

2009 Nagroda specjalna jury „Srebrna Łódź” za najlepszą rolę żeńską na 17. Festiwalu Filmu Rosyjskiego „Okno na Europę” w Wyborgu

2009 Nagroda Specjalna Mirona Czernienko Komitetu Rosyjskiej nagrody krytyków i dziennikarzy filmowych „Biały Słoń”

2010 Nagroda „Nika” za najlepszy film fabularny

2010 Nagroda „Nika” za najlepszą reżyserię

2010 Nagroda „Nika” za najlepszy scenariusz

2009 Prziz „Krusztalny globus” w konkursnej programie «К Востоку от Запада» na 44-м МКФ в Карловых Варах

2009 Гран-при «Золотая лодья» на XVII РКФ «Окно в Европу» в Выборге

2009 Специальный приз жюри «Серебряная лодья» за лучшую женскую роль на XVII РКФ «Окно в Европу» в Выборге

2009 Специальная премия Мирона Черненко Национальной премии кинокиритики и кинопрессы «Белый Слон»

2010 Премия «Ника» за лучший игровой фильм

2010 Премия «Ника» за лучшую режиссерскую работу

2010 Премия «Ника» за лучшую сценарную работу

PÓŁTORA KOTA / ПОЛТОРА КОТА

animowany, reż. Andriej Chrzanowski, Rosja, 2003,
27 min

Obsada: Sasza Ginsburg, Siergiej Jurskij

Film oparty jest na dziełach i biografii laureata Nagrody Nobla, poety Iosifa Brodskiego. „Półtora kota” to prolog do filmu fabularnego Andrieja Chrzanowskiego „Półtora pokoju”.

Film wykonany w technice mieszanej. Współczesne zdjęcia, odtwarzające realia miasta, w którym mieszkał poeta, łączą się z materiałami dokumentalnymi, grafiką komputerową i animacją opartą na rysunkach I. Brodskiego i zdjęciach jego ojca A. Brodskiego.

мультфильм, реж. Андрей Хржановский, Россия, 2003,
27 мин.

В ролях: Саша Гинзбург, Сергей Юрский

Фильм по мотивам произведений и биографии лауреата Нобелевской премии поэта Иосифа Бродского. «Полтора кота» — пролог к полнометражному фильму Андрея Хржановского «Полторы комнаты, или Сентиментальное путешествие на родину».

В фильме использована смешанная техника. Современная киносъемка, воссоздающая реалии города, в котором жил поэт, совмещается с документальными кадрами, компьютерной графикой и анимацией, основанной на рисунках самого И. Бродского и фотографиях его отца А. Бродского.

DŁUGA PODRÓŻ / ДОЛГОЕ ПУТЕШЕСТВИЕ

animowany, reż. Andriej Chrzanowski, Rosja, 1997,
21 min

Obsada: Tonino Guerra, Jelena Kamburowa

Film-podróż przez fantastyczny kraj, w którym ożywają erotyczne obrazy z filmów wielkiego Federica Felliniego, a przewodnikiem jest sam Tonino Guerra. Z woli autorów, postacie Felliniego wspólnie ruszają na magiczną wyspę, gdzie odnajdują wieczne szczęście, każdy swoje własne... Autorom „Długiej podróży” udało się osiągnąć coś naprawdę niesamowitego – stworzyć erotyczną animację, jednocześnie pozostawiając uczucie lekkości, czystości i smutku.

Bohaterowie filmu inspirowani są rysunkami Federica Felliniego. Postacie z obrazów Maestro płyną statkiem na Zaczarowaną Wyspę. Tam wszyscy wychodzą na ląd z wyjątkiem dwóch – Federica Felliniego i Giulietty Masiny. Ich podróż trwa dalej...

мультфильм, реж. Андрей Хржановский, Россия, 1997,
21 мин.

В ролях: Тонино Гуэрра, Елена Камбурова

Фильм – путешествие по фантастической стране, в которой ожили эротические образы кинолента великого Федерико Феллини, а гидом выступил сам Тонино Гуэрра. По воле авторов фильма персонажи Феллини собрались вместе и отправились на волшебный остров, на котором обрели вечное счастье, каждый свое... Авторам «Долгого путешествия» удалось сделать почти невероятное – создать эротический мультфильм, оставляющий ощущение легкости, чистоты и смутной печали.

Персонажи фильма созданы на основе рисунков Федерико Феллини. Герои картин Maestro плывут на корабле к Очарованному острову. Там все выходят на берег кроме двоих – Федерико Феллини и Джульетты Мазини. Их путешествие продолжается...

LEW Z SIWĄ BRODĄ / ЛЕВ С СЕДОЙ БОРОДОЙ

animowany, reż. Andriej Chrzanowski, Rosja, 1994, 31 min

мультфильм, реж. Андрей Хржановский, Россия, 1994, 31 мин.

Fabula oparta jest na bajkowej opowieści Tonina Guerry i rysunkach Siergieja Barkhina. Muzyka Nina Roty i Astora Piazzolli przy wsparciu Alda Paganiego.

Leo Amadeo (pseudonim Theo) od dawna jest gwiazdą cyrku Seniora Pirettiego. Był największą atrakcją wszystkich występów, otoczony przez tłumy fanów, a jego życie było ciągłym świętem.

Na swojej drodze spotkał lwicę, ale nie dane im było być razem. Od tego momentu jego życie się zmieniło. Zaczął coraz bardziej myśleć o sensie życia i o wolności. Spędzając prawie cały czas na takich refleksjach, nie mógł występować jak wcześniej. Jego sława minęła, a on stał się dla swojego pana tylko zwierzęciem.

Smutna opowieść o starości, niespełnionych marzeniach i bezsensowności istnienia.

Сюжет основан на сказке-притче Тонино Гуэрры и рисунках Сергея Бархина. Музыка Нино Роты и Астора Пьяццоллы при содействии Альдо Пани

Лев Амадео (по прозвищу Тео) долгое время был звездой в цирке сеньора Пиретти. Он был изюминкой всех выступлений, его окружали толпы поклонников, а его жизнь была праздником.

Однажды он встретил львицу, но им не суждено было быть вместе, и с этого момента его жизнь изменилась. Он стал всё чаще задумываться о смысле жизни и свободе. Проводя в таких раздумьях почти всё свое время, он не мог уже выступать, как прежде. Его слава прошла, и он стал для своего хозяина просто животным.

Печальная история о старости, несбывшихся мечтах и бессмысленности бытия.

NAGRODY / ПРИЗЫ

1996 Nagroda „Nika” dla najlepszego filmu animowanego

1996 Приз «Ника» за лучший анимационный фильм

CH R Z A N O W S K I

14.
SPUTNIK

△
**BLOK ANIMACJI
STUDENTÓW SZKOŁY FILMOWEJ
KINA ANIMACYJNEGO „SZAR”**

**БЛОК АНИМАЦИИ
СТУДЕНТОВ ШКОЛЫ-СТУДИИ
АНИМАЦИОННОГО КИНО «ШАР»**

1. **PTASZEK / ПТИЧКА**, reż. Jekatierina Filippowa
2. **ODŁAMEK / ОСКОЛОК**, reż. Dmitrij Iwanow
3. **SPACER / ПРОГУЛКА**, reż. Tatiana Kuzniecowa
4. **TEORIA KAPELUSZOWA / ШЛЯПНАЯ ТЕОРИЯ**, reż. Asia Strelbickaja
5. **TRUDNOŚCI WRÓBLA / ТРУДНО ВОРОБЬЮ**, reż. Daria Wiatkina
6. **NIEDORZECZNY / НЕСУРАЗЬ**, reż. Anna Romanowa
7. **CEGŁY / КИРПИЧИ**, reż. Jekatierina Kiriejewa
8. **DŁACZEGO BANAN SIĘ ODGRYZA / ПОЧЕМУ БАНАН ОГРЫЗАЕТСЯ**, reż. Swietłana Razgulajew
9. **ŚRODA / СРЕДА**, reż. Denis Toom
10. **RUBBISH / РАББИШ**, reż. Anżella Lipskaja
11. **TAK SZYBKO / ТАК БЫСТРО**, reż. Olga Karengina
12. **MOTYLE / БАБОЧКИ**, reż. Jelizawieta Chłomowa
13. **CYFRY / ЦИФРЫ**, reż. Daria Lebiediewa, Ania Kanaiczewa, Ania Schweicolz, Alena Gutman, Galina Piczuga, Ania Krasnowa, Dusia Geller, Milana Deripaskina, Iwan Bondarenko, Denis Toom
14. **DZIEŃ DOBRY, KREWNI / ЗДРАВСТВУЙТЕ, РОДНЫЕ**, reż. Sasza Wasiljew
15. **THE SQUARE / THE SQUARE**, reż. Jakow Krugowych
16. **HAMLET. KOMEDIA / ГАМЛЕТ. КОМЕДИЯ**, reż. Jewgienij Fadiejew
17. **O MAMIE / ПРО МАМУ**, reż. Dina Wielikowskaja

PTASZEK / ПТИЧКА

reż. Jekatierina Filippowa, Rosja, 2016, 2 min 40 sek.

Ptaszek spotyka hipopotama. Zwierzęta zaprzyjaźniają się i zaczynają żyć wspólnie.

реж. Екатерина Филиппова, Россия, 2016, 2 мин. 40 сек.

Птичка встретила бегемота, они подружились и стали жить вместе.

ODŁAMEK / ОСКОЛОК

reż. Dmitrij Iwanow, Rosja, 2016, 4 min 10 sek.

Film o rannym żołnierzu wracającym z wojny do domu, gdzie czeka na niego mama.

реж. Дмитрий Иванов, Россия, 2016, 4 мин. 10 сек.

Фильм про солдата, раненного на войне. Он возвращается домой, где его ждет мама.

SPACER / ПРОГУЛКА

reż. Tatiana Kuzniecowa, Rosja, 2015, 2 min 35 sek.

Czarująca średniowieczna historia o Księżniczce, która spośród dwóch rycerzy wybrała jednego, zachodząc się w nim.

реж. Татьяна Кузнецова, Россия, 2015, 2 мин. 35 сек.

Очаровательная средневековая история о Принцессе, собравшей из двух рыцарей одного, которого и полюбила.

TEORIA KAPELUSZOWA / ШЛЯПНАЯ ТЕОРИЯ

reż. Asia Strelbickaja, Rosja, 2014, 3 min 55 sek.

Historia konfrontacji społeczeństwa i człowieka w kapeluszu, któremu udaje się zostać w nim mimo wszystko.

реж. Ася Стрельбицкая, Россия, 2014, 3 мин. 55 сек.

История противостояния общества и человека в шляпе, которому удается остаться в ней несмотря ни на что.

TRUDNOŚCI WRÓBLA / ТРУДНО ВОРОБЬЮ

reż. Daria Wiatkina, Rosja, 2014, 7 min 55 sek.

Film o chytrym wróblu, który spotyka przyjaciela.

реж. Дарья Вяткина, Россия, 2014, 7 мин. 55 сек.

Фильм про хитрого воробья, который встретил друга.

NIEDORZECZNY / НЕСУРАЗЬ

reż. Anna Romanowa, Rosja, 2014, 5 min

Czasem otoczenie tak drażni... Skargi, pytania, puste gadanie. Aż można zapragnąć uciec od wszystkich tam, gdzie nikogo nie ma... Ale co jeśli nagle i ciebie zabraknie, kiedy zostaniesz całkiem sam? Niełatwe pytania przyszło rozwiązać małemu, zmęczonemu i bardzo sympatycznemu żółwikowi.

реж. Анна Романова, Россия, 2014, 5 мин.

Иногда окружающие так раздражают... Жалобы, вопросы, пустая болтовня. Так хочется сбежать от всех туда, где никого нет... Но вдруг и тебя тоже нет, когда ты совсем один? Непростые вопросы пришлось решать маленькой, уставшей и очень симпатичной черепашке.

CEGŁY / КИРПИЧИ

reż. Jekaterina Kiriejewa, Rosja, 2017, 2 min 47 sek.

Jak zostać osobowością? Jak pozostać sobą, kiedy cały świat próbuje nas pozbawić indywidualności, zamienić w jednakowe cegły? Niewielu udaje się tego uniknąć. Ale i oni, chcąc nie chcąc, stają się tylko budulcem Wieży Babel, którą nieustannie wznosi ludzka cywilizacja.

реж. Екатерина Киреева, Россия, 2017, 2 мин. 47 сек.

Как стать личностью? Как сохранить себя, когда весь мир вокруг пытается нас обезличить, превратить в одинаковые кирпичи? Избежать этого удастся очень немногим. Но и они волей-неволей оказываются стройматериалом для Вавилонской башни, которую вечно возводит человеческая цивилизация.

DLACZEGO BANAN SIĘ ODGRYZA / ПОЧЕМУ БАНАН ОГРЫЗАЕТСЯ

reż. Swietłana Razgulażewa, Rosja, 2014, 10 min 12 sek.

Pechowy mężczyzna, pracujący jako reklamowy banan i prowadzący cichy i skromny tryb życia, na domiar złego nagle odkrywa, że wyrasta mu ogon...

реж. Светлана Разгуляева, Россия, 2014, 10 мин. 12 сек.

Мужчина-неудачник, работающий рекламным бананом и ведущий тихий и скромный образ жизни, вдруг обнаруживает, что у него в довершение всех бед вырос хвост...

ŚRODA / СРЕДА

reż. Denis Toom, Dusia Geller i inni, Rosja, 2018, 3 min 40 sek.

Liryczny szkic na temat życia dużego miasta w jeden z gorących i dusznych lipcowych dni. Film stworzony przez studentów Szkoły Filmowej Kina Animacyjnego „Szar”, którzy zebrali się pewnego razu, żeby utrwalić szczęśliwe i niepowtarzalne chwile lata. Wszyscy oni, jak kto potrafił, rysowali, smarowali, drapali po celuloïdzie, tworząc prawdziwe czary. Zobaczcie, co z tego wyszło!

реж. Денис Тоом, Дуся Геллер и др., Россия, 2018, 3 мин. 40 сек.

Лирическая зарисовка о жизни большого города в один из жарких и душных июльских дней. Фильм создан студентами Школы-студии «ШАР», которые собрались однажды вместе, чтобы запечатлеть счастливые и неповторимые моменты лета. Все они, кто как умел, рисовали, мазали, царапали по целлулоиду, создавая настоящее волшебство. Смотрите, что получилось!

reż. Anzella Lipskaja, Rosja, 2014, 5 min 4 sek.

Zabawna historia o dwóch sympatycznych workach na śmieci, które postanawiają uciec ze śmietnika. Na końcu swoich zadziwiających przygód przekonują się, że odśmieszcając swoją głowę, można wzlecieć wysoko i odzyskać prawdziwą wolność.

реж. Анжелла Липская, 2014, 5 мин. 4 сек.

Забавная история о двух симпатичных мусорных пакетах, решивших убежать со свалки. В конце своих удивительных приключений они убеждаются в том, что, если выкинуть мусор из головы, можно взлететь высоко-высоко в небо и обрести настоящую свободу.

reż. Jelizawieta Chłomowa, Rosja, 4 min

Wczesnym słonecznym rankiem dwie dziewczynki zaczynają grać w motyle. Wciągając się w prostą grę, zapominają o tym, że mieszkają w domu dziecka. Trwa to jedynie kilka minut, zanim zacznie się dzień.

реж. Елизавета Хломова, Россия, 2019, 4 мин.

Ранним солнечным утром две девочки затевают игру в бабочек. Погружаясь в простую игру, они забывают о том, что находятся в детском доме. Всего лишь на пару минут, пока не начался день.

TAK SZYBKO / ТАК БЫСТРО

reż. Olga Karengina, Rosja, 2019, 2 min 49 sek.

Poetycka historia o miłości i ulotności bytu. Na wzruszającego bohatera filmu - na początku bardzo samotnego - czekają zmiany i niezwykle przemiany. Dwie minuty filmu ukazują całe życie.

реж. Ольга Каренгина, Россия, 2019, 2 мин. 49 сек.

Поэтическая история о любви и мимолетности бытия. Трогательного героя фильма, который сначала был одинок, ждут перемены и волшебные превращения. Две минуты фильма вмещают целую жизнь.

СЫФРЫ / ЦИФРЫ

reż. Daria Lebediewa, Ania Kanaiczewa, Ania Schweicolz, Alena Gutman, Galina Piczuga, Ania Krasnowa, Dusja Geller, Milana Deripaskina, Iwan Bondarenko, Denis Toom, Rosja, 2020, 5 min 40 sek.

Efekt wspólnej pracy studentów Szkoły Filmowej Kina Animacyjnego „SZAR” w ramach procesu nauczania. Studentom polecono narysować animację, wzięwszy za podstawę kolejny szereg cyfr. Wszystkie epizody stworzyły animacyjny miszmasz.

реж. Дария Лебедева, Аня Канаичева, Аня Швейцгольц, Алена Гутман, Галина Пичуга, Аня Краснова, Дуся Геллер, Милана Дерипаскина, Иван Бондаренко, Денис Тоом, Россия, 2020, 5 мин. 40 сек.

Это совместная студентов Школы-студии «ШАР», сделанная в рамках учебного процесса. Студентам было предложено нарисовать анимацию на основе последовательного ряда цифр. И все эпизоды собрались в анимационный джем.

DZIEŃ DOBRY, KREWNI / ЗДРАВСТВУЙТЕ, РОДНЫЕ

reż. Sasza Wasiljew, Rosja, 2019, 3 min 30 sek.

Babcia kocha i czeka na swoich krewnych. I krewni przychodzą. Są odrobinę dziwni, ale tylko na pierwszy rzut oka.

реж. Саша Васильев, Россия, 3 мин. 30 сек.

Бабушка любит и ждет своих родных. И родные приходят. Немного странные, но только на первый взгляд.

THE SQUARE / THE SQUARE

reż. Jakow Krugowych, Rosja, 2016, 3 min 30 sek.

Trzy minuty życia tłumu. Głównym bohaterem filmu są przechodnie. Ludzie idą, zajmując się swoimi sprawami, ale coś lub ktoś każe im zatrzymać się i nie odchodzić.

реж. Яков Круговых, Россия, 2016, 3 мин. 30 сек.

Три минуты из жизни толпы. Главный персонаж фильма – прохожие. Люди идут по своим делам, но что-то или кто-то заставляет их остановиться и не уходить.

HAMLET. KOMEDIA / ГАМЛЕТ. КОМЕДИЯ

reż. Jewgienij Fadiejew, Rosja, 2016, 5 min

Na spektakl przychodzą dzieci z surową nauczycielką. Dzieci nie interesuje spektakl, więc zaczynają się rozpraszać i rozrabiać. Wszystko prowadzi do katastrofy.

реж. Евгений Фадеев, Россия, 2016, 5 мин.

На спектакль пришли дети со строгой учительницей. Детей спектакль не занимает, и они начинают отвлекаться и хулиганить. Всё оборачивается катастрофой.

O MAMIE / ПРО МАМУ

reż. Dina Wielikowskaja, Rosja, 2015, 7 min 20 sek.

Wzruszająca historia matki, która tak wiele dała dzieciom, że wydawać by się mogło, że dla niej niczego już nie zostało. Ale życie nieoczekiwanie otwiera przed nią nowe możliwości...

реж. Дина Великовская, Россия, 2015, 7 мин. 20 сек.

Трогательная история о маме, которая отдала детям так много, что, казалось бы, ей самой уже ничего не осталось. Но жизнь неожиданно открывает перед ней новые возможности...

14
SPUTNIK

**KRÓTKO MÓWIĄC „Z PRZYMRUŻENIEM OKA”
– BLOK FILMÓW KRÓTKOMETRAŻOWYCH**

**КОРОЧЕ ГОВОРЯ «И СМЕХ И ГРЕХ»
– БЛОК КОРОТКОМЕТРАЖНЫХ ФИЛЬМОВ**

1. MUSZELKA / РАКУШКА, reż. Anna Ozar
2. TO NIEWAŻNE / ЭТО НЕ ВАЖНО, reż. Rewaz Gigineiszwili
3. NIEWYRAŁ / БОЛВАНКА, reż. Nikita Własow
4. ZUPA / СУП, reż. Inga Suchorukowa
5. KŁAMCZUCHA / ВРУШКА, reż. Swietłana Żeleznowa
6. ZAŁOGA 3, 14 / ЭКИПАЖ 3,14, reż. Denis Pawłow
7. CÓRUNIA TATY / ПАПИНА ДОЧКА, reż. Jewgienij Czubarow

tragikomedia, reż. Anna Ozar, Rosja, 2019, 15 min

Obsada: Jekaterina Kuzniecowa, Artem Cukanow, Marta Timofejewa

Masza dowiaduje się, że ma raka. Myśli, że to koniec. Ale okazuje się, że to dopiero początek. Reżyserka filmu jest znaną poetką i dziennikarką. „Muszla” to jej trzeci film.

tragикомедия, реж. Анна Озар, Россия, 2019, 15 мин.

В ролях: Екатерина Кузнецова, Артем Цуканов, Марта Тимофеева

Маша узнаёт, что у неё рак. Она думает, что это конец. Но оказывается, что это только начало. Режиссер — известная поэтесса, журналистка. “Ракушка” — ее третий фильм

TO NIEWAŻNE / ЭТО НЕ ВАЖНО

dramat, reż. Rewaz Gigineishwili, Rosja, 2020, 10 min

Obsada: Ksenia Rappoport, Rinal Muchametow

Jak starzeje się piękna, słynna aktorka? Jest przyzwyczajona do swojego nieodpartego uroku, ale nieubłagany czas stopniowo zbiera swoje żniwo, a ona zdaje sobie z tego sprawę. Jak się z tym czuje? W szczegółach. Ale są wydarzenia, które w jednej chwili sprawią, że zapomni o swoich lękach.

драма, реж. Реваз Гигинеишвили, Россия, 2020, 10 мин.

В ролях: Ксения Раппопорт, Риналь Мухаметов

Каково это – стареть красивой известной актрисе? Она привыкла к своей неотразимости, но неминуемое время постепенно берет свое, и она это осознает. Что она чувствует в этот момент? В деталях. И какие события в одну минуту могут заставить ее забыть про все страхи.

komedia, reż. Nikita Wlasow, Rosja, 2019, 12 min

Obsada: Swietlana Kamynina, Jewgienija Wajs, Iwan Mulin, Jewgienij Sangadżyjew

Naręczona Timofeja wchodzi na minę lądową. Teraz może jej pomóc tylko teściowa – wojskowy saper, która nie do końca zgadza się z wyborem syna...

комедия, реж. Никита Власов, Россия, 2019, 12 мин.

В ролях: Светлана Камынина, Евгения Вайс, Иван Мулин, Евгений Сангаджиев

Невеста Тимофея оказывается на боевой мине. Теперь помочь ей может только его мама – военный сапер, которая не совсем согласна с выбором своего сына...

ZUPA / СУП

dramat, reż. Inga Suchorukowa, Rosja, 11 min

Obsada: Nikolaj Kozak, Andriej Michalew

Tolia niespodziewanie dzwoni do swojego ojca w środę, mówiąc, że muszą się spotkać. Jego ojciec jest pełen domysłów, dlaczego akurat dzisiaj? Tyle lat minęło od ich ostatniego spotkania po wielkim skandalu.

драма, реж. Инга Сухорукова, Россия, 2020, 11 мин.

В ролях: Николай Козак, Андрей Михалев

Толя позвонил отцу внезапно, еще в среду, и сказал, что нужно увидеться. Отец полон догадок, почему именно сегодня? Столько лет прошло, как они разбежались после громкого скандала.

dramat, reż. Swietłana Żeleznowa, Rosja, 2020, 6 min
Obsada: Marta Timofiejewa, Tatiana Plenewa, Michaił Muchin, Siergiej Maslennikov

Dziewczyna o wielkim sercu i żelaznej woli chce uratować раненого kotka. Ale dorośli mają inne rzeczy na głowie. Czy jest ktoś, kto poda jej pomocną dłoń?

драма, реж. Светлана Железнova, Россия, 2020, 6 мин.
В ролях: Марта Тимофеева, Татьяна Плетнева, Михаил Мухин, Сергей Маслеников

Девочка с большим сердцем и железной волей хочет спасти раненого котенка. Но у взрослых есть дела поважнее. Найдется ли кто-то, кто протянет руку помощи?

ZAŁOGA 3,14 / ЭКИПАЖ 3,14

komedia, reż. Denis Pawłow, Rosja, 2020, 21 min
Obsada: Stepan Abramow, Maksim Kowalewskij, Władir Czuprikow, Iwan Agapow

Nieszczęśliwe przygody policyjnej załogi na zaśniewanej rosyjskiej prowincji. Jak głosi stara ludowa mądrość: „kiedy ciało przeszywa chłód, oznacza to, że w pobliżu przeszła śmierć”. Czy policjantom uda się odszukać przeznaczenie? I czy warto wierzyć w znaki?

комедия, реж. Денис Павлов, Россия, 2020, 21 мин.
В ролях: Степан Абрамов, Максим Ковалевский, Владимир Чуприков, Иван Агапов

Злоключения полицейского экипажа в заснеженной русской провинции. Есть народная примета – «когда озноб по телу пробежал, значит смерть рядом прошла...». Сумеют ли полицейские обмануть судьбу? И стоит ли верить приметам?

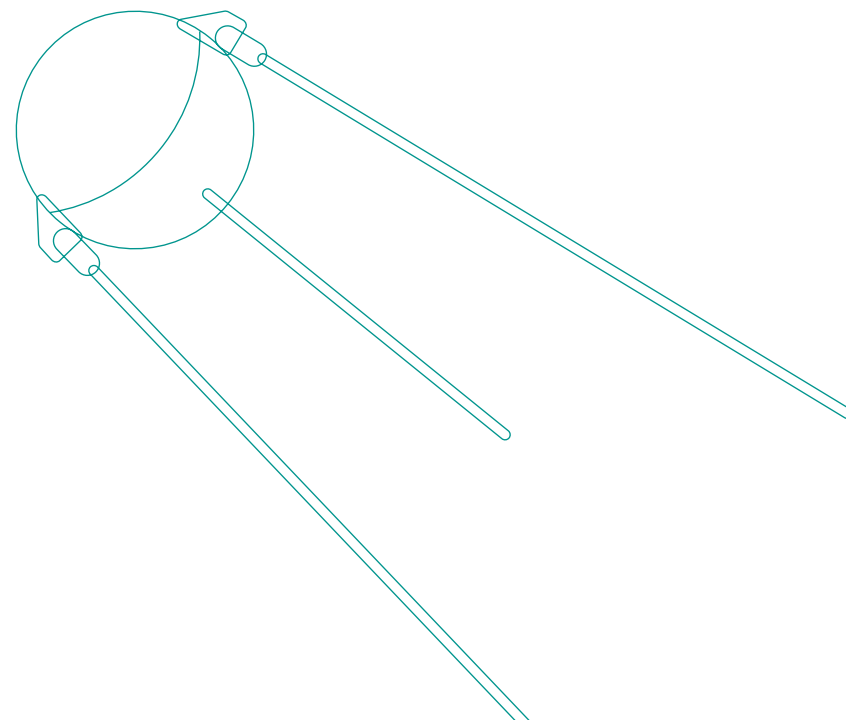

dramat, reż. Jewgienij Czubarow, Rosja, 2019, 11 min
Obsada: Aleksandra Lipko, Iwan Czujkow, Siergiej Petrow

Historia dziewczyny Katii i jej taty, który przez długi czas nie dbał zbyt o swoją rodzinę i dziecko, a kiedy się wzbogacił, postanowił poprawić relacje z córką. Nieświadomie, choć kierowany miłością do córki, wciąga ją w wir wydarzeń związanych z jego kryminalną przeszłością...

драма, реж. Евгений Чубаров, Россия, 2019, 11 мин.
В ролях: Александра Липко, Иван Чуйков, Сергей Петров

История девушки Кати и ее папы, который долгое время не уделял внимания своей семье и ребенку, а когда разбогател, решил наладить отношения с дочерью. Сам того не желая, вместе с отцовской любовью он втягивает дочь в водоворот событий, связанных с его криминальным прошлым...

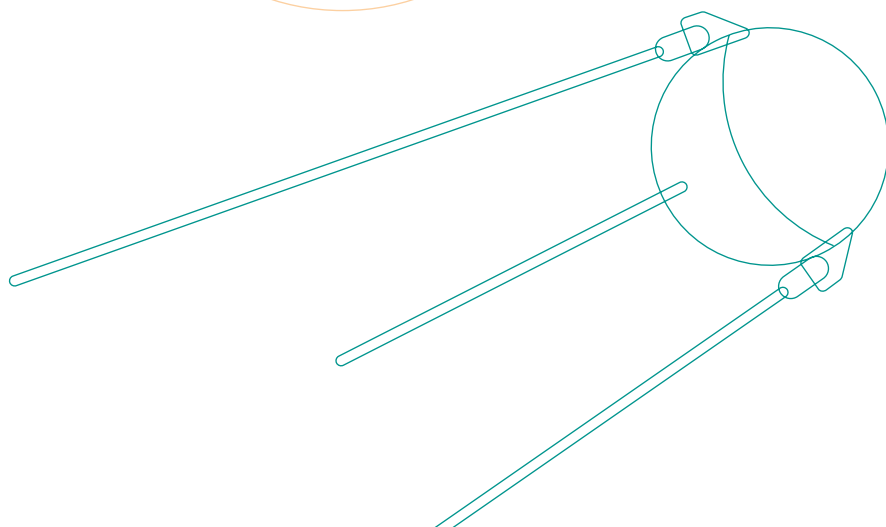
14.
SPUTNIK

**KRÓTKO MÓWIĄC „O TYM CO WAŻNE”
– BLOK FILMÓW KRÓTKOMETRAŻOWYCH**

**КОРОЧЕ ГОВОРЯ «О ТОМ, ЧТО ВАЖНО»
– БЛОК КОРОТКОМЕТРАЖНЫХ ФИЛЬМОВ**

1. DARMOZJADY / НАХЛЕБНИКИ, reż. Aleksandra Oriechowa
2. ON PROWADZI SVOJĄ CIĘŻARÓWKĘ / ОН ВЕЗЕТ СВОЙ ГРУЗОВИК, reż. Kiriłł Proskurin
3. MAMA JEST ZAWSZE OOK / МАМА РЯДОМ, reż. Natasza Antochina
4. TRÓJCA / ТРОЙНЯ, reż. Wadim Zajcew

DARMOZJADY / НАХЛЕБНИКИ

dramat, reż. Aleksandra Orechowa, Rosja, 2020, 25 min
Obsada: Siergiej Żukowicz, Iosif Koczelewicz, Denis Kugaj

Samotny starzec Zotow, zubożały mieszczanin, aby nie umrzeć z głodu, jest zmuszony codziennie prosić o jałmużnę bogatego sklepikarza. Sklepikarz chce się pozbyć uciążliwego Zotowa i proponuje mu udać się na chutor do dalekiej krewnej, która miała by go utrzymywać, w zamian za odziedziczenie jego domu. Zotow decyduje się jechać, ale co ma zrobić ze swoimi darmożjadami? Stare zwierzęta - koń i pies, nikomu nie służą, podobnie jak sam Zotow.

драма, реж. Александра Орехова, Россия, 2020, 25 мин.
В ролях: Сергей Жукович, Иосиф Кошелевич, Денис Кугай

Одинокий старик Зотов, разорившийся мещанин, чтобы не умереть от голода вынужден ежедневно просить милости у богатого лавочника. Лавочник, желая избавиться от надоевшего Зотова, предлагает ему идти на хутор к дальней родственнице, которая обязана его кормить, так как наследует его дом. Зотов решается идти, но куда ему деть своих нахлебников? Старые животные, лошадь и собака, никому не нужны, так же, как и сам Зотов.

MAMA JEST ZAWSZE OBOK / МАМА РЯДОМ

dramat, psychologiczny, reż. Natasza Anochina, Rosja, 2019, 23 min
Obsada: Artem Jeszkin, Olga Cynk, Andriej Rudenski, Jewgienija Sieriebriennikowa, Aleksandr Sokolowski, Siergiej Anochin

W biurze gdzie pracuje Walera, niezbyt pewny siebie młody mężczyzna, pojawia się jego matka. Ignorując sprzeciw syna, udaje się do szefa i robi mu awanturę, po czym Walera zostaje zwolniony. Facet ukrywa ten fakt przed matką i udaje się do psychoterapeuty. Konflikt między matką a synem narasta. Czy Walera będzie w stanie uwolnić się od presji i rozpocząć normalne życie?

психологическая драма, реж. Наташа Анохина, Россия, 2019, 23 мин.
В ролях: Артем Ешкин, Ольга Цинк, Андрей Руденский, Евгения Серебренникова, Александр Соколовский, Сергей Анохин

В офисе, где работает Валера, неуверенный в себе молодой человек, появляется его мама. Не обращая внимания на протесты сына, она направляется в кабинет начальника, где устраивает скандал, после чего Валеру увольняют. Он скрывает этот факт от матери и идет к психотерапевту. Конфликт между матерью и сыном только возрастает. Сможет ли Валера освободиться от давления и начать нормальную жизнь?

ON PROWADZI SWOJĄ CIĘŻARÓWKĘ / ОН ВЕЗЁТ СВОЙ ГРУЗОВИК

dramat, reż. Kirill Proskurin, Rosja, 2019, 25 min
Obsada: Georgij Tadzetajew, Dmitrij Muliar

Ośmioletni Liosza ukrywa się przed starszymi dziećmi w opuszczonym budynku, gdzie natrafia na zabawkową ciężarówkę zamkniętą za kratami. Liosza postanawia ją zdobyć...

реж. реж. Кирилл Проскурин, Россия, 2019, 25 мин.
В ролях: Георгий Тадзетаев, Дмитрий Муляр

Восьмилетний Лёша прячется от старших ребят в заброшенном здании, где натывается на игрушечный грузовик, запертый за решеткой. Лёша решает достать его.

TRÓJCA / ТРОЙНЯ

dramat, reż. Wadim Zajcew, Rosja, 2020, 20 min
Obsada: Konstantin Telegin, Andriej Jakowlew, Denis Kazncew, Sonja Szkurskaja

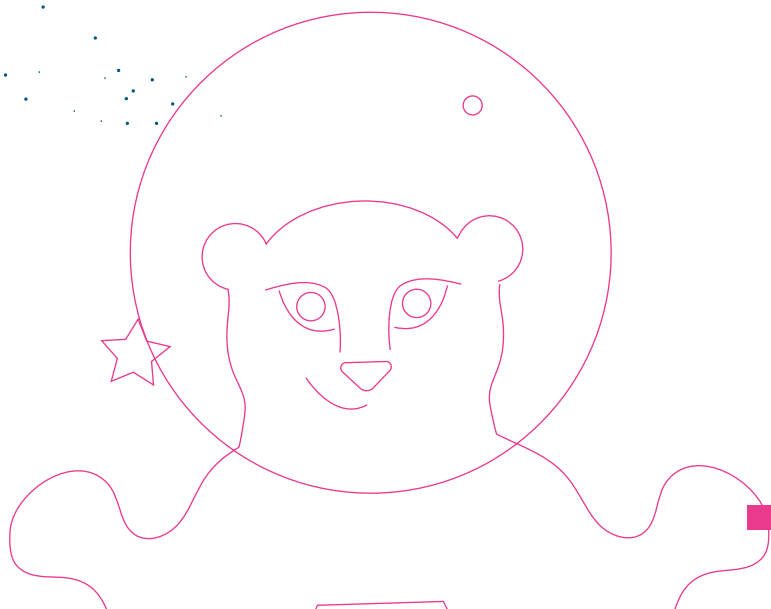
Trzej bracia dowiadują się, że jeden z nich jest adoptowany. Muszą przypomnieć sobie historie z dzieciństwa, aby odkryć prawdę zatajoną przez ich matkę.

драма, реж. Вадим Зайцев, Россия, 2020, 20 мин.
В ролях: Константин Телегин, Андрей Яковлев, Денис Казанцев, Соня Шкурская

Трое братьев узнают, что один из них — приемный сын. Им приходится вспоминать истории из детства, чтобы найти истину, скрытую мамой.

MAŁY SPUTNIK

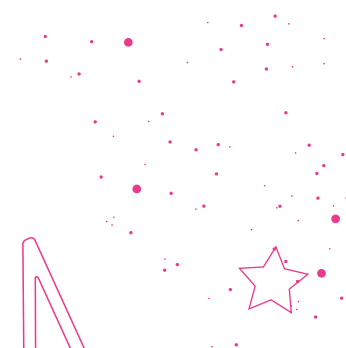
MAŁY SPUTNIK

МАЛЫЙ СПУТНИК

KLUCZ CZASU / КЛЮЧ ВРЕМЕНИ, rež. Aleksiej Tielnow

Film zaprezentujemy z polskim lektorem
Фильм с закадровым польским переводом

14

KLUCZ CZASU / КЛЮЧ ВРЕМЕНИ

*Film z polskim lektorem
Фильм с польским переводом*

przygodowy, fantasy, reż. Aleksey Tielnow, Rosja, 2019, 90 min

Obsada: Ksenia Aleksiejewa, Paweł Trubiner, Marina Kazankowa, Lubow Tolkanina, Artem Tkaczenko

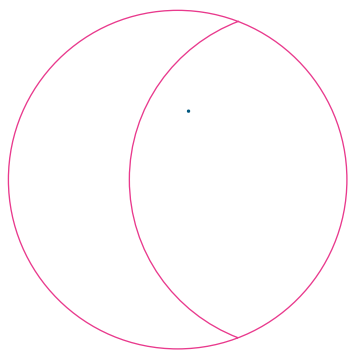
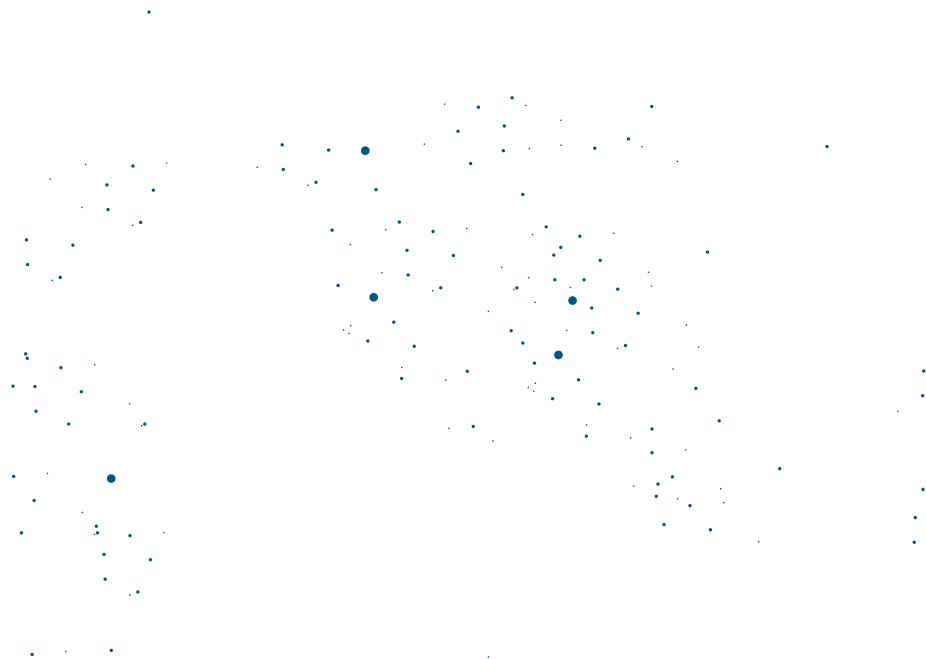
Fascynująca mistyczna opowieść osadzona w Petersburgu. Bezdzietna para, pisarz Andriej (Paweł Trubiner) i artystka Olga (Marina Kazankowa) adoptują ośmioletnią Ksiuszę (Ksenia Aleksiejewa). W końcu miała szczęście. Tymczasem Andriej pisze fantastyczną powieść o ciemnej stronie Petersburga. Na stronach jego książki miasto nad Newą zamienia się w fantasmagoryczny świat, w którym czas się zatrzymał, a ulice zamieszkują mroczne istoty. Nagle, po wypadku samochodowym dziewczynka trafia do Mrocznego Miasta z powieści Andrieja, gdzie spotyka tajemniczego przyjaciela, Paramona (Artem Tkaczenko). Wraz ze swoim magicznym towarzyszem Ksiusza musi pokonać złe moce i uruchomić zegar na wieży, aby powstrzymać Czarownicę i jej czarną armię przed przejściem miasta. Na bohaterów czeka wiele niebezpiecznych przygód...

приключения, фэнтези, реж. Алексей Тельнов, Россия, 2019, 90 мин.

В ролях: Ксения Алексеева, Павел Трубинер, Марина Казанкова, Любовь Толкалина, Артем Ткаченко

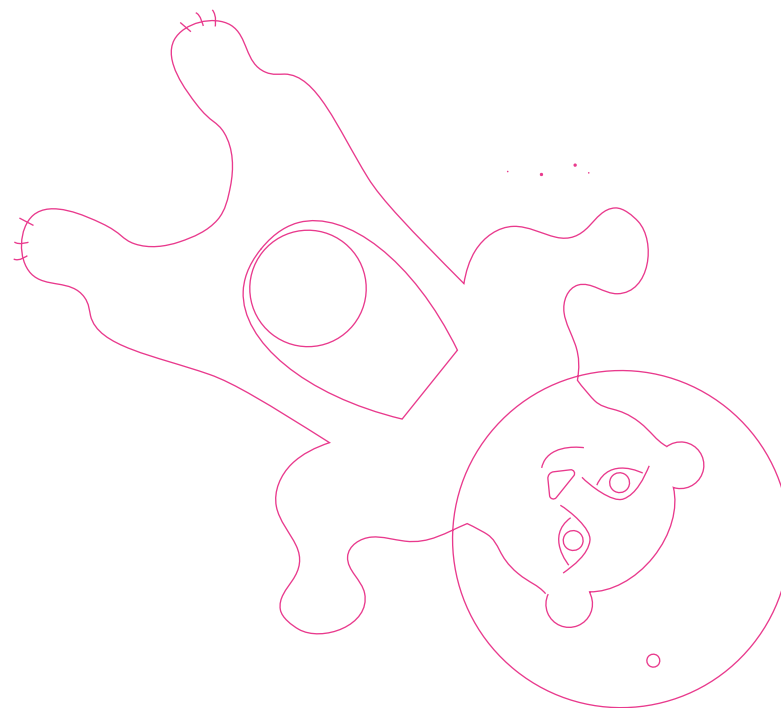
Захватывающая мистическая сказка, действие которой происходит в Санкт-Петербурге. Бездетные супруги, писатель Андрей (Павел Трубинер) и художница Ольга (Марина Казанкова), удочеряют восьмилетнюю Ксюшу (Ксения Алексеева). Ей наконец-то повезло. Тем временем Андрей сочиняет фантастический роман о темной стороне Петербурга. На страницах его книги город на Неве превращается в фантасмагорический мир, где само время остановилось, а улицы населяет всякая нечисть. Неожиданно после аварии девочка попадает в Мрачный Мир из романа Андрея, где она встречает таинственного друга, Парамона (Артем Ткаченко). Вместе со своим волшебным спутником Ксюша должна побороть злые чары и завести часы на башне, чтобы остановить ведьму и ее черную армию от захвата города. Главных героев ждет множество опасных приключений...

**WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE
MAŁEGO SPUTNIKA**

**СОПУТСТВУЮЩИЕ МЕРОПРИЯТИЯ
«МАЛОГО СПУТНИКА»**

LALKI-MOTANKI ONLINE**Data:** 12 grudnia o 13:00**Wiek:** 6+*Zapisy przez formularz***КУКЛЫ МОТАНКИ ОНЛАЙН****Дата:** 12 декабря, 13:00**Возраст:** 6+*Регистрация через онлайн анкету*

Wystarczy kilka skrawków materiału, wstążek i taśemek, koronek oraz małych koralików i można się zabrać za magiczny proces tworzenia lalki-motanki. Motanka pochodzi z czasów, kiedy magia nie była pustym słowem, a ludzie żyli za pan brat z duchami. Zgodnie z tradycją do robienia motanki nie używa się igły, a za najlepsze są uważane materiały ze starych ubrań. Lalka nie może też mieć rysów twarzy, bo wtedy mogłaby zażądać czyjejś duszy, a tak wiernie służy temu, kto ją zrobił. Z gruntu lalki te są dobre, tworzone były od wieków w celach ochrony i pomocy ludziom.

Все, что вам понадобится, чтобы начать волшебный процесс создания «куклы-мотанки», это несколько лоскутков ткани, ленточки, кружева и бусинки. «Мотанка» появилась в те времена, когда магия не была пустым словом, а люди жили дружно с духами. Традиционно для изготовления «куклы-мотанки» не используют иглу, а лучшими считаются материалы из старой одежды. Чтобы верно служить тому, кто ее создал, у куклы не должно быть черт лица, потому что тогда она может забрать чью-нибудь душу. По сути, эти куклы хорошие, их веками делали для защиты и помощи людям.

Warsztaty są przygotowane dla dzieci w wieku od 6 lat. Będzie je prowadziła instruktorka Natalka Dovha.

Мастер-классы подготовлены для детей от 6 лет. Их будет вести инструктор Наталка Довга.

WARSZTATY ONLINE - RECENZJA FILMOWA**Czas trwania:** 1h**Maksymalna liczba uczestników:** 12**Wiek uczestników:** od 14 roku życia**Data:** 13 grudnia o 12:00**ОНЛАЙН МАСТЕР-КЛАСС – РЕЦЕНЗИЯ ФИЛЬМОВ****Продолжительность:** 1 час**Максимальное количество участников:** 12**Возраст участников:** от 14 лет**Дата:** 13 декабря, 12:00

Warsztat, podczas którego uczestnicy zapoznają się z zasadami świadomego oraz kreatywnego pisania recenzji filmowych na podstawie wcześniej obejrzanych dzieł. Poznają podstawowe techniki analizy filmów. Warsztat ma na celu zapoznanie uczestników z zasadami stosowania poprawnych form stylistycznych i gramatycznych charakterystycznych dla tego rodzaju wypowiedzi pisemnej. Celem spotkania jest przede wszystkim odnalezienie własnego sposobu pisania. Efektem warsztatu będzie stworzenie autorskiego tekstu z opracowaniem filmu w jednej z przedstawionych konwencji oraz nabycie umiejętności samodzielnego tworzenia recenzji.

Мастер-класс, в ходе которого участники познакомятся с принципами сознательного и творческого написания кинокритик (на основе ранее просмотренных фильмов) и изучат основные методы киноанализа. Мастер-класс призван познакомить участников с принципами применения правильных стилистических и грамматических форм, характерных для такого рода письменной речи. Целью встречи является, прежде всего, поиск собственного способа стиля письма. Результатом мастер-класса будет создание авторского текста с обработкой фильма в одной из представленных категорий и приобретение навыков самостоятельного составления рецензий.

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

СОПУТСТВУЮЩИЕ МЕРОПРИЯТИЯ

Ze względu na sytuację pandemiczną niemożliwe było w tym roku zorganizowanie wydarzeń towarzyszących w takim samym kształcie jak podczas poprzednich edycji. Z niektórych rzeczy musieliśmy zrezygnować, a niektóre przenieśliśmy do przestrzeni online.

Dlatego w tym roku wyjątkowo nie zapraszamy na spotkania w salach kinowych, lecz zachęcamy do oglądania ich w Internecie.

Szczegóły będą dostępne na naszej stronie internetowej oraz Facebook

В связи с пандемией в этом году невозможно было организовать сопутствующие мероприятия в той же форме, что и на предыдущих выпусках. Нам пришлось отказаться от некоторых мероприятий, а некоторые перенести в онлайн-пространство.

Именно поэтому в этом году мы не приглашаем вас на встречи в кинотеатры, а рекомендуем вам посмотреть их в Интернете.

Подробности будут доступны на нашем сайте и в Facebook.

KONKURS NA NAJLEPSZY FILM FESTIWALOWY „NAGRODA PUBLICZNOŚCI”

Głosowanie na najlepszy film festiwalowy odbywa się w dniach 19 listopada - 29 listopada 2020 r.

W konkursie na Nagrodę Publiczności biorą udział filmy z sekcji: Konkurs filmów fabularnych.

Przed projekcjami filmów, wolontariusze będą rozdawać kupony do głosowania „TAK” lub „NIE”.

Po projekcji należy wypełnić swoje dane osobowe, podać adres e-mail i wrzucić odpowiedni głos. Wrzucenie do urny kuponu „TAK” lub „NIE” będzie równoznaczne z oddaniem głosu. Film, który otrzyma największą ilość głosów na „TAK” zdobędzie Nagrodę Publiczności Festiwalu „Sputnik nad Polską”, a spośród głosujących widzów zostaną rozlosowane nagrody niespodzianki.

Rozstrzygnięcie konkursu odbędzie się 29 listopada 2020 r. w kinie Luna.

O wyłonieniu zwycięzców nagród niespodzianek spośród głosujących poinformujemy na stronie www.sputnikfestiwal.pl oraz na naszym profilu facebookowym.

Biorąc udział w głosowaniu wyrażasz zgodę na przetwarzanie danych osobowych.

KONKURS «ЛУЧШИЙ ФИЛЬМ ФЕСТИВАЛЯ»

Голосование на лучший фильм фестиваля пройдет с 19 ноября - 29 ноября 2020 г.

В конкурсе на «Приз зрительских симпатий» участвуют фильмы из секции «Конкурс художественного кино».

Перед каждым сеансом из выше указанных секций волонтеры будут раздавать зрителям купоны для голосования с возможностью выбора TAK (ДА – если фильм понравился) или NIE (НЕТ – если фильм не понравился).

После сеанса необходимо указать в купоне свои данные (имя и фамилию, адрес электронной почты) и оставить купон в урне для голосования, что будет равнозначно отдаче голоса.

Фильм, который получит наибольшее количество голосов TAK, станет победителем конкурса зрительских симпатий, а среди самих зрителей, участвовавших в голосовании, будет проводиться лотерея, в которой можно будет выиграть интересные призы.

Результаты конкурса будут объявлены 29 ноября 2020 г. в кинотеатре «Луна».

О зрителях, получивших призы, мы сообщим на сайте фестиваля www.sputnikfestiwal.pl, а также на нашей фан-странице на Facebook.

Принимая участие в голосовании, вы даете согласие на обработку ваших персональных данных.

PODCAST SPOILER MASTER

W odcinku swojego podcastu „SpoilerMaster” krytyk filmowy Michał Oleszczyk opowiada o historii powstania najsłynniejszego filmu Andrieja Tarkowskiego, „Andriej Rublow” (1966). Dzieło, które powstawało na przekór przeciwnościom finansowym, instytucjonalnym i cenzuralnym, okazało się jednym z najwybitniejszych portretów artysty, jakie pojawiły się w kinie światowym. Jednocześnie „Andriej Rublow” jest intymną medytacją Tarkowskiego nad naturą czasu, kreatywności i powinności, jakie artysta ma wobec rzeczywistości – zarówno widzialnej, jak i niewidzialnej.

ПОДКАСТ СПОЙЛЕР МАСТЕР

В эпизоде своего подкаста SpoilerMaster кинокритик Михал Олещик рассказывает об истории самого известного фильма Андрея Тарковского «Андрей Рублев» (1966 г.). Картина, созданная несмотря на финансовые институциональные трудности и цензуру, оказалась одним из самых ярких портретов художника, появившихся в мировом кинематографе. В то же время «Андрей Рублев» – это интимные размышления Тарковского о природе времени, творчестве и обязательствах художника по отношению к реальности – как видимой, так и невидимой.

FILMOTERAPIA ZE SPUTNIKIEM!

КИНОТЕРАПИЯ СО СПУТНИКОМ!

Ten film to trochę rosyjska telenowela: najpierw główna bohaterka podejrzewa o coś swojego męża, więc nie pozostaje mu dłużna, potem okazuje się, że może jednak się myliła i w filmowym związku robi się trochę lepiej, później znowu jest źle i tak w kółko, bez końca. Dlaczego tak się dzieje? Bo w naszych związkach często żyjemy we własnych głowach i wyobrażeniach, a nie w rzeczywistości. Ten film wspólnie pokazuje, że nie rozmawiamy z partnerami o swoich potrzebach seksualnych, bo często sami ich nie znamy – nawet gdy w naszym związku tego seksu w ogóle nie ma! A dobry seks to świadomość swojego ciała, emocji i potrzeb.

Główna bohaterka Lena, być może podświadomie, spełnia fantazje swojego męża, odkrywając przy tym siebie. „Wierność” mówi o naszych ukrytych fantazjach seksualnych, pytając: o czym fantazjują kobiety i mężczyźni?

„Wierność” to także szkoła zdrady pod szyldem: „bądź taka, jakiej chce ciebie mężczyzna”, który zdecydowanie należałoby przemałować. Tylko jak? A przede wszystkim: jak mieć fajny seks w długodystansowym związku? W związku, w którym tego seksu zaczyna brakować? O tym, w ramach filmoterapii na naszym festiwalu, porozmawiają już 24 listopada o 19:30 seksuolożka Alicja Długołęcka, psychoseksuolożka i wokalistka jazzowa Monika Borzym oraz Martyna Harland, psycholożka, autorka projektu Filmoterapia.pl.

To cudowny film do terapii par!

Этот фильм – что-то вроде русской теленовеллы: сначала главная героиня подозревает, что ее муж в чем-то провинился, и отплачивает ему той же монетой, потом выясняется, что, может быть, она ошибалась, и их отношения улучшаются, но потом снова плохо, а затем снова хорошо и так без конца. Почему же так происходит? Потому что в наших отношениях мы нередко живем в своем собственном мире и воображении, а не в реальности. Данная кинокартина прекрасно показывает, что мы не рассказываем своим партнерам о наших сексуальных потребностях, потому что часто сами их не знаем. Даже если в наших отношениях вообще нет секса! А хороший секс – это осознание своего тела, эмоций и потребностей.

Главная героиня Лена, возможно, подсознательно исполняет фантазии своего мужа, одновременно познавая себя. «Верность» рассказывает о наших скрытых сексуальных желаниях, исследуя, о чем фантазируют мужчины и женщины.

«Верность» – это также школа измены под лозунгом «будь такой, какой хочешь тебя мужчина», который обязательно нужно изменить, но что там написать? И самое главное, как добиться отличного секса в длительных отношениях? В отношениях, где этого секса начинает не хватать? Об этом расскажет сексолог Алиция Длugoлecka, психосексолог и джазовая певица Моника Бoжым, а также автор проекта Filmoterapia.pl, психолог Мартина Харланд, 24 ноября в 19:30 в рамках кинотерапии на нашем фестивале.

Это замечательный фильм для терапии пар!

DYSKUSJA „HEJT W INTERNECIE”

W trakcie tegorocznej edycji „Sputnika nad Polską” odbędzie się spotkanie z Mateuszem Pacewiczem oraz Mateuszem Damięckim. Panowie porozmawiają o zjawisku hejtu w Internecie i nawiążą do tematyki filmu „Wróżka” pokazwanego w sekcji Kalejdoskop Kina Rosyjskiego.

Mateusz Damięcki - aktor filmowy, teatralny i serialowy, absolwent warszawskiej Akademii Teatralnej, pasjonat podróży, Ambasador Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ. Karierę rozpoczął jako dziecko. Ma na koncie ponad 100 projektów artystycznych. Zagrał wiele ról w polskich i zagranicznych produkcjach filmowych, popularnych serialach telewizyjnych, a także na deskach teatrów w Warszawie, Krakowie, Lublinie. Za rolę w filmie „Czarny” Dominika Matwiejczyka otrzymał wyróżnienie w konkursie kina niezależnego na Gdynia Film Festival oraz Nagrodę Polskiego Kina Niezależnego im. Jana Machulskiego w kategorii Najlepszy Aktor.

Mateusz Pacewicz (ur. 1992). Autor scenariusza nominowanego w 2020 roku do Oscara „Bożego Ciała” oraz „Hejtera” - Najlepszego Filmu Międzynarodowego Festiwalu Tribeca 2020. Laureat wielu nagród indywidualnych, m.in. Złotych Lwów za Najlepszego Scenariusz, Orła za Najlepszego Scenariusz i Orła w kategorii Odkrycie Roku. Nominowany do Europejskiej Nagrody Filmowej w kategorii Najlepszy Scenarzysta 2020. Jeden z najmłodszych scenarzystów w historii zaproszonych do trzech Akademii Filmowych: Amerykańskiej, Polskiej oraz Europejskiej. Obecnie wykłada scenopisarstwo oraz pracuje nad swoim debiutem reżyserskim, krótkometrażowym filmem fabularnym pt. „Team Building”.

ОБСУЖДЕНИЕ «ХЕЙТ В ИНТЕРНЕТЕ»

В этом году в выпуске „Спутник над Польшей” состоится встреча с Матеушем Пацевичем и Матеушем Дамеңцким. Участники обсуждения расскажут о феномене ненависти в интернете, коснутся тематики фильма «Фея», показанного в секции «Калейдоскоп русского кино».

Матеуш Дамеңцкий - актер кино, театра и сериалов, выпускник Театральной академии в Варшаве, любитель путешествий, посол ООН по целям устойчивого развития. Он начал свою карьеру в детстве. На его счету более 100 художественных проектов. Он сыграл множество ролей в польских и зарубежных фильмах, популярных сериалах, а также в театрах Варшавы, Кракова, Люблина. За роль в фильме Доминика Матвейчика «Черный» он получил награду конкурса независимого кино на Гдыньском кинофестивале и Польскую премию независимого кино им. Яна Махульского в категории «Лучшая мужская роль».

Матеуш Пацевич (1992 г.р.). Автор сценария, номинированного в 2020 году на премию «Оскар» фильма «Тело Христово» и лучшего фильма на кинофестивале «Трайбека» - «Зал самоубийц. Хейтер». Обладатель множества индивидуальных наград, в т.ч. «Золотые львы» за лучший сценарий, «Орел» за лучший сценарий и «Орел» за открытие года. Номинирован на премию Европейской киноакадемии в категории «Лучший сценарист» в 2020 году. Один из самых молодых сценаристов в истории, приглашенный в три киноакадемии: американскую, польскую и европейскую. В настоящее время он преподает киноматерию и работает над своим режиссерским дебютом, короткометражным игровым фильмом под названием «Тимбилдинг».

DYKUSJA PO FILMIE „GŁĘBOKI WDECH”

Uczestnicy dyskusji:

Emilia Biała – międzynarodowy instruktor freedivingu, 9-krotna rekordzistka Polski i wicemistrzyni świata. Po ponad dekadzie pracy w świecie korporacyjnym zaczęła podróżować po świecie, dzieląc się pasją do freedivingu i pracy z oddechem jako narzędziem samopoznania. Jest częścią zespołu instruktorów Deepspot – innowacyjnego basenu w Mszczonowie.

Agata Bogusz swoją przygodę z freedivingiem rozpoczęła w dzieciństwie od wylawiania z tatą muszelek morskich. Obecnie posiada najwyższe w Polsce uprawnienia trenerskie (Freediving Instructor Trainer). Od 2009 roku jest wielokrotną rekordzistką Polski (m.in. 101 metrów głębokości w konkurencji stały balast w płetwach). Jest także psychologiem klinicznym i sportowym. Od ponad 10 lat prowadzi szkolenia freedivingu w ramach założonej przez siebie szkoły Bluego (www.freediveexperience.com).

Krzysztof Tomicki – z zawodu i usposobienia inżynier, z zamiłowania zaś człowiek wody, sportowiec i entuzjasta życia. Nurkuje od zawsze, a na poziomie bardziej świadomym od 4 lat, dodatkowo biega w górach i amatorsko uprawia triathlon. Od niedawna również instruktor freedivingu, wraz z Agatą Bogusz tworzy zespół Bluego.

Po projekcji filmu „Głęboki Wdech” odbędzie się spotkanie z osobami zajmującym się na co dzień freedivingiem. Uczestnicy dyskusji skomentują sam film, a także zapoznają publiczność ze swoją pasją oraz pracą instruktorów.

ОБСУЖДЕНИЕ ПОСЛЕ ФИЛЬМА «ОДИН ВДОХ»

Участники обсуждения:

Эмилия Бяла – международный инструктор по фридайвингу, 9-кратная рекордсменка Польши и вице-чемпионка мира. Проработав в корпорации более десяти лет, она начала путешествовать по миру, делясь своей страстью к фридайвингу и работая с дыханием как инструментом самопознания. Входит в команду инструкторов Deepspot – инновационного бассейна в Мщонове.

Агата Богуш начала свое приключение с фридайвингом в детстве, собирая морские ракушки вместе с отцом. В настоящее время имеет высшую тренерскую квалификацию в Польше (инструктор по фридайвингу). С 2009 г. она является многократной рекордсменкой Польши (в том числе, в соревнованиях с постоянным весом на глубине 101 метр – пятый результат среди женщин в мире). Более того, Агата – клинический и спортивный психолог. Более 10 лет она проводит обучение фридайвингу в основанной ею школе Bluego (www.freediveexperience.com).

Кшиштоф Томицки – инженер по профессии и призванию; человек воды, спортсмен и энтузиаст жизни по увлечению. Уже много лет он интересуется дайвингом, а в течение последних 4-х лет – занимается им на более сознательном уровне. Вдобавок Томицки бегает в горах и занимается любительским триатлоном. Недавно он также стал инструктором по фридайвингу и вместе с Агатой Богуш формирует команду школы Bluego.

После показа фильма «Один вдох» состоится встреча с пловцами, которые ежедневно занимаются фридайвингом. Участники дискуссии прокомментируют сам фильм, познакомя зрителя со своим увлечением и работой инструктора.

DYKUSJA PO FILMIE „SANKT-PETERSDRAG”

Uczestnicy dyskusji:

Maciej Gośniowski – tancerz, performer, aktor i choreograf. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Krakowie na Wydziale Teatru Tańca. Współpracował z polskimi i zagranicznymi choreografami, takimi jak: Jacek Łumiński, Anna Piotrowska, Marta Ziółek, Sylwia Hefczyńska, Semir Alkadi, Jonathan Hollander, Victor Choi Mo Ma. Zajmuje się burleską. Brał udział w przedstawieniach w Polsce i zagranicą. Występował między innymi w Teatrze Druga Strefa w Warszawie, w klubach HaH oraz podczas Festiwalu Burleski w Pradze, Sztokholmie, Berlinie i Amsterdamie.

Krzysztof Sierpiński – robi zdjęcia, wideo, scenografię, kostiumy, fryzury. Dobiera medium w zależności od przekazu. Prace dotyczą tożsamości i form jej ekspresji w społeczeństwie. Kolekcjonuje doznania, umiejętności, a także wcielenia. Twórca *Go Drag: Królowe Nocy*, miniseriale paradokumentalnego o polskiej kulturze drag. Matka Glitter Confusion – grupy artystycznej, zrzeszającej artystów konceptualnych oraz aranżującej przestrzenie taneczno-wystawowe, w których skracą się dystans pomiędzy odbiorcą a widzem. Marzy, aby otworzyć własny klub i żeby w Polsce bezpieczeństwo było ważniejsze od przekonania.

Tematem spotkania będzie artystyczne funkcjonowanie drag queen, odbiór społeczny oraz zauważanie różnic pomiędzy Rosją a Polską.

ОБСУЖДЕНИЕ ПОСЛЕ ФИЛЬМА «САНКТ-ПЕТЕРДРЭГ»

Участники обсуждения:

Мацей Госьнёвски – танцовщик, артист, актер и хореограф – окончил Высшую государственную театральную школу в Кракове на факультете театра танца и сотрудничал с польскими и зарубежными хореографами, такими как: Яцек Луминьски, Анна Петровска, Марта Зюлек, Сильвия Хэфчиньска, Семир Алькади, Джонатан Холландер, Виктор Чой Мо Ма. Занимается бурлеском и играет в спектаклях в Польше и за рубежом: Госьнёвски выступал в театре «Друга Стrefa» в Варшаве, в клубах «HaH» и на фестивалях бурлеска в Праге, Стокгольме, Берлине и Амстердаме.

Кшиштоф Серпиньски снимает фото, видео, делает декорации, костюмы, прически. Подбирает среду в зависимости от послания. Его работы затрагивают темы идентичности и ее форм выражения в обществе. Он собирает опыт, навыки, а также воплощения. Создатель «Go Drag Королевы ночи» – парадокментального мини-сериала о польской дрег-культуре. Мать Glitter Confusion – художественной группы, объединяющей художников-концептуалистов и создающей танцевальные и выставочные пространства, в которых расстояние между реципиентом и зрителем сокращается. Мечтает открыть свой клуб, и о том, чтобы в Польше безопасность была важнее убеждений.

Темой встречи станет творческая жизнь дрег-квин, социальное восприятие и различия ситуации в России и Польше.

DYSKUSJA PO FILMIE „MAMA DLA JULI”

Uczestniczki dyskusji:

Magdalena Arczewska jest socjologką i prawniczką, pracuje w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w badaniach dotyczących wspierania dziecka i rodziny w środowisku lokalnym oraz zmian dotyczących społeczeństwa obywatelskiego. Jest członkinią Zarządu Stowarzyszenia Sędziów Rodziny w Polsce i Komitetu Generalnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Sędziów Rodziny i Sędziów Pokoju. Pełni funkcję redaktorki naczelnej dwóch czasopisma naukowych – „Dziecko Krzywdzonego” oraz kwartalnika „Trzeci Sektor”.

Elżbieta Kamińska, psycholog. Od 2010 r. pracuje na stanowisku psychologa Domu dla Matki i Dziecka w Zakładzie Karnym nr 1 w Grudziądzu. Udziela pomocy psychologicznej matkom oraz dzieciom przebywającym w izolacji penitencjarnej. Opiniuje do Sądów wnioski matek o pobyt/skrócenie lub wydłużenie czasu pozostawania dziecka z matką w więzieniu. Poza pracą praktyczną zajmuje się także działalnością naukową; w swoich badaniach poddaje analizie zagadnienia penitencjarne, w tym zwłaszcza konstrukty psychiczne matek odbywających karę z dziećmi.

Po seansie odbędzie się spotkanie, podczas którego uczestnicy wypowiedzą się na temat sytuacji przedstawionej w filmie. Podejmą temat funkcjonowania kobiet w więzieniu, macierzyństwa w zakładach karnych oraz resocjalizacji. Nawiążą do prawdziwych przypadków i wejdą za kuliszy działania służby więziennej.

ОБСУЖДЕНИЕ ПОСЛЕ ПРОСМОТРА ФИЛЬМА «МАМА ДЛЯ ЮЛИ»

Участники дискуссии:

Магдалена Арчевска – социолог и юрист. Работает в Институте прикладных социальных наук Варшавского университета. Специализируется на исследованиях, касающихся поддержки детей и семей в местной среде, а также изменений в гражданском обществе. Является членом правления Ассоциации судей по семейным делам в Польше и Генерального комитета международной ассоциации судей по семейным и мировым делам. Работает также главным редактором двух научных журналов – *Dziecko Krzywdzone* (польск. – Ребенок, подвергшийся жестокому обращению) и ежеквартального журнала *Trzeci Sektor*.

Эльжбета Каминьска – психолог. С 2010 г. работает психологом в Доме матери и ребенка в исправительном учреждении № 1 в Грудзёндзе. Оказывает психологическую помощь матерям и детям, находящимся в пенитенциарной изоляции. Дает заключения судам по заявлениям матерей о пребывании / сокращении или продлении срока пребывания ребенка в тюрьме с матерью. Помимо практической деятельности, занимается также научной; в своих исследованиях анализирует пенитенциарные проблемы, в особенности психические конструкты матерей, отбывающих наказание с детьми.

После просмотра состоится встреча, во время которой участники прокомментируют ситуацию, представленную в фильме. Они обсудят тему функционирования женщин в тюрьмах, материнства в исправительных учреждениях и ресоциализации. Расскажут о реальных случаях и закулисы тюремной службы.

SPOTKANIE AUTORSKIE Z ALBERTEM JAWŁOWSKIM

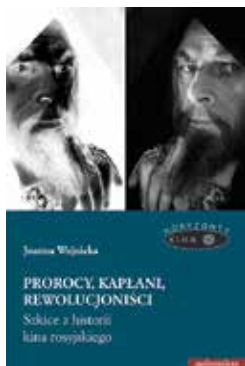
АВТОРСКАЯ ВСТРЕЧА С АЛЬБЕРТОМ ЯВЛОВСКИМ

Albert Jawlowski (ur. 1975) – pracuje jako adiunkt w Katedrze Metod Badania Kultury Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Jest członkiem Polsko-Syberyjskiej Grupy Roboczej przy Wydziale Artes Liberales UW. Od 2007 roku zajmował się badaniami terenowymi w Rosji, między innymi w Buriacji, Kraju Zabajkalskim, obwodzie irkuckim, na Altaju i w Jakucji. Zajmował się również badaniami i teoriami kultury. Jest autorem artykułów naukowych i popularnonaukowych, esejów, scenariuszy filmowych i telewizyjnych oraz książki *Święty ład, Rytuał i mit mundialu, Dawno temu w Galaktyce Popularnej i Milczący lama. Buriacja na pograniczu światów*.

Podczas spotkania autorskiego skupi się na swojej książce *Miasto biesów. Czekał na powrót cara*. Będzie to okazją do refleksji zarówno nad historią Rosji, jak i jej współczesną sytuacją oraz pozycją tego państwa na świecie.

Альберт Явловски (1975 г. р.) работает лектором на кафедре методов исследования культуры в Институте прикладных социальных наук Варшавского университета. Является членом Польско-сибирской рабочей группы факультета свободных искусств Варшавского университета. С 2007 г. занимается полевыми исследованиями в России, включая Бурятию, Забайкальский край, Иркутскую область, Алтай и Якутию. Явловски также занимался исследованиями и теориями культуры. Он является автором научных и научно-популярных статей, эссе, сценариев для фильмов и телесериалов, а также книг: «Святой Порядок», «Ритуал и миф чемпионата мира по футболу», «Давным-давно в Популярной галактике» и «Безмолвный Лама. Бурятия на границе миров».

На авторской встрече Явловски сосредоточится на своей книге «Город демонов. В ожидании возвращения царя». У вас будет возможность поразмышлять как об истории России, так и о ее современной ситуации и положении в мире.

SPOTKANIE AUTORSKIE Z JOANNĄ WOJNICKĄ

АВТОРСКАЯ ВСТРЕЧА С ИОАННОЙ ВОЙНИЦКОЙ

Joanna Wojnicka, historyk filmu, pracownik Instytutu Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się historią kina europejskiego, w tym rosyjskiego i sowieckiego, a także związkami kina z innymi sztukami, przede wszystkim literaturą i teatrem. Autorka książek: *Świat umierający. O późnej twórczości Luchino Viscontiego* (2001), *Słownik wiedzy o filmie* (razem z Olgą Katafiasz, 2005, 2009), monografii sowieckiego kina odwilżowego *Dzieci XX Zjazdu. Film w kulturze sowieckiej lat 1956–1968* (2012, nominacja PISF dla najlepszej książki roku), *Historia filmu. Od Edisona do Nolana* (wraz z Rafałem Syską, 2015). Redaktorka (wraz z Grażyną Stachówną) tomu *Autorzy kina europejskiego* (2003) oraz *Autorzy kina polskiego* (2004). Zredagowała tom *Od Puszkina do Brodskiego. Adaptacje literatury rosyjskiej* (2017). Opublikowała ponad czterdzieści artykułów w czasopiśmie i książkach zbiorowych, w tym rozdziały poświęcone historii kina rosyjskiego i sowieckiego w czterech tomach *Historii kina* (*Kino nieme*, 2009; *Kino klasyczne*, 2011; *Kino nowofalowe*, 2015, *Kino końca wieku*, 2019).

W trakcie spotkania autorskiego Joanna Wojnicka opowie o swojej najnowszej książce dotyczącej kina rosyjskiego – *Prorocy, kapłani i rewolucjoniści. Szkice z historii kina rosyjskiego*. Podzieli się z publicznością wiedzą na temat historii kinematografii, istotnych wątków w niej poruszanych oraz mniej znanych, a również godnych uwagi tytułach.

Иоанна Войницка – историк кино, сотрудник Института аудиовизуальных искусств Ягеллонского университета. Занимается историей европейского кино, в том числе российского и советского кино, а также связью кинематографа с другими видами искусства, таких как литература и театр. Автор книг: «Умирающий мир. О поздних работах Лукино Висконти» (2001 г.), «Словарь знаний о кино» (совместно с Ольгой Катафиз, 2005, 2009), монографии о кино периода советской оттепели «Дети XX Съезда. Фильм в советской культуре 1956–1968 годов» (номинация Польского института кино на лучшую книгу года, 2012 г.), «История кино. От Эдисона до Нолана» (совместно с Рафалом Сыска, 2015 г.). Редактор (совместно с Гражиной Стахувной) «Авторов европейского кино» (2003 г.) и «Авторов польского кино» (2004 г.). Отредактировала том «От Пушкина до Бродского. Адаптации русской литературы» (2017 г.). Опубликовала более сорока статей в журналах и соавторстве с другими писателями, в том числе главы по истории российского и советского кинематографа «Истории кино» в четырех томах («Немое кино», 2009 г.; «Классическое кино», 2011 г.; «Кино новой волны», 2015 г.; «Кино конца века», 2019 г.).

На авторской встрече Иоанна Войницка расскажет о своей последней книге о российском кинематографе – «Пророки, священники и революционеры. Очерки по истории российского кино». Она поделится со зрителями своими знаниями об истории киноискусства, важных темах, затронутых в нем и менее известных, но заслуживающих внимания, картинах.

SZAMAN. SPEKTAKL REPORTERSKI

Termin: 6 i 7 listopada oraz 1 i 2 grudnia, 19:00

Miejsce: Teatr WARSawy, Rynek Nowego Miasta 5/7

Scenariusz: Monika Mariotti, Arun Milcarz

Reżyseria: Monika Mariotti

Obsada: Monika Mariotti, Arun Milcarz

Bilety ulgowe dla widzów 14. Sputnika

(po okazaniu biletu z seansu festiwalowego)

ШАМАН. РЕПОРТЕРСКИЙ СПЕКТАКЛЬ

Дата: 6 и 7 ноября, 1 и 2 декабря, 19:00

Место: «Театр ВАРСавы», ул. Рынок Нового Мясца, 5/7

Сценаристы: Моника Мариотти, Арун Милицаж

Режиссер: Моника Мариотти

В ролях: Моника Мариотти, Арун Милицаж

Льготные билеты для зрителей 14-го «Спутника»

(при предъявлении билета с показа фестиваля)

Spektakl to oryginalne połączenie obrazujących buriackie obrzędy zdjęć filmowych, stand-upu i dramatu. Dopelnieniem całości jest gra na autentycznych syberyjskich instrumentach i śpiew. Inscenizacja ukazuje świat, w którym rytuały szamańskie przeplatają się z rytuałami dnia powszedniego.

Czelutaj – wioska położona niedaleko rosyjsko-mongolskiej granicy. Tutaj miał mieszkać Bair Rinczinow, uważany za jednego z najpotężniejszych buriackich szamanów. Arunowi udało się zamieszkać w domu Baira i przez kilka miesięcy czynnie uczestniczyć w codziennym życiu rodziny Rinczinowów. Monika zaś miała zostać w Czelutaju raptem kilka dni – bywa tam do dzisiaj i do dzisiaj jest jedyną białą kobietą, której udało się na poważnie wniknąć w subkulturę tamtejszych szamanów.

Opowieść o historii Moniki i Aruna oraz codziennym życiu szamana Baira porusza i skłania do refleksji, z drugiej zaś strony, okraszona ironicznym dowcipem Aruna, prowokuje do uśmiechu. Jednakże, co najważniejsze, ich wspólnie opowiedziana historia, bez reszty wciąga i od pierwszych chwil przenosi widza w bezkres zabajkalskich stepów.

Spektakl – to oryginalne połączenie obrazujących buriackie obrzędy kinoakadrow, stand-upu i dramy. Всё это дополняется игрой на autentycznych сибирских инструментах и пением. Spektakl pokazuje świat, w którym szamańskie rytuały przeplatają się z rytuałami codziennej życia.

Czelutaj – село, расположенное недалеко от российско-монгольской границы. Здесь проживал Баир Ринчинов, считавшийся одним из самых могущественных бурятских шаманов. Аруну удалось пожить в доме Баира, и он несколько месяцев активно участвовал в повседневной жизни семьи Ринчиновых. Моника же должна была остаться в Челутее всего на несколько дней, но находится там по сей день и является единственной белой женщиной, которой удалось глубоко вникнуть в субкультуру местных шаманов.

Рассказ об истории Монике и Аруна и повседневной жизни шамана Баира, с одной стороны – трогателен и заставляет задуматься, а с другой – полон иронических шуток Аруна и вызывает улыбку. Но самое главное то, что их совместная история невероятно увлекает и с первых же моментов уносит зрителя на просторы байкальских степей.

MY

Gatunek: powieść**Autor:** Jewgienij Zamiatin**Tłumaczenie:** Adam Pomorski**Wydawnictwo:** Rebis**Data premiery:** 15.09.2020

Powieść Zamiatina to iście proroctwa wizja – opisuje przerażającą i groteskową rzeczywistość, do której współczesne społeczeństwa zaczynają się niepokojąco zbliżać. Za sprawą metod inwigilacji w stylu chińskich Punktów Oceny Obywateli świat różnym krokiem zmierza ku totalitarnemu koszmarnowi. Czytajcie Zamiatina, póki nie jest za późno...

„Dzięki intuicyjnemu zrozumieniu irracjonalnej strony totalitaryzmu (...) powieść Zamiatina przewyższa *Nowy wschód Huxleya*”.

George Orwell

MY

Жанр: роман**Автор:** Евгений Замятин**Перевод:** Адам Поморский**Издательство:** Rebis**Дата выхода:** 15.09.2020

Роман Замятина – это поистине пророческое видение, он описывает ужасающую и гротескную реальность, к которой современное общество начинает тревожно приближаться. Слежка в стиле китайской системы социального доверия приводит мир к тоталитарному кошмару. Читайте Замятина, пока не поздно...

«Благодаря интуитивному пониманию иррациональной стороны тоталитаризма (...) роман Замятина превосходит «О дивный новый мир» Хаксли».

Джордж Оруэлл

MIASTO BIESÓW.

CZEKAJĄC NA POWRÓT CARA

Gatunek: reportaż**Autor:** Albert Jawłowski**Wydawnictwo:** Czarne**Data premiery:** 26.09.2020

Albert Jawłowski wziął udział w uroczystościach setnej rocznicy zabójstwa Mikołaja II, by z bliska przyjrzeć się pielgrzymom, ale wyznawcy świętego cara-odkupiciela to niejedyni bohaterowie tej książki. Oprawdając czytelnika po Jekaterynburgu i uralskiej głubince, autor snuje wielowątkową opowieść o kraju, który nie umie rozstać się z przeszłością, o putinowskich bojarach, bogaczącej się ponad miarę Cerkwi, skrajnej prawicy i rosyjskich „systemowych liberałach”, wreszcie o brutalnie tłumionych protestach młodzieży, która nie widzi przed sobą przyszłości.

ГОРОД БЕСОВ.

ОЖИДАЯ ВОЗВРАЩЕНИЯ ЦАРЯ

Жанр: репортаж**Автор:** Альберт Явловский**Издательство:** Czarne**Дата выхода:** 26.09.2020

Альберт Явловский принял участие в торжествах по случаю 100-летия со дня убийства Николая II, чтобы присмотреться к паломникам, но последователи святого царя-искупителя – не единственные герои этой книги. Ведя читателей по Екатеринбург и уральской глубинке, автор рассказывает многогранную историю о стране, которая не может расстаться с прошлым, о путинских боярах, обогащающей сверх меры Православной Церкви, крайне правых и российских «системных либералах», и, наконец, о жестоко подавленных протестах молодежи, которая не видит перед собой будущего.

MICHAŁ BUŁHAKOW. ŻYCIE NIEOCZYWISTE

Gatunek: biografia**Autor:** Marietta Czudakowa**Tłumaczenie:** Margarita Bartosik**Wydawnictwo:** Sedno**Data premiery:** 2020

Marietta Czudakowa opowiada o rodzinie bohatera, jego dzieciństwie, studiach medycznych, pracy lekarza, której początek przypadł na lata I wojny światowej, a następnie czas rewolucji w Rosji. Pokazuje drogę twórczą, od pierwszych prób dziennikarskich i pisarskich po pracę w teatrze i dla teatru oraz otoczony legendą czas pracy nad dziełem, które przyniosło mu pośmiertną sławę w Rosji i na świecie – powieścią „Mistrz i Małgorzata”. Opublikowana bez cenzury dopiero po upadku Związku Radzieckiego, wielokrotnie ekranizowana i adaptowana dla teatru, w Polsce doczekała się kilku tłumaczeń.

Miłośnik twórczości Bułhakowa i jednocześnie uważny czytelnik jego licznie wydawanych w Polsce biografii – rodzimych i przełożonych z języków obcych – dostrzeże, jak wiele w nich zapożyczeń i nawiązań do pierwszej tak udokumentowanej i obszernej pracy, jaką jest dzieło Marietty Czudakowej, udostępniane obecnie czytelnikowi polskiemu.

МИХАИЛ БУЛГАКОВ. НЕОЧЕВИДНАЯ ЖИЗНЬ

Жанр: биография**Автор:** Мариэтта Чудакова**Перевод:** Маргарита Бартошик**Издательство:** Sedno**Год издания:** 2020

Мариэтта Чудакова рассказывает о семье героя, его детстве, обучении на медицинском факультете, а также работе врача, которая началась в годы Первой мировой войны и продолжалась во времена революции в России. Автор показывает творческий путь писателя, от первых журналистских и писательских попыток до работы в театре. Чудакова описывает и окруженное легендой время работы над произведением, которое принесло Булгакову посмертную славу в России и мире, – романом «Мастер и Маргарита», изданным без цензурных сокращений лишь после распада Советского Союза. Роман был экранизирован и адаптирован много раз для театра, а в Польше он имел несколько переводов.

Любитель творчества Булгакова и внимательный читатель его многочисленных биографий, опубликованных в Польше на польском или переведенных с иностранных языков, заметит, сколько в них заимствований и отсылок к первой задокументированной и столь обширной работе Мариэтты Чудаковой, которая теперь доступна польскому читателю.

GOGOL W RZYMIE. LISTY Z ZAGRANICY

Gatunek: wspomnienia
Autor: Paweł Annienkow
Tłumaczenie: Robert Papieski
Wydawnictwo: Sedno
Data premiery: 2020

Czytelnik otrzymuje dwa utwory mniej znanego w Polsce XIX-wiecznego rosyjskiego pisarza, Pawła Annienkowa.

Wspomnienie *Gogol w Rzymie* powstało w 1857 roku i jest przenikliwym portretem jednego z najważniejszych twórców literatury rosyjskiej. Annienkow znał Nikołaja Gogola od przełomu lat 1831/32, a w 1841 roku odwiedził go w Rzymie, gdzie spędził z nim kilka tygodni i był świadkiem pracy pisarza nad bodaj najgłośniejszym jego utworem, *Martwymi duszami*.

Listy z zagranicy powstały w latach 1840–1843 i są świadectwem obserwacji i refleksji pisarza z dwupółletniej podróży. Współczesny Annienkowowi czytelnik otrzymał obraz przemian, jakie zachodziły w tym czasie w krajach Europy Zachodniej, kiedy na gruzach feudalnego porządku powstawały instytucje społeczeństwa kapitalistycznego.

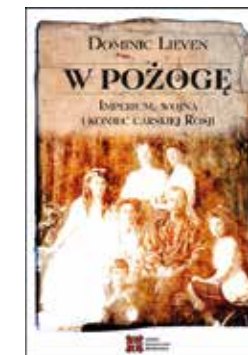
ГОГОЛЬ В РИМЕ. ПИСЬМА ИЗ-ЗА ГРАНИЦЫ

Жанр: воспоминания
Автор: Павел Анненков
Перевод: Роберт Папески
Издательство: Sedno
Год издания: 2020

Вниманию читателей предлагаются две работы менее известного в Польше русского писателя XIX века Павла Анненкова.

Воспоминания «Гоголь в Риме» были созданы в 1857 г. и являются проницательным портретом одного из самых важных авторов русской литературы. Анненков познакомился с Николаем Гоголем на рубеже 1831 и 1832 гг., а в 1841 г. посетил его в Риме, где провел с ним несколько недель и стал свидетелем работы писателя над его, возможно, самым громким произведением «Мертвые души».

«Письма из-за границы» были написаны в 1840–1843 гг. и являются свидетельством наблюдений и размышлений писателя о его путешествии, которое длилось два с половиной года. Благодаря им современники Анненкова получили представление об изменениях, происходивших в то время в странах Западной Европы, когда институты капиталистического общества строились на развалинах феодального строя.

W POŻOGĘ. IMPERIUM, WOJNA I KONIEC CARSKIEJ ROSJI

Gatunek: literatura historyczna
Autor: Dominic Lieven
Tłumaczenie: Jakub Ozimek
Wydawnictwo: Sedno
Data premiery: 2018

Ostatnie lata imperium rosyjskiego, pierwsza wojna światowa oraz rewolucje, lutowa i październikowa 1917 roku, a następnie lata wojny domowej pokazane z perspektywy rosyjskiej polityki wewnętrznej i międzynarodowej na podstawie nowych, arcykawkowych dokumentów z nieudostępnianych wcześniej badaczom archiwów dyplomatycznych i wojskowych (książka obejmuje okres 1904–1920). Lieven odtwarza debaty arystokratycznych elit imperium na temat celów i możliwości polityki Rosji wobec Niemiec, Austro-Węgier, Turcji, państw słowiańskich na Bałkanach oraz Francji i Wielkiej Brytanii, a także wobec innych wyzwań, jakie pojawiają się w polityce międzynarodowej (rywalizacja mocarstw) i wewnętrznej (dojrzewające nacjonalizmy) na początku XX wieku.

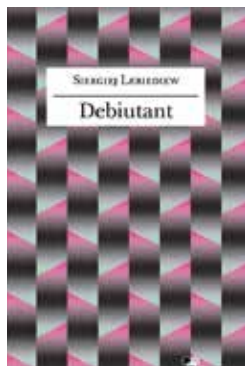
Książka otrzymała nagrodę Ambasador Nowej Europy za rok 2018.

НАВСТРЕЧУ ОГНЮ. ИМПЕРИЯ, ВОЙНА И КОНЕЦ ЦАРСКОЙ РОССИИ

Жанр: историческая литература
Автор: Доминик Ливен
Перевод: Якуб Озимек
Издательство: Sedno
Год издания: 2018

Последние годы Российской империи, Первая мировая война и Февральская и Октябрьская революции 1917 г., за которыми последовали годы гражданской войны, показаны Ливеном с точки зрения внутренней и международной политики России на основе новых, чрезвычайно интересных документов из дипломатических и военных архивов, ранее недоступных исследователям (книга охватывает период 1904–1920 гг.). Ливен воссоздает дебаты аристократических элит империи о целях и возможностях политики России в отношении Германии, Австро-Венгрии, Турции, славянских государств на Балканах, Франции и Великобритании, а также перед лицом других вызовов, возникающих в международной политике (соперничество Великих держав) и внутри страны (созревающий национализм) в начале XX века.

В 2018 г. книга была удостоена награды «Посла Новой Европы».

DEBIUTANT

Gatunek: powieść
Autor: Siergiej Lebedew
Tłumaczenie: Grzegorz Szymczak
Wydawnictwo: Claroscuro
Data premiery: 20.08.2020

Poruszający thriller psychologiczny o sowieckim naukowcu – twórcy doskonałej neurotoksyny: Debiutanta. Obsesja na punkcie syntetyzowania trucizny o stuprocentowej skuteczności i zerowej wykrywalności, na którą nie ma antidotum, doprowadza chemika do zawarcia faustowskiego paktu.

W tej wartkiej, wymykającej się wszystkim gatunkom powieści Lebedew tka oszałamiająco piękną, pełną napięcia prozę, badając historyczne drogi zła. Od nazistowskich laboratoriów, poprzez spiski stalinowskie, czeczeńskie wojny, do dzisiejszej Rosji, autor analizuje moralną odpowiedzialność naukowców dostarczających współczesnym tyranom i autokratom coraz to nowsze narzędzia karania, niszczenia i władzy.

ДЕБЮТАНТ

Жанр: роман
Автор: Сергей Лебедев
Перевод: Гжегож Шимчак
Издательство: Claroscuro
Дата выхода: 20.08.2020

Динамичный психологический триллер о советском ученом – создателе идеального нейротоксина «дебютант». Одержимость синтезом яда с 100% эффективностью и нулевым обнаружением, для которого нет противоядия, приводит химика к заключению фаустовского пакта.

В этом стремительном многожанровом романе Лебедев рассказывает запутанную, напряженную историю, исследуя исторические пути зла. От нацистских лабораторий, сталинских заговоров, Чеченских войн до современной России автор исследует этическую ответственность ученых, предоставляющих современным тиранам и автократам всё новые инструменты наказания, разрушения и власти.

WPLĄTANI

Gatunek: powieść
Autor: Arkadiusz Rączka
Wydawnictwo: Novae Res
Data premiery: 23.10.2020

Rok 1920, trwa wojna polsko-bolszewicka. W łagrze pod Krasnojarskiem spotyka się dwóch przyjaciół: Wolski – rotmistrz Polskiej Dywizji Syberyjskiej i Fiodor – oficer Białej Gwardii, który podejrzewa, że wkrótce zostanie rozstrzelany. Jego jedynym pragnieniem jest zapewnienie ochrony ukochanej żonie. Prosi zatem Wolskiego, by ją odnalazł i pomógł dotrzeć do Polski, jej ojczystego kraju. Od tej chwili ich losy zostaną nierozdzielnie splecione, a kiedy Polska w końcu odzyska niepodległość, przyjaciele raz jeszcze staną naprzeciw siebie. Czy po tym, co przeszli, będą potrafili spojrzeć sobie w oczy bez gniewu i żalu?

„Wpłątani” to porywająca opowieść z Bitwą Warszawską w tle, ukazująca zagmatwane losy czwórki ludzi, którzy wkrótce przekonają się, jak wiele może zależeć od zwykłego przypadku, jednej niewłaściwej decyzji czy pozornie nic nieznaczącej chwili, podczas której rozstrzyga się całe ludzkie życie.

ЗАПУТАННЫЕ

Жанр: роман
Автор: Аркадиуш Рончка
Издательство: Novae Res
Дата выхода: 23.10.2020

1920 год, продолжается советско-польская война. В лагере под Красноярском встречаются два друга: Вольски – ротмистр польской Сибирской дивизии и Федор – офицер Белой армии, который подозревает, что в скором времени его расстреляют. Его единственное желание – защитить любимую жену. Поэтому он просит Вольского найти ее и помочь ей добраться до Польши, ее родной страны. Отныне их судьбы будут неразрывно переплетены, и когда Польша, наконец, восстановит свою независимость, друзья вновь встретятся лицом к лицу. Смогут ли они взглянуть друг другу в глаза без гнева и сожаления после всего того, через что прошли?

«Запутанные» – это захватывающая история на фоне событий Варшавской битвы, показывающая сложную судьбу четырех человек, которые вскоре увидят, как много может зависеть от обычного случая, одного неправильного решения или незначительного момента, во время которого решается вся человеческая жизнь.

PO DRUGIEJ STRONIE URALU

Gatunek: reportaż, literatura podróżnicza

Autor: Sławomir Michał

Wydawnictwo: Novae Res

Data premiery: 15.06.2020

Rosja jest ogromna. Znajduje się na dwóch kontynentach, obejmuje jedenaście stref czasowych, zamieszkuje ją niemal sto pięćdziesiąt milionów ludzi mówiących w kilku różnych językach, wierzących w różnych bogów mających własne obyczaje. Dwoje młodych Polaków postanawia podjąć wyzwanie i odnaleźć w tym kolosie poznaną przypadkowo dziewczynę. Pomysł należałoby z miejsca spisać na straty, tym bardziej że wszystko, co mają ze sobą, to plecaki wypchane brudną bielizną, kilka tanich konserw oraz parę tysięcy rubli... A jednak oni nie zamierzają się poddać!

Ta szalona, pełna nieoczekiwanych zwrotów akcji relacja z podróży udowodni wam, że nie ma rzeczy niemożliwych dopóty, dopóki istnieją – upór, wiara we własne siły oraz bezinteresowna życzliwość i gotowość do niesienia pomocy!

ПО ТУ СТОРОНУ УРАЛА

Жанр: репортаж, литература путешествий

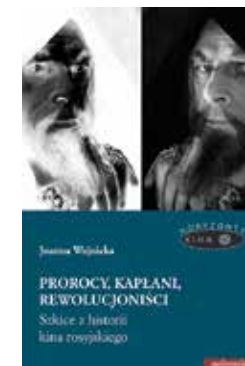
Автор: Славомир Михал

Издательство: Novae Res

Дата выхода: 15.06.2020

Россия огромна. Она расположена на двух континентах, охватывает одиннадцать часовых поясов, в которых проживает почти сто пятьдесят миллионов человек, разговаривающих на разных языках, исповедующих разные религии и чтящих разные традиции. Двое молодых поляков решают принять вызов и попробовать найти в этом колоссе случайно встреченную девушку. Идея, казалось бы, обречена на провал, учитывая, что у них с собой только рюкзак, набитый грязным бельем, несколько дешевых консервов и пара тысяч рублей... И всё же они не намерены сдаваться!

Этот сумасшедший, полный неожиданных поворотов и путешествий рассказ докажет вам, что нет ничего невозможного до тех пор пока существуют упорство, уверенность в себе, а также самоотверженная доброта и готовность помочь!

PROROCY, KAPŁANI, REWOLUCJONISCI. SZKICE Z HISTORII KINA ROSYJSKIEGO

Gatunek: literatura filmoznawcza

Autor: Joanna Wojnicka

Wydawnictwo: Universitas

Data premiery: 20.12.2019

Książka Joanny Wojnickiej, choć podejmuje tematy pozornie mocno zróżnicowane, jest merytorycznie zwarta. (...) Struktura książki ma układ chronologiczny, można ją czytać wszakże również w inny sposób. Zamyśl Autorki polega bowiem także na tym, by opowiadając o kolejnych okresach, jak również przemianach w kinie rosyjskim i radzieckim, przyglądać się powtarzającym się zagadnieniom, wśród których można wymienić między innymi problem fałszowania pamięci historycznej, relację polityki i kultury, wpisanie kina w kulturę rosyjską z jej wielkimi tematami, losy poszczególnych filmów i twórców.

Wszystkie teksty stanowią świadectwo nieposze-dniej erudycji Autorki, a w pierwszej kolejności doskonałej znajomości kina rosyjskiego i radzieckiego.

[z recenzji prof. Piotra Zwierzchowskiego]

ПРОРОКИ, СВЯЩЕННИКИ, РЕВОЛЮЦИОНЕРЫ. ОЧЕРКИ ПО ИСТОРИИ РОССИЙСКОГО КИНО

Жанр: киноведческая литература

Автор: Иоанна Войницка

Издательство: Universitas

Дата выхода: 20.12.2019

Книга Иоанны Войницкой, хотя и затрагивает, казалось бы, очень разные темы, по содержанию весьма сжатая. (...) Структура книги – хронологическая, но ее можно читать в любом порядке. Идея автора заключается также в том, чтобы рассказывая о последующих периодах, а также об изменениях в российском и советском кинематографе, рассмотреть повторяющиеся вопросы, среди которых можно выделить: проблемы фальсификации исторической памяти, взаимосвязи политики и культуры, включение кино в российскую культуру с его великими темами, судьбы отдельных фильмов и творцов.

Все тексты – свидетельство уникальной эрудиции автора и, прежде всего, ее безупречного знания русского и советского кино.

[Из рецензии проф. Петра Звезховского]

PAMIĘCI, PAMIĘCI

Gatunek: literatura piękna, esej

Autor: Maria Stepanowa

Tłumacz: Agnieszka Sowińska

Wydawnictwo: Prószyński i S-ka

Data premiery: 28.01.2020

Czy zapomniane przedmioty, karteluszek, zasłyszane fakty zachowują pamięć o przeszłości? Jak zapamiętać wiek XX, który rozerwał łańcuch pamięci? Jak wielka historia może odbijać się w osobistej pamięci współczesnego człowieka? Stepanowa szuka odpowiedzi w historii swojej rodziny oraz we wspaniałych esejach, m.in. o W. G. Sebaldzie, Charlotte Salomon, Josephie Cornelli czy Osipie Mandelsztamie.

To napisana niezwykle pięknym językiem, intymna, a zarazem głęboko poruszająca, wielka rozprawa na temat pamięci. Najbliżej jej do eseju, choć sama autorka nazwała ją „romansem” – romansem z pamięcią, z historią własnej rodziny zachowaną w przedmiotach.

W Rosji książka ukazała się w grudniu 2017 roku i prawie natychmiast została okrzyknięta przez krytyków najważniejszą rosyjską książką ostatniego dziesięciolecia. Zdobyła też jedną z najważniejszych rosyjskich nagród literackich.

ПАМЯТЬ, ПАМЯТЬ

Жанр: художественная литература, эссе

Автор: Мария Степанова

Переводчик: Агнешка Совиńska

Издательство: Prószyński i S-ka

Дата выхода: 28.01.2020

Сохраняют ли забытые предметы, карточки и услышанные факты память о прошлом? Как запомнить XX век, разорвавший цепь памяти? Как великая история может быть отражена в личной памяти современного человека? Степанова ищет ответы в истории своей семьи и в замечательных эссе, в том числе о В. Г. Зебальде, Шарлотте Саломон, Джозефе Корнелле и Осипе Мандельштаме.

Это написанный необычайно красивым языком интимный, но очень трогательный, великий трактат на тему памяти. Он наиболее близок к сочинению, хотя сама писательница называла его «романом» – романом с памятью, с историей собственной семьи, сохраненной в предметах.

В России книга была выпущена в декабре 2017 года и почти сразу была названа критиками самой важной русской книгой последнего десятилетия. Она также получила одну из важнейших литературных премий России.

WSPÓŁCZESNE KINO ROSYJSKIE W OBLICZU TRAUM WOJENNYCH

Gatunek: literatura naukowa

Autor: Beata Pawletko, Beata Waligórska-Olejniczak

Wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe Śląsk

Seria: Biblioteka Przeglądu Ruscystycznego pod red. Piotra Fasta

Data premiery: 2020

W książce znalazły miejsce interpretacje filmów Aleksieja Bałabanowa, Andrieja Konczalowskiego, Siergieja Łożnicy, Aleksandra Sokurowa, Aleksieja Uczitiela i Aleksandra Wiededyńskiego. Przedmiotem analizy stały się fabularne i dokumentalne dzieła filmowe powstałe po roku 2000, obrazujące najważniejsze dla Rosjan konflikty militarne, takie jak Wielka Wojna Ojczyźniana, wojna radziecko-afgańska oraz wojny czeczeńskie w latach 1994–1996 oraz 1999–2009. [...]

Celem publikacji jest ukazanie nowych tendencji, które pojawiły się w kinie rosyjskim w XXI wieku, wskazanie możliwych obszarów napięć i dyskusji prowokowanych przez filmy podejmujące problem wojny oraz nowatorskich perspektyw ujęcia pozornie starych tematów, które zyskują nowy wymiar we współczesnej świadomości społecznej, co da się zauważyć w wielu inicjatywach, których celem jest upamiętnienie ofiar traumatycznych wydarzeń.

СОВРЕМЕННОЕ РОССИЙСКОЕ КИНО ПЕРЕД ЛИЦОМ ВОЕННЫХ ТРАВМ

Жанр: научная литература

Автор: Беата Павлетко, Беата Валигурска-Олейничак

Издательство: Научное издательство «Силезия»

Серия: Библиотека журнала Преглэд Русыстычны под ред.

Петра Фаста

Дата выхода: 2020

Книга содержит интерпретации фильмов Алексея Балабанова, Андрея Кончаловского, Сергея Лозницы, Александра Сокурова, Алексея Учителя и Александра Велединского. Обсуждаемыми вопросами стали художественные и документальные фильмы, снятые после 2000 г., связанные с визуализацией центральных для россиян военных конфликтов: Великой Отечественной войны, Советско-афганской войны и Чеченских войн 1994–1996 гг. и 1999–2009 гг. [...]

Речь идет, главным образом, о новых тенденциях, появившихся в российском кино в XXI веке, выявлении возможных напряженных областей и дискуссий, спровоцированных фильмами о войне, новаторских перспективах представления, казалось бы, старых тем, которые получают новое измерение в современном социальном сознании, что можно увидеть во многих инициативах, направленных на память жертв травмирующих событий.

HISTORIA STAREGO MIESZKANIA

Gatunek: literatura historyczna, ilustrowana

Autor: Aleksandra Litwina

Tłumacz: Agnieszka Sowińska

Ilustracje: Ania Diesnicka

Wydawnictwo: Prószyński i S-ka

Premiera: 03.12.2020

Fascynująca podróż po XX-wiecznej Rosji.

Stary dom w cichej rosyjskiej uliczce, trzecie piętro, drzwi po lewej - i już jesteśmy u Muromcewów. Do starego moskiewskiego mieszkania weszliśmy październikowym wieczorem 1902 roku i zostaliśmy w nim na całe sto lat. Poznaliśmy kilka pokoleń żyjącej tam rodziny, ich sąsiadów i przyjaciół. Staliśmy się świadkami spotkań i rozstań, biedy i szczęścia, strat i nadziei, jakie przeżyło wiele rodzin w Rosji.

„Historia starego mieszkania” w 2017 roku została uznana przez rosyjskie środowisko wydawnicze za najlepszy innowacyjny książkowy projekt roku, stała się laureatem konkursu „Rewizor”. Ilustratorka, Ania Diesnicka, za pracę nad książką otrzymała jedną z najważniejszych nagród w dziedzinie literatury dla dzieci - Bratislava Golden Apple Award oraz dyplom rosyjskiego konkursu dla ilustratorów „Obraz knigi”.

ИСТОРИЯ СТАРОЙ КВАРТИРЫ

Жанр: историческая, иллюстрированная литература

Автор: Александра Литвина

Перевод: Агнешка Совиńska

Иллюстрации: Аня Десницкая

Издательство: Prószyński i S-ka

Дата выхода: 03.12.2020

Увлекательное путешествие по России XX века.

Старый дом в тихом переулке, третий этаж и дверь налево - и мы у Муromцевых. Мы вошли в старую московскую квартиру октябрьским вечером 1902 года и остались тут на целых сто лет. Познакомились с несколькими поколениями Муromцевых, их соседями и друзьями, стали свидетелями встреч и расставаний, горя и счастья, потерь и надежд, какие пережили многие семьи в России.

В 2017 году «История старой квартиры» была признана российским издательским сообществом лучшим инновационным книжным проектом года и победила в конкурсе «Ревизор». Художник-иллюстратор Аня Десницкая получила одну из важнейших наград в области детской литературы - премию «Золотое яблоко» на Международном биеннале иллюстрации в Братиславе и диплом Российского конкурса иллюстраторов «Образ книги» за работу над книгой.

KLUB FESTIWALOWY CAFE KULTURALNA

Plac Defilad 1

00-110 Warszawa

Godziny otwarcia: 12:00 – 0:00

ФЕСТИВАЛЬНЫЙ КЛУБ КАФЕ КУЛЬТУРАЛНА

Plac Defilad 1

00-110 Варшава

Время работы: 12:00 – 0:00

Kulturalna to zdecydowanie jedno z ważniejszych miejsc na klubowej mapie Warszawy. Działa już 17 lat, biorąc aktywny udział w tworzeniu warszawskiej kultury. Jest miejscem przyjaznym dla osób interesujących się „czymś”. Czymś więcej niż pić piwa. Przyciąga ludzi ze środowisk twórczych, aktywistów, artystów, ale też tych, którzy chcą po prostu odpocząć, wypić kawę, umówić się na randkę albo zjeść naprawdę pyszny obiad w centrum miasta. To właśnie dzięki bezpretensjonalnej atmosferze i unikalnej przestrzeni Pałacu Kultury, Kulturalna jest klubem większości ważniejszych festiwali muzycznych, filmowych i teatralnych. Ważną częścią jest również kuchnia. Myślą przewodnią jest przede wszystkim dobre jedzenie, dzięki któremu rozwija się świadomość kulinarną Gości, czerpie się i daje radości z jedzenia oraz bliskości, jaką daje wspólne zasiadanie przy stole.

Кафе Kulturalna, безусловно, является одним из самых важных мест на клубной карте Варшавы. Оно активно участвует в развитии варшавской культуры уже 17 лет. Это место отлично подходит для тех, кто интересуется чем-то большим, чем распитием пива. Kulturalna привлекает людей творческих профессий, активистов, художников, а также тех, кто просто хочет отдохнуть, выпить кофе, назначить свидание или отведать по-настоящему вкусный ужин в центре города. Именно благодаря ненавязчивой атмосфере и уникальному пространству в здании Дворца культуры Kulturalna является центром для самых важных музыкальных, кино- и театральных фестивалей. Кухня также представляет собой немало важный элемент заведения. Девиз кафе Kulturalna – это, прежде всего, хорошая еда, благодаря которой гости могут развивать свою кулинарную осознанность, а также получать удовольствие от еды и разделять близость совместной трапезы.

COFEINA CAFE

ul. Polna 54
00-644 Warszawa
Godziny otwarcia: 8:00 – 21:00

КОФЕЙНЯ COFEINA

ул. Польна, 54
00-644 Варшава
Время работы: 8:00 – 21:00

Cofeina jest kawiarnią położoną w centrum Warszawy. Od lat jesteśmy znani z najlepszej świeżo palonej kawy. Nasza mieszanka została przygotowana wspólnie z Palarnią Kawy Java (100% arabica z Etiopii, Indonezji i Brazylii). W naszej dwupiętrowej kawiarni każdy znajdzie coś dla siebie. Oprócz najlepszej kawy na miejscu znajdziecie również pyszne kanapki, tortille czy bowle przygotowywane codziennie z najlepszej jakości produktów. Posiadamy szeroki wybór piw regionalnych i win z Hiszpanii i Włoch. Dodatkowo towarzyszy nam świetna muzyka soul i smooth jazz oraz przyjazna atmosfera.

Cofeina – это кофейня, расположенная в центре Варшавы. На протяжении многих лет мы известны лучшим свежееобжаренным кофе. Наш купаж был приготовлен вместе с обжарщиком кофе Java (100% арабика из Эфиопии, Индонезии и Бразилии). В нашей двухэтажной кофейне каждый найдет что-то для себя. Помимо первоклассного кофе, вы также можете полакомиться вкусными свежеприготовленными бутербродами, тортільями или боулами из продуктов наивысшего качества. Мы предлагаем широкий выбор локальных сортов пива и вина из Испании и Италии. Кроме того, у нас вы всегда можете насладиться великолепным соулом, джазом и дружелюбной атмосферой.

LEMONIADOWY JOE – KAWIARNIA RODZINNA

ul. Sokratesa 13D, lok. 14/15
01-909 Warszawa
Godziny otwarcia: 10:00 – 19:00

LEMONIADOWY JOE – СЕМЕЙНОЕ КАФЕ

ул. Сократеса, 13 D, 14/15
01-909 Варшава
Время работы: 10:00 – 19:00

Lemniadowy Joe to kawiarnia rodzinna powstała z myślą o najmłodszych warszawiakach, ich rodzicach i opiekunach, ale również wszystkich entuzjastach dobrej kawy oraz prostych, ale smacznych i zdrowych przekąsek.

Wasze dzieci spędzą u nas niezapomniane chwile, dzięki takim atrakcjom jak:

- trójpoziomowy plac zabaw z kulkami, zjeżdżalnią i przeszkodami
- zabawki i książeczki dla dzieci w różnym wieku
- zajęcia edukacyjne
- imprezy urodzinowe

Z kolei dorośli z pewnością znajdą chwile wytchnienia przy wybornej kawie, herbatce czy koktajlu warzywno-owocowym. Ukojenie przyniesie pyszne ciastko, a większy apetyt zaspokoją pierogi, omlety, tosty, sałatki czy naleśniki.

Lemniadowy Joe – это семейное кафе, созданное для самых маленьких жителей Варшавы, их родителей, опекунов, а также всех любителей хорошего кофе и простых, но вкусных и полезных закусок.

Ваши дети получают незабываемые впечатления, благодаря таким аттракционам, как:

- трехуровневая площадка с шариками, горкой и препятствиями
- игрушки и книги для детей всех возрастов
- образовательные занятия
- празднование дня рождения

Взрослые смогут передохнуть за вкусным кофе, чаем, фруктово-овощным коктейлем. Умиротворение также принесет вкусный торт, а большой аппетит утолят вареники, омлеты, тосты, салаты и блины.

PARDON, TO TU

Aleja Armii Ludowej 14
00-637 Warszawa
Godziny otwarcia: 9:00–1:00

PARDON, TO TU

Аллея Армии Людовой, 14
00-637 Варшава
Время работы: 9:00 - 1:00

Pardon, To Tu działa od 2011 r. Przez 9 lat, realizując autorski program, zorganizowaliśmy ponad 700 koncertów, spotkań autorskich i warsztatów plastycznych dla dzieci. Ponadto prowadzimy również księgarnię i sklep płytowy. Dziś, po zmianach, możemy Was zaprosić do Pardon, To Tu na Aleję Armii Ludowej 14, 7 dni w tygodniu, od godziny 9:00 do ostatniego gościa, nie tylko na wydarzenia kulturalne, ale również całonocno na śniadania, lunchy, stałe pozycje z menu, smaczną kawę oraz duży wybór dobrych alkoholi (piwa, wina, alkohole wysokoprocentowe). Mamy nadzieję, że spodoba Wam się nasz nowy dom.

Pardon, To Tu работает с 2011 г. и за 9 лет, реализуя свою авторскую программу, мы организовали более 700 концертов, авторских встреч и художественных мастер-классов для детей. Также у нас вы найдете книжный и музыкальный магазин. Сегодня, после переезда, мы приглашаем вас в Pardon, To Tu по адресу ал. Армии Людовой, 14: мы открыты 7 дней в неделю, с 9:00 и до последнего гостя. Вас ждут не только культурные мероприятия, но и завтрак, обед и блюда из меню, вкусный кофе и большой выбор хороших спиртных напитков (пиво, вино, крепкий алкоголь). Надеемся, вам понравится наш новый дом.

CAFE PYSZNA I PRÓŻNA

ul. Prózna 12
00-107 Warszawa
Godziny otwarcia: 10:00 – 23:00 (zależnie od aktualnych obostrzeń)
<https://www.cafeprozna.pl/>

КАФЕ ПЫШНА И ПРОЗНА

ул. Пружна, 12
00-107 Варшава
Время работы: 10:00 – 23:00 (в зависимости от действующих ограничений)
<https://www.cafeprozna.pl/>

Pyszna i Prózna (wcześniej Cafe Prózna) została założona w 2008 roku.

Na przestrzeni lat była miejscem wielu wydarzeń kulturalnych tj. koncertów, wystaw, spotkań literackich, a także miejscem wielu ciekawych publicznych dyskusji o zmianach jej otoczenia. To najstarsze obecnie miejsce wśród wielu kawiarni i restauracji w okolicy Placu Grzybowskiego i ulicy Próznej, ma wielu swoich stałych gości i niepowtarzalną atmosferę.

Pyszna i Prózna to kameralne miejsce tętniące życiem przez cały dzień. Zaprasza na śniadania (wspaniałą szakszkę, jajko poche na domowej chałce, omlety), obiady (bulion z gęsiny, makaron z krewetkami i chorizo, policzki wołowe z kopytkami), a w dni powszednie również na lunchy.

Pyszna i Prózna to również świetne miejsce na wieczorny wypad ze znajomymi. Niepowtarzalna atmosfera, duży wybór alkoholi i pyszne przekąski.

Oferta specjalna dla gości festiwalu:

- 1) do każdego dania napój za 50 % ceny
- 2) zestaw przystawek festiwalowych dla 2 osób + 2 piwa w cenie 65 zł

Кафе Pyszna i Prózna (ранее кафе Prózna) было основано в 2008 году.

На протяжении многих лет кафе было местом проведения многих культурных мероприятий: концертов, выставок, литературных встреч, местом множества интересных общественных дискуссий об изменениях в его окрестностях. В настоящее время это старейшее заведение среди множества кафе и ресторанов в районе Гжибовской площади и улицы Пружна. У нас много постоянных гостей и уникальная атмосфера.

Pyszna i Prózna – это уютное место, в котором целый день кипит жизнь. Приглашаем вас на завтраки (чудесная шакшука, яйца пашот на домашней хале, омлеты), обеды (гусиный бульон, паста с креветками и чоризо, говяжьи щеки с копытками), а в будние дни еще и на ланч.

Pyszna i Prózna – это также прекрасное место для вечернего отдыха с друзьями. Уникальная атмосфера, большой выбор алкогольных напитков и вкусных закусок.

Специальное предложение для гостей фестиваля:

- 1) к каждому блюду напиток со скидкой 50%
- 2) набор фестивальных закусок для 2-х человек + 2 бокала пива по цене 65 злотых

KONTAKTY**FUNDACJA „WSPIERAM”**

ul. Dywizjonu 303, 161, lok. U1
01-470 Warszawa
Tel.: +48 22 523 41 18

ФОНД «ПОДДЕРЖКА»

ул. Дивизиона 303, д. 161, офис U1
01-470 Варшава
Тел.: +48 22 523 41 18

Dyrektor Festiwalu
Директор Фестиваля

Malgorzata Szlagowska-Skulska
Малгожата Шляговска-Скульска

+48 501 514 499
malgorzata@ear.com.pl

Koordinator programowy
Программный координатор

Roksana Pietruczanis
Роксана Петручанис
e-mail: roksana@ear.com.pl

PR Manager
PR-менеджер

Marlena Ochońska
Марлена Охоньска
e-mail: marlena@ear.com.pl

Event manager
Mały Sputnik
Event-менеджер
Малый Спутник

Adam Lewandowski
Адам Левандовски
e-mail: wydarzenia@ear.com.pl

Traffic manager
Traffic-менеджер

Elzbieta Kulawik
Эльжбета Кулявик
e-mail: sputnik@elsub.pl

Project Manager
- katalog
Менеджер проекта
- каталог

Anastasiya Vlasenko
Анастасия Власенко
e-mail: sputnik@ear.com.pl

Project Manager
– repliki Festiwalu
Менеджер проекта
– региональные выпуски

Anastasiya Moshkovska
Анастасия Мошковская
e-mail: festiwal@ear.com.pl

Opiekun wolontariuszy
Волонтеры

Agnieszka Potkaj
Агнешка Поткай
e-mail: wolontariat.sputnik10@gmail.com

Kierownicy sal
Управляющие кинозалами

Andrzej Kwiatkowski
Андрей Квятковский
Szymon Skawiński
Шимон Скавиньски
Piotr Wąchała
Петр Вонхала
Adam Cend
Адам Ценд

Wild Mike Studio

Michał Mazur
Михал Мазур
Elzbieta Kulawik
Эльжбета Кулявик
wms@wildmikestudio.com
www.wildmikestudio.com

360 STOPNI

Karolina Michałowska
i Mariusz Filipowicz
tel. 695 062 595, 501 062 595
e-mail: karolina@360stopni.com.pl,
maniek@360stopni.com.pl
www.360stopni.com.pl

BORIA.PL WEB DESIGN

Joanna Węglińska
tel. 608 520 764
e-mail: biuro@boria.pl
www.boria.pl

INDEKS FILMÓW

33 Słowa o dizajnie **45**Andrzej Tarkowski. W świątyni kina **46**
Awanpost **63**Bardzo damskie historie **64**
Bielucha **47**
Burza **27**Cegły **83**
Córnia taty **94**
Cyfry **86**
Człowiek niezłomny **48**Darmozjady **97**
Dlaczego banan się odgryza **84**
Długa podróż **76**
Drodzy towarzysze! **28**
Dzień dobry, krewni **87**Francuz **29**Głęboki wdech **65**
Grzech **59**Hamlet. Komedia **88**
Happy end **66**
Hipnoza **31**Ingerencja **30**Jardy **67**Kałasznikow **68**
Kłamczucha **93**
Klasztor. Kim jesteśmy **49**
Klucz czasu **101**
Kocioł **69**
Konferencja **32**Lew z siwą brodą **77**Mama dla Juli **50**
Mama jest zawsze obok **97**
Miasto głęboko uśpione **33**
Milkformadness **51**
Motyle **86**
Muszelka **91**Na dalekich rubieżach **34**
Niebiański Krym **52**
Niedorzeczny **83**
Niewypał **92**
Nos albo spisek odmieńców **73**O mamie **88**
Odłamek **81**
On prowadzi swoją ciężarówkę **98**Półtora kota **75**
Półtora pokoju **74**
Ptaszek **81**
Puste strony **53**Rubbish **85**Sankt-Petersdrag **54**
Spacer **81**
Szaman **55**Środa **84**Tak szybko **85**
Teoria kapeluszu **82**
The square **87**
To nieważne **91**
Trigger **35**
Trójca **98**
Trudności wróbla **82**
Twój korepetytor **36**Wielorybnik **37**
Wierność **38**
Wróżka **70**Załoga 3, 14 **93**
Zupa **92**POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

Razem tworzymy kino

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

www.sfp.org.pl

@StowarzyszenieFilmowcowPolskich
#SFP

Niech Żyje Planeta!

Wracamy do życia na naszej planecie.

Sprawdź, jak zaczyna się od nowa!

Wejdź na Onet i dołącz do akcji Niech Żyje Planeta!

| onet

#Niech
Żyje
Planeta

K I N O

ILUZJON

MIEJSCE
KINA
kinoiluzjon.pl

WARSZAWA

TELEWIZYJNY
KURIER
WARSZAWSKI

od zawsze warszawski

codziennie o 18:30

chillizet
JEST DOBRZE

ekrany
Film & Media

ekrany.org.pl
facebook.com/ekrany

HIRO

Wszystko, abyś każdy dzień przeżywał z pasją.

empik

Wszystkie pasje, zajawki, koniki

KINO

miesięcznik prawdziwych kinomanów

ZAPRASZAMY NA STRONĘ MIESIĘCZNIKA KINO WWW.KINO.ORG.PL

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zrealizowano przy wsparciu
POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

FILMBOX
ARTHOUSE HD

OGŁĄDAJ ROSYJSKIE FILMOWE
ARCYDZIEŁA TAKŻE W DOMU

ANDRIEJ ROBLOW

DZIECKO WOJNY

ZWIECIADŁO

SOLARIS

STALKER

ELIKSIR

TRACES IN THE SNOW

SPRAWDŹ OFERTĘ
U SWOJEGO OPERATORA
WWW.FILMBOX.PL

INNY PUNKT WIDZENIA

www.tygodnikprzeglad.pl

Akademia
FOTografii

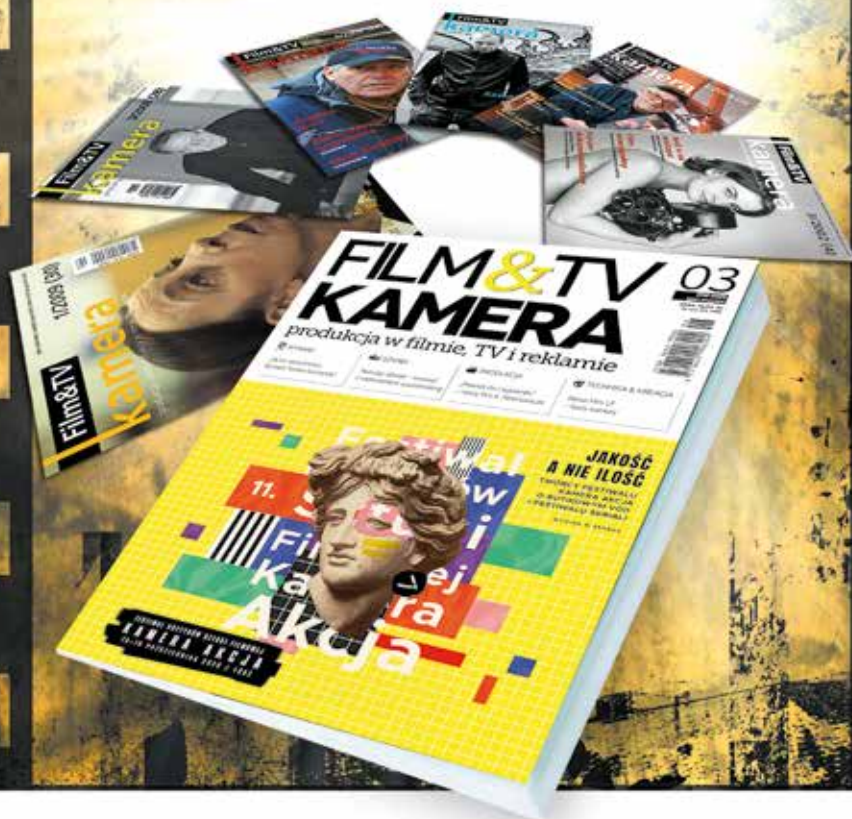
STUDIUM
I KURSY
FOTOGRAFII

akafoto.pl

FILM&TV KAMERA

produkcja w filmie, TV i reklamie

**ZNAJDŹ NAS
W INTERNECIE**
www.filmtvkamera.pl

SALONY EMPIK | EMPIK.COM | ALENUITY.PL | GARMOND | KOLPORTER | RUCH

PRESTO FILMOWE

Jedyny w Polsce magazyn
o muzyce filmowej i filmie od kulis:
rozmowy, know-how, relacje,
teledyski, rekomendacje filmów
i ścieżek dźwiękowych.

Magazyn dla miłośników
pisany przez profesjonalistów.

Dostępny razem z kwartalnikiem
Presto. Muzyka Film Sztuka

Prenumerata: tel. +48 22 50 65 852, bok@unit.com.pl, kamera@unit.com.pl

Odwiedź nas na Facebooku

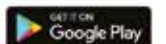

Dołącz do naszej społeczności:
Facebook.com/PrestoFilmowe

Download your digital subscription/issue of Contemporary Lynx Magazine and enjoy reading on your iPhone, iPad and Android devices.

MAGZTER

SPÓŁECZNA
SCENA DEBIUTÓW

TEATR
WARS
AWY

SZAMAN

SPEKTAKL REPORTERSKI

PREMIERA:
16 września 2020

Reżyseria: Monika Mariotti
Scenariusz i obsada:
Monika Mariotti, Arun Milcarz

Teatr WARSawy
Rynek Nowego Miasta 5/7

Koncepcja scenografii: Maria Bartosiak / Wykonanie scenografii: Przemysław Wojtaś
Kostiumy: Monika Skomra / Muzyka: Michał Lamża / Montaż: Tomasz Gawlak
Projekt światła: Artur Wytrykus / Wsparcie reżyserskie: Adam Sajnuć / Plakat: Honorata Karapuda

Projekt współfinansuje m.st. Warszawa

chillizet

KARTA
WARSZAWIAKA

DZIECI

DWUMIESIĘCZNIK DLA RODZICÓW PRZEDSZKOLAKÓW

O EMOCJACH, RELACJACH, ROZWOJU,
ZDROWIU, INSPIRACJACH,
ZABAWIE, KSIĄŻKACH.

**Możesz
być
kim chcesz**

**OD PONIEDZIAŁKU
DO PIĄTKU
O 8:00 i 17:35**

w

MiniMini+

ProfiCinema

Интернет - журнал •

PR агентство •

Рекламное агентство •

ТРОЙНОЕ ПРЕИМУЩЕСТВО

**НОВЫЙ СЕЗОН
НА RTVI**

СПЕЦИАЛЬНЫЙ ГОСТЬ
с Тиной Канделаки
каждый четверг
в 19:30

RTVI

rtvi.com

Тина Канделаки

Сергей Шнуров

Генеральный
продюсер RTVI

**ПРЕМЬЕРА
ПРОГРАММЫ**

СПОЙЛЕР
с Алексеем
Ситниковым

Алексей Ситников

Каждый четверг
Только на RTVI

**ИЗ НОМЕРА
В НОМЕР –
МОСКОВСКИЙ**

МК

КОМСОМОЛЕЦ

№1

www.mk.ru

**wywołujemy
filmowe
wspomnienia**

—> fina.gov.pl

FILMOTEKA NARODOWA – INSTYTUT AUDIOWIZUALNY

BRIEF.PL

TWOJE ŹRÓDŁO INSPIRACJI W BIZNESIE

Nigdy nie było lepszego momentu na walkę o kulturę.

Wspieraj twórców, korzystaj z legalnych źródeł.

14th POLISH FILM FESTIWAL

March – December 2021

Georgia, Belarus, Russia, Croatia, Serbia,
Azerbaijan, Uzbekistan, Tajikistan, Kazakhstan,
Kyrgyzstan, Turkey, Slovakia, Czech Republic,
Armenia, South Korea